

Ons kenmerk	09/6815	Maastricht	8 oktober 2009
Bijlage(n)	1	Verzonden	12 OKT. 2009

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 2 april 2009 hebben wij een aanvraag d.d. 31 maart 2009 ontvangen van Laarakker Groenteverwerking B.V. voor een revisievergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer (Wm). Het betreft de inrichting van Laarakker Groenteverwerking B.V. en Ecofuels B.V. die gelegen is aan de Veenweg 4 en 5, 5855 ES Well, kadastraal bekend als gemeente Bergen, sectie N, nummers 598, 599, 749, 752, 753 en 754. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 09/6815.

Op 13 juli 2009 hebben wij per brief, verzonden 14 juli 2009, verzocht om aanvullende gegevens. Deze aanvullende gegevens, gedateerd op 28 juli 2009, zijn bij ons op 28 juli 2009 per e-mail ingekomen. De stukken zijn op die datum tevens per post aan ons nagezonden.

De aanvraag van Laarakker Groenteverwerking B.V., hierna te noemen Laarakker, betreft met name de volgende activiteiten:

- het wassen, sorteren, schillen en snijden van diverse landbouwproducten;
- het verwerken van organische afvalstromen en dierlijke mest, afkomstig uit de aardappel- groente- en fruitverwerking, de levensmiddelen industrie en de agrarische sector, in een vergistingsinstallatie.

Op de aangevraagde activiteiten zijn, naast enkele algemene, met name de volgende specifieke categorieën zoals bedoeld in bijlage 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) van toepassing:

- 7.1 a het bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van dierlijke of overige organische meststoffen;
- 9.1 f het telen, behandelen, verhandelen, opslaan of overslaan van landbouwproducten;
- 10.1 inrichting waar gewasbeschermingsmiddelen of biociden worden opgeslagen;

- 27.1 inrichting voor het opslaan, behandelen of reinigen van afvalwater;
- 28.4 a6 het opslaan van 1000 m³ of meer van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen;
- 28.4 c1 het ontwateren, microbiologisch of anderszins biologisch of chemisch omzetten, scheiden, mengen of verdichten of thermisch behandelen –anders dan verbranden- van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 15.000 ton/jaar.

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 20 augustus 2009 tot en met 30 september 2009 ter inzage gelegen. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen en of adviezen ontvangen.

1.1. Procesbeschrijving

1.1.1. Groenteverwerking

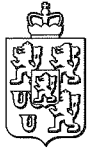
De hoofdactiviteit binnen de inrichting bestaat uit het zaaien, oogsten en verwerken van groenten voor de groenteverwerkende industrie. Het zaaien en oogsten vindt buiten de inrichting plaats. De geoogste producten worden met containerwagens naar de inrichting vervoerd.

De te verwerken producten betreffen hoofdzakelijk diverse peensoorten, schorseneren, aardappelen, spinazie e.d.. Het verwerken gaat hoofdzakelijk via automatisch aangestuurde processen en bestaat uit het reinigen (ontijzeren, ontstenen en ontzanden), wassen (inclusief verwijderen van loofresten, hout en maïsstoppels), sorteren, schillen en snijden van de producten door middel van machinale bewerking. De vrijkomende reststromen worden zoveel als mogelijk hergebruikt dan wel in de vergistingsinstallatie verwerkt. De modder die vrijkomt bij het wassen van het product wordt afgevoerd naar een bucketwheel-installatie. Hierin wordt zand afgescheiden, waarna nog aanwezige leem in het water wordt afgescheiden in een bezinkbassin. Het water wordt vervolgens overgepompt naar een restwaterbassin en hergebruikt.

In het humuscomplex worden uitgesorteerde (afval)producten onder lage temperaturen gecontroleerd gecomposteerd. Afhankelijk van de kwaliteit van de vaste fractie van het digestaat uit de vergistingsinstallatie, kan het nodig zijn om het digestaat na te composteren op de humusrillen.

1.1.2. Locatie Veenweg 5 (Meersenhof)

Op de locatie Meersenhof worden "over de datum producten" en andere niet meer voor menselijke consumptie geschikte voedingsmiddelen uitgepakt, verwerkt en geschikt gemaakt voor inzet in een vergistingsinstallatie (voornamelijk de vergistingsinstallatie aan de Veenweg 4). De ontvangen afvalstoffen worden opgeslagen in koelcellen. Via diverse machines (leesbanden, shredders, persen en hamermolen) worden de verpakte producten van het verpakkingsmateriaal gescheiden en als puree gebufferd in een silo voor verwerking in de vergistingsinstallatie. Omdat hierbij ook afval van dierlijke oorsprong wordt verwerkt is de dierlijke bijproducten verordening (DBVo) hierop van toepassing. Deze biomassa moet door een pasteurisatie-unit worden geleid (gelokaliseerd op de Veenweg 4) alvorens deze biomassa mag worden vergist.

1.1.3. Vergistingsinstallatie en WKK installatie

In de vergistingsinstallatie zal op jaarbasis 121.000 ton afvalstoffen worden verwerkt waaronder afval van de eigen groenteverwerking alsmede van buiten de inrichting aangevoerde organische afvalstromen (waaronder over de datum producten uit de detailhandel), zoals groenten, fruit, suiker, zuivel, brood, waterig vloeibaar afval (blancheerwater) en tuin- en plantsoenafval. Door het verwerken van snel omzetbare biomassa in de vorm van dierlijke bijproducten kan 155.000 ton biomassa per jaar verwerkt gaan worden. Indien de marktomstandigheden daartoe aanleiding geven wordt één van de twee vergistingstanks omgebouwd om co-vergiste mest te gaan produceren.

De totale verwerkingscapaciteit van de vergistingsinstallatie bedraagt maximaal 425 ton biomassa per dag; dit wordt omgezet in 1.700 m³ biogas per uur. De maximale verwerkingscapaciteit bedraagt 71.600 kg CZV (chemisch zuurstof verbruik). Het biogas wordt gezuiverd in een biogasreinigingsinstallatie (BIDOX) en eventueel naar een biogasopwerkingsinstallatie (GPP) geleid waar bio-aardgas wordt geproduceerd. Het bio-(aard)gas wordt in de gasmotoren van de twee WKK-installaties verbrand en die gezamenlijk 2385 kWh elektriciteit en 2220 kWh warmte leveren. Het voornemen is om het bio-aardgas dat niet in de WKK's wordt verbrand aan het openbare gastransportnet terug te leveren. De opgewekte elektriciteit wordt binnen de inrichting gebruikt of als groene stroom teruggeleverd aan het elektriciteitsnet. De bij de biogasopwaarding vrijkomende vloeibare CO₂ wordt opgeslagen in twee cryogene tanks.

De geproduceerde warmte wordt binnen de inrichting gebruikt om de vergistingsinstallatie op temperatuur te houden. Het vergiste mengsel (digestaat genoemd) wordt mechanisch gescheiden in een dikke fractie en een waterige fractie. Aangevraagd wordt een optionele UASB-reactor, waarbij waterige biomassa wordt (na)vergist waardoor een groot deel van het (nog) aanwezige CZV wordt omgezet in biogas. De waterige fractie wordt behandeld in een zogenoemde ANPHOS-installatie teneinde fosfaat te verwijderen. Hierbij komt magnesiumammoniumfosfaat vrij dat wordt afgezet als meststof. Uit het effluent van de Anphos-installatie wordt in een biologische waterzuiveringsinstallatie stikstof verwijderd en wordt het CZV verlaagd. Na verdere zuivering in een membraanbioreactor met optionele UV-installatie wordt het overblijvende (zuivere) water binnen het productieproces gebruikt of wordt voor beregening toegepast op het land. Het overtollige effluent wordt geloosd op de Molenbeek.

De vaste slibfractie wordt afgevoerd naar een opslagtank en wordt afhankelijk van de kwaliteit toegepast als compost of wordt afgezet naar de substraathandel om te worden verwerkt tot perspotgrond.

In de vergistingsinstallatie zal op jaarbasis maximaal 155.000 ton biomassa worden vergist. De biomassa is zowel van binnen als van buiten de inrichting afkomstig; de biomassa die wordt toegepast in de vergistingsinstallatie is zeer divers van aard en moet in veel gevallen worden aangemerkt als afvalstof. Bij Laarakker groenteverwerking (locatie Veenweg 4) worden de onderstaande categorieën organische afvalstoffen vergist:

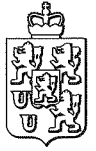

Soorten organische afvalstoffen	Eural categorie	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
Afval van land- en tuinbouw	02 01	De maximale opslag op enig moment van alle categorieën afvalstoffen tezamen bedraagt 3.000 ton vloeibare stoffen en 500 ton vaste stoffen met dien verstande dat de maximale opslag van dierlijke mest maximaal 750 ton bedraagt.	Binnen maximale verwerkingscapaciteit van 155.000 ton /j.
Afval van verwerking van groente, fruit etc.	02 03		
Afval van de suikerverwerking	02 04		De maximale verwerkingscapaciteit van de hier aangeduide afvalstromen bedraagt maximaal 30.000 ton per jaar.
Afval van de zuivelindustrie	02 05		
Afval van bakkerijen	02 06		
Afval van alcoholische en niet-alcoholische dranken	02 07		
Dierlijke feces, urine en mest	02 01		
Afval van afvalwaterzuivering	19 08		
Afval van mechanische afvalverwerking	19 12		
Stedelijk afval van gescheiden ingezamelde fracties	20 01		
Afval tuin en plantsoenafval	20 02		
Overig stedelijk afval	20 03		
positieve lijst co-vergisting	diversen		
Afval van de bereiding en verwerking van vlees e.d.	02 02	160	30.000
Totaal:		max. 3.500	max. 155.000

Aan de locatie Meersenhof (Veenweg 5) worden de volgende van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen geaccepteerd.

Soorten organische afvalstoffen	Eural categorie	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
Afval uit de detailhandel en voedingsmiddelenindustrie waarvan de "ten minste houdbaar tot" datum is overschreden.	20 01 20 03	700	30.000

De door Laarakker ontvangen biomassa van derden welke geen pasteurisatieproces moet ondergaan, wordt gelost op één van de twee losplaatsen (voor vaste respectievelijk vloeibare biomassa). Het ontvangen materiaal wordt direct in een scheidingsinstallatie verwerkt; ongewenste bestanddelen worden in een container verzameld en regelmatig afgevoerd. De biomassa wordt versneden en opgeslagen in één van de vijf aanwezige buffertanks in het gebouw. De biomassa uit de buffertanks gaat via een zeefinstallatie naar een mengtank en wordt ingevoerd in één van de twee aanwezige vergistingstanks (anaëroob afbraakproces). In de vergistingstank wordt continu warmte toegevoerd om de temperatuur op ca. 55 °C te houden (zogenoemde thermofiele vergisting).

Overdrukbeveiliging

Overdruk kan optreden indien de gasopslag volledig is gevuld en het niet mogelijk is al het biogas te benutten in de gasmotor. Als de gasmotor bijvoorbeeld uitvalt, blijft de productie van biogas een tijd doorgaan, ook als de vergister wordt stopgezet. Het is daarom nodig overdrukbeveiliging toe te passen. Dit kan door toepassing van een overdrukventiel gevolgd door afblaasinrichting en een fakkel. Bij Laarakker is gekozen voor een fakkel. Bij toepassing van een fakkel wordt het overtollige biogas verbrand zodat geen biogas in de lucht wordt gebracht. Een overdrukbeveiliging wordt automatisch in werking gesteld en blijft in werking tot een acceptabel drukniveau is bereikt. Slechts in noodsituaties waarbij de opslagvoorziening voor biogas volledig gevuld is, bij storing of onderhoud aan de WKK-installatie en wanneer de gasproductie hoger ligt dan de benutting wordt het biogas verbrand in de fakkelinstallatie. Gelet op het incidentele karakter is de fakkelinstallatie bij de normering voor luchtemissies buiten beschouwing gelaten. De positionering van de fakkel dient aan de veiligheidseisen te voldoen conform het gestelde in de Richtlijn NPR 7910-1:2001 (zie hiervoor het hoofdstuk externe veiligheid). Er is bij Laarakker een gesloten fakkel toegepast.

2. Huidige vergunningensituatie

Op 12 juli 2005 is aan het bedrijf een revisievergunning verleend. Deze vergunning is onherroepelijk sinds 2 september 2005. Daarnaast zijn op 16-12-2005, 10-8-2006 en 15-5-2008 meldingen ex art. 8.19 Wm goedgekeurd.

Ten opzichte van deze vergunning wordt een uitbreiding aangevraagd met een verwerkingsstraat voor over-de-datum producten uit de levensmiddelenindustrie en detailhandel en het aanpassen van de vergistingsinstallatie daarvoor.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Milieu-effectrapportage of beoordelingsplicht (m.e.r.)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna :het Besluit) maakt onderscheid naar m.e.r.-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder m.e.r.) moet worden opgesteld. Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze m.e.r.-beoordeling is vast te stellen of een m.e.r. moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde activiteit is genoemd in categorie 18.2 van onderdeel D (de oprichting van een inrichting bestemd voor het bewerken, verwerken of vernietigen van dierlijke of overige organische meststoffen, groenafval en GFT, niet zijnde gevaarlijke afvalstoffen in gevallen waarin de activiteit

betrekking heeft op een inrichting met een capaciteit van 100 ton per dag of meer) van de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage 1994.

Voorts is van belang categorie 18.3 van onderdeel D (de wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor het beheer van afvalstoffen, bedoeld in de cat. (...) 18.2, van onderdeel D van de bijlage in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op : (...) 4. het beheer van afvalstoffen anders dan bedoeld onder 1, 2 of 3 in een hoeveelheid van 100 ton per dag of meer.

Bij de aanvraag om een revisievergunning in 2005 is destijds een aanmeldingsnotitie Vergistingsinstallatie ingediend, d.d. juli 2004, opgesteld door Adviesbureau voor milieutechniek Colsen B.V. In 2004 hebben wij geoordeeld dat geen milieu-effectrapportage behoefde te worden opgesteld voor de onderhavige inrichting (Besluit van 12 oktober 2004 met kenmerk 04/52971).

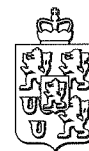
De huidige vergunde dagcapaciteit bedraagt 330 ton per dag. Verwacht wordt dat de bestaande vergisters, na optimalisatie van de installatie, uiteindelijk 155.000 ton biomassa per jaar kunnen gaan verwerken hetgeen neerkomt op een capaciteit van ca. 425 ton per dag. Op basis van het bovenstaande hoeft geen nieuwe m.e.r.-beoordelingsprocedure uitgevoerd te worden omdat de vergroting van verwerkingscapaciteit minder dan 100 ton per dag bedraagt.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden.

Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een

negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot nader onderzoek over te gaan en is de 'gewone' vergunningenprocedure gevolgd.

3.3. Natuurbeschermingswet 1998 en Flora- en faunawet

In Nederland zijn de gebiedsbescherming en de soortenbescherming in twee afzonderlijke wetten geregeld, respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) en de Flora- en faunawet (Ffwet).

Zowel de Natuurbeschermingswet 1988 als de Flora- en faunawet geven uitvoering aan richtlijn (EEG) nr. 79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn). Doel van deze richtlijnen is bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten. De Nbwet 1998 bevat maatregelen ten aanzien van de in Nederland aangewezen Natura 2000-gebieden. De Ffwet bevat de op grond van de richtlijnen vereiste soortenbeschermende maatregelen en verboden. Gebiedsbeschermende maatregelen zijn niet gericht op individuele exemplaren van planten en dieren maar op instandhouding van de soorten via behoud of herstel van hun habitats. Bij de soortenbescherming daarentegen worden wel maatregelen opgelegd ten aanzien van de bescherming van individuele exemplaren.

3.3.1. Natuurbeschermingswet 1998

Het Limburgse natuurgebied De Hamert werd in 1996 ingesteld als nationaal park. Eigendom en beheer zijn in handen van de Stichting Het Limburgs Landschap, de gemeente Bergen en Staatsbosbeheer. Het gebied bestaat uit bossen en heidevelden, met daartussen vennen. Kenmerkend voor dit park zijn de paraboolduinen: dit zijn oude rivierduinen die stammen uit de IJstijd. Het gebied is rijk aan planten, amfibieën en reptielen. In 1999 is het parkgebied uitgebreid met een bos- en heidegebied. Hierdoor is de omvang van het park toegenomen tot 4.200 hectare. Tegelijk met deze uitbreiding is de naam van het nationaal park veranderd in De Maasduinen. Het nationaal park De Maasduinen maakt deel uit van een aaneenschakeling van natuurgebieden langs de oostoever van de Maas, van Gennep tot Venlo. Momenteel omvatten deze gebieden al vele duizenden hectaren en zij kunnen in potentie aaneengroeien tot een areaal van zelfs wel meer dan zesduizend hectare. De gehele zone is opgenomen als kerngebied van de hogere zandgronden binnen de Ecologische Hoofdstructuur van Nederland. Aansluitend zijn de begeleidende gronden van de Maas aangewezen als de kern/ontwikkelingsgebieden van het rivierengebied. Het nationaal park De Maasduinen is een belangrijk gebied voor vleermuizen en marterachtigen. Binnen de gemeente Bergen zijn diverse leefgebieden van de das. Verder komen in het

gebied de vos en ree algemeen voor. Verzuring, verdroging, vermesting en betreding vormen ernstige bedreigingen voor de natuur in het algemeen en dus ook voor het nationaal park De Maasduinen.

Dit natuurgebied is aangewezen als een speciale beschermingszone (sbz) (Besluit ministerie van LNV, N/2000/341 d.d. 24-3-2000). De inrichting grenst aan het Natura 2000-gebied De Maasduinen. De afstand tussen de inrichting en het natuurgebied bedraagt ca. 200 m. De afstand tussen natuurgebied en vergistingsinstallatie bedraagt ca. 375 m. De afstand tot de uitbreiding van de inrichting (De Meersenhof) bedraagt ca. 1.300 m. Dit natuurgebied met bijbehorende bufferzone is door het bevoegd gezag (nog) niet aangewezen als natuurreservaat. Dit natuurgebied is wel aangewezen in het kader van de Vogel- en habitatrichtlijn. Uit de m.e.r.-beoordelingstoets is gebleken dat de uitbreiding van de inrichting met een vergistingsinstallatie geen invloed heeft op het nabij gelegen natuurgebied, laat staan significante gevolgen voor het gebied in de zin van artikel 6, lid 3 van de Habitatrichtlijn. Immers de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied worden geenszins in gevaar gebracht door het inwerking zijn van de installatie in combinatie met de overige activiteiten binnen de inrichting. Aangezien de uitbreiding van de activiteiten met name plaatsvinden op de Meersenhof op ca. 1.300 m van dit natuurgebied, dient te worden geconcludeerd dat er ten opzichte van de reeds vergunde bedrijfsactiviteiten er geen significante effecten op de Maasduinen zijn te verwachten. Daarom is geen Natuurbeschermingswetvergunning nodig.

3.3.2. Flora- en faunawet

Laarakker is een bestaand bedrijf. Aangezien het buitenterrein van Laarakker grotendeels is verhard en voorzien van bouwwerken en het de voortzetting betreft van reeds eerder vergunde activiteiten kan worden verondersteld dat binnen de inrichting geen te beschermen dier- en plantensoorten aanwezig zijn. De aangevraagde activiteiten hebben geen nadelige effecten op beschermde dier- en plantensoorten. Daarom is geen ontheffing op grond van de Flora- en faunawet nodig.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) aangevraagd bij het Waterschap Peel en Maasvallei. Op grond van artikel 7b, tweede lid Wvo juncto 14.1 Wm dient de behandeling van de aanvragen ingevolge de Wvo en Wm gecoördineerd plaats te vinden. Bij brief van 16 april 2009 met kenmerk v&h/caen/2009.04062, ingekomen op 17 april 2009 heeft het Waterschap Peel en Maasvallei ons medegedeeld dat bij hen een aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo op 3 april 2009 is ingekomen. De aanvragen worden derhalve gecoördineerd behandeld.

3.5. Woningwet

De aangevraagde activiteiten moeten tevens worden aangemerkt als het bouwen in de zin van de Woningwet. Op grond van artikel 20.8 Wm kan deze vergunning op grond van de Wet milieubeheer niet eerder in werking treden dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbranden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

Omdat de aanvraag een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 8.1 eerste lid van de Wm, is het activiteitenbesluit niet van toepassing. Omdat ook het Besluit voorzieningen en installaties alsmede het Besluit opslaan in ondergrondse tanks op 1 januari 2008 zijn komen te vervallen moeten voor installaties die tot 1 januari 2008 onder deze algemene regels vielen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Naar het zich laat aanzien zal binnenkort het Activiteitenbesluit gewijzigd worden waardoor ook een aantal onderdelen van IPPC-inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit zullen worden gebracht.

4.2. Beste Beschikbare Technieken

4.2.1. Toetsingskader

Richtlijn 2008/1/EG van de Raad van de Europese Unie van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging - hierna: de IPPC-richtlijn - verplicht het bevoegd gezag een milieuvergunning op te stellen, die voldoet aan de in deze richtlijn geformuleerde eisen voor nieuwe en bestaande installaties. De IPPC-Richtlijn is van toepassing op activiteiten die zijn opgenomen in Bijlage I van de Richtlijn.

Op 1 december 2005 is een aanpassing van de Wm in werking getreden, waarmee de IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Dientengevolge dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken (BBT)¹ worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Voor installaties als bedoeld in bijlage 1 van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (gpbv-installaties) moet in ieder geval rekening worden gehouden met de in tabel 1 van deze regeling opgenomen documenten. Met de in tabel 2 van de bij deze regeling behorende bijlage opgenomen documenten moet rekening worden gehouden, voor zover deze betrekking hebben op onderdelen van of activiteiten binnen de inrichting. Tenslotte dienen blijkens jurisprudentie de zogenaamde Best reference documents (BREF's) danwel de eindconcept-BREF's die nog niet zijn opgenomen in tabel 1 te worden betrokken bij de besluitvorming. Deze moeten immers worden beschouwd als documenten die een beschrijving bevatten van vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd.

De volgende BREF-documenten uit tabel 2 van de bijlage zijn op de inrichting van toepassing:

Naam document	Jaartal	Vindplaats
Circulaire energie in de milieuvergunning	oktober 1999	InfoMil.nl
Handreiking wegen naar preventie bij bedrijven	februari 2006	InfoMil.nl
Werkboek wegen naar preventie bij bedrijven	april 2006	InfoMil.nl

¹ In plaats van beste beschikbare technieken (BBT) wordt ook vaak de Engelse term best available techniques (BAT) gebezigd. In deze vergunning is de term BAT zoveel mogelijk vervangen door BBT.

Handreiking (co-)vergisting van mest	april 2005	InfoMil.nl
NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht	september 2008	InfoMil.nl
Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB)	juni 2003	InfoMil.nl
Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS):		
PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke Stoffen en errata	september 2008	VROM.nl
PGS 16: Autogas LPG	juli 2005	VROM.nl
PGS 19: Opslag van propaan, Richtlijn voor brandveilige, arbeidsveilige en milieuveilige stationaire opslag van propaan	juni 2008	VROM.nl
PGS 28: Vloeibare aardolieproducten Afleverinstallaties en ondergrondse opslag	maart 2005	VROM.nl
PGS 30: Vloeibare aardolieproducten: buitenopslag in kleine installaties	juni 2005	VROM.nl

4.2.2. Beoordeling

categorie 5.3 IPPC

Categorie 5.3 "Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage II A bij Richtlijn 2006/12/EG, rubrieken D8, D9, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag", is naar onze mening niet op de installatie van toepassing. Het restproduct dat ontstaat (m.n. digestaat) behoeft niet te worden verwijderd (gestort of verbrand) doch kan nuttig worden toegepast in de landbouw. Mocht evenwel in de toekomst blijken dat het digestaat niet meer nuttig kan worden toegepast doch als afval moet worden gestort of verbrand, dan wordt ook deze categorie 5.3 van toepassing op de installatie.

categorie 6.5 IPPC

De aangevraagde activiteiten worden genoemd in bijlage I van de IPPC-richtlijn en wel in categorie 6.5 "installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag".

Volgens de definitie van het LAP wordt onder dierlijk afval verstaan al het afval dat onder de werkingssfeer van de Verordening dierlijke bijproducten (1774/2002) tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (kortweg Verordening dierlijke bijproducten) valt. Ook de BREF SA refereert aan genoemde richtlijn 1774/2002. Voor een aantal afvalstromen die Laarakker inneemt is dat het geval. De genoemde capaciteitsgrens wordt overschreden zodat deze IPPC-categorie op de installatie van toepassing is.

Op grond van tabel 1 van de bijlage van de Regeling aanwijzing BREF-documenten zijn de volgende BREF's op de installatie van toepassing.

Installatie in bijlage 1 Richtlijn 2008/1/EG	Primair relevante BREF- documenten	Aanvullende BREF- documenten (voorzover relevant in individuele gevallen)	REF-documenten (voorzover relevant in individuele gevallen)
6.5 Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.	BREF Slacht- en destructiehuizen	BREF Koelsystemen BREF Op- en overslag bulkgoederen	REF Cross media & economics REF Monitoring

4.2.2.1 BREF SA

De BREF Slacht- en destructiehuizen (BREF SA) heeft betrekking op activiteiten 6.4a en 6.5 van bijlage I van de IPPC-richtlijn. Bij het slachten van grootvee, zoals runderen, schapen en varkens, wordt het vervaardigen van standaard porties vlees als laatste stap van de slachtactiviteiten aangemerkt. Voor pluimvee is dit de productie van een schoon en volledig karkas dat geschikt is voor de verkoop. Het verder opdelen van karkassen of delen ervan valt niet onder de scope van deze BREF.

De productie van dierlijke bijproducten betreft behandelingen van hele kadavers of delen daarvan, evenals behandelingen van producten van dierlijke oorsprong. Onder deze activiteiten vallen zowel de behandeling van voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten als de behandeling van niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. De BREF behandelt de volgende activiteiten: vetsmelten, destructie, vismeel- en visolieproductie, beenderverwerking en bloedverwerking, de laatste activiteit voor zover deze verband houdt met de slacht van dieren en voor zover het bloed verwerkt wordt tot materiaal dat gebruikt wordt bij de vervaardiging van een ander product. Tot zover zijn de BBT's uit deze BREF niet toepasbaar op Laarakker. Het produceren van biogas en het composteren komt eveneens aan de orde in deze BREF. In hoofdstuk 6 van de BREF (zich ontwikkelende technieken) wordt aangegeven dat de biologische behandeling van dierlijke bijproducten om er grondverbeteraars en meststoffen van te maken of er energie uit te winnen, nog niet op commerciële basis worden toegepast maar waar aandacht voor wordt gevraagd. De uit deze BREF afgeleide (aanvullende) BBT's zijn, voor zover relevant, op Laarakker van toepassing. Met de volgende onderwerpen dient rekening te worden gehouden volgens deze BREF.

- Methaan uit de vergister is een broeikasgas dat ca. 30 keer sterker is dan het CO₂ molecuul. Bovendien is methaan explosief. Er dient derhalve aandacht te worden besteed aan het minimaliseren van de methaangasemissie.
- De waterige fractie en het digestaat dat uit de vergister vrijkomt dienen vrij te zijn van ziektekiemen. De ziektekiemen dienen in het proces vernietigd te worden.
- De productie van biogas van dierlijke bijproducten is toegestaan voor bepaald categorie-2 en alle categorie-3 materiaal. Pasteurisatie onder voorgeschreven omstandigheden is verplicht. Het pasteurisatieproces heeft een gunstige invloed op de anaerobe afbraak van het materiaal met name voor wat betreft de afbraak van vetten.

- Het digestaat bevat stikstof, fosfor en kalium en kan als meststof worden ingezet. Wel dient regelmatig onderzoek plaats te vinden naar de aanwezigheid van Salmonella. Hierin wordt reeds voorzien door de DBVo (zie paragraaf 4.3.2.2). De rechtstreeks werkende voorschriften uit de DBVo schrijven reeds een biologische controle voor.
- Bij de afzet van digestaat als compost dient dit te voldoen aan de regels uit de DBVo.
- Ontwijkende (ventilatie)lucht uit de vergister kan geurcomponenten en zwavelwaterstof bevatten waarvoor verwijderingstechnieken noodzakelijk kunnen zijn. Er kan een fakkel toegepast worden om te voorkomen dat biogas in de lucht vrijkomt bij overproductie van gas of bij het uitschakelen van de WKK. Een temperatuur van ten minste 1000 °C voor ten minste 0,3 seconden is daarvoor toereikend.

BBT-maatregelen uit de BREF SA

- Naast de generieke BBT-maatregelen beschreven in de paragrafen 5.1 en 5.2 geeft paragraaf 5.3.8 als additionele BBT-maatregel voor vergistingsinstallaties aan dat de warmte die bij de biogasproductie vrijkomt moet worden (her)gebruikt.
- Indien het digestaat wordt (na)gecomposteerd op rillen dan dient de vloer in beton te zijn uitgevoerd met voldoende afwateringscapaciteit.

4.2.2.2 BREF WT

Daar waar dierlijke bijproducten in een andere bedrijfstak worden be- of verwerkt of verwijderd, worden de BBT's ontleend aan de scope voor de relevante BREF voor die bedrijfstak. In die zin zou de BREF Afvalbehandeling (BREF WT) van toepassing kunnen zijn. In de scope van deze BREF is echter aangegeven dat deze BREF uitsluitend van toepassing is op de categorieën 5.1 en 5.3 uit bijlage I van de IPPC richtlijn. Zoals hierboven is aangegeven is categorie 5.3 vooralsnog niet van toepassing op de vergistingsinstallatie bij Laarakker. De hierin beschreven BBT's voor een vergistingsinstallatie gaan verder dan de BBT's beschreven in de BREF SA. Gekeken is in hoeverre het opleggen van deze BBT's, gelet op de specifieke lokale omstandigheden, noodzakelijk zijn.

De in paragraaf 5.2 beschreven BBT's met de nummers 65 tot en met 71 beschrijven een aantal technieken die bij de biologische verwerking van afval dienen te worden beschouwd.

- BBT 65 gaat over het voorkomen van verspreiding van geur. Gezien de solitaire ligging van Laarakker is geurverspreiding vooralsnog geen issue (zie hiervoor paragraaf 4.10.5).
- BBT 67 gaat uit van een thermofiele vergisting in een gesloten systeem. Maximaliseer de biogasproductie door zo mogelijke waterige stromen terug te voeren in de vergister. Deze techniek wordt bij Laarakker toegepast. Indien de UASB-reactor wordt gerealiseerd wordt zeker aan deze BBT voldaan.
- BBT 68 gebruik afgasreinigingstechnieken (scrubbing, SCR, thermische oxidatie en actieve kool filtratie) om de uitstoot van stof, NOx, SOx, CO, VOC en H₂S te minimaliseren. Zie hiervoor de algemene opmerking hierna waarin een afweging wordt gemaakt tussen de emissiegrenswaarden uit de BBT's en de NeR.
- BBT 69 beschrijft een aantal specifieke operationele parameters. Voor zover wij hebben kunnen nagaan voldoet de installatie van Laarakker daar ook aan.
- In BBT 56 zijn de emissiegrenswaarden voor afvalwater gegeven. Dit is verder ter beoordeling aan het bevoegd gezag voor de Wvo-vergunning.

4.2.2.3 BREF ESB

Het thema "Emissies als gevolg van de opslag van bulkmateriaal of gevaarlijke stoffen" is aangedragen als horizontaal thema voor alle in bijlage I van de IPPC-richtlijn beschreven activiteiten. Dit betekent dat dit document van toepassing is op de opslag, het transport en de verlading van vloeistoffen, vloeibare gasen en vaste stoffen in alle sectoren en industrietakken. Deze tekst handelt over emissies naar lucht, bodem en water, maar de meeste aandacht wordt besteed aan het compartiment lucht. De informatie over luchtemissies uit de opslag en verlading/transport van vaste stoffen wordt toegespitst op stof.

Voor elke opslagmethode en voor elk transport- en verladersproces wordt een lijst gegeven van de relevante operationele activiteiten, zoals vullen, ledigen, ontluchten, schoonmaken, aftappen, ragen, ontluchten, aankoppelen/loskoppelen, en de mogelijke gebeurtenissen/incidenten, zoals overvulling en lekkage, waarbij emissies kunnen optreden. Dit vormt de basis voor de beschrijving van de potentiële emissies per methode en activiteit. Vooral de potentiële emissiebronnen van opslagmethoden en transport- en verladersprocessen worden geselecteerd voor verdere analyse aan de hand van een risicomatrix. Hierbij wordt een scoresysteem toegepast waarbij emissieresultaten van operationele oorsprong worden berekend door voor elke opslagmethode en elke transport- en verladersactiviteit de emissiefrequentie te vermenigvuldigen met het emissievolume. Alle potentiële emissiebronnen met een score van 3 of meer worden als relevant beschouwd. Daarom worden in hoofdstuk 4A, "Technieken in overweging te nemen als BBT", emissiebeheersingsmaatregelen (ECM) besproken om de potentiële emissies uit deze bronnen te voorkomen of verminderen. Voor vaste stoffen wordt ingegaan op verschillende soorten open opslag, een belangrijke potentiële emissiebron van stof, net als opslag in zakken en bulkzakken, silo's en bunkers en verpakte gevaarlijke vaste stoffen.

De eigenlijke verlading van vaste bulkstoffen is een andere, in vergelijking met de opslag zelfs grotere potentiële bron van stofemissies.

De BBT's gaan in op een breed scala van technische en organisatorische maatregelen die eveneens geregeld zijn in een aantal als BBT aangewezen Nederlandse documenten zoals meerdere PGS-richtlijnen en de NeR.

Een aantal (organisatorische) maatregelen dient wel opgenomen te worden in het milieuzorgsysteem. De hierboven beschreven methodologie van ECM's, zoals die is uitgewerkt in hoofdstuk 4 en de annexen 8.9 e.v. van deze BREF, kan als leidraad dienen voor een milieuzorgsysteemprocedure. Wij hebben in de voorschriften dan ook bepaald dat Laarakker alsnog een procedure opstelt en aan ons ter goedkeuring voorlegt, die de emissies naar de lucht (stof en vluchtige componenten) van de aanwezige bulkopslagen beschrijven waarbij de NeR en de BREF ESB als leidraad gehanteerd dienen te worden.

BBT-maatregelen uit de BREF ESB

Hierbij gaan wij niet nader in op de opslag van gevaarlijke stoffen, gasflessen, propaan of LPG die overeenkomstig PGS 15, 16 of 19 moeten worden opgeslagen (zie hiervoor de desbetreffende paragrafen die hierna volgen). Het voorkomen van de verspreiding van stof achten wij afdoende geregeld in de bijzondere regeling van de NeR.

Voor de opslag van o.a. biomassa en afval- en proceswater dient aandacht te worden besteed aan de paragrafen :

- 5.1.1.1 algemene voorwaarden om emissies te voorkomen dan wel te beperken
- 5.1.1.2 tank specifieke overwegingen – o.a. tanks zonder afdekking
- 5.1.1.3 het voorkomen van incidenten en ongevallen
- 5.1.3 bassins
- 5.2.1 algemene voorwaarden om emissies te voorkomen dan wel te beperken
- 5.2.2 overwegingen aangaande transport en handling
- 5.3.1 open opslag
- 5.3.2 binnen opslag
- 5.3.4 het voorkomen van incidenten en ongevallen

De inhoud van deze paragrafen kunnen het best geïmplementeerd worden in een milieuzorgsysteem zodat bij aanpassingen aan de installatie ook direct aandacht is voor het voorkomen of beperken van emissies uit de opslag. Daartoe is een voorschrift in deze vergunning opgenomen (zie voorschrift 1.14 waarin verwezen wordt naar deze BREF).

4.2.2.4 Relatie BREF's en nationaal beleid

Voor deze vergunning gaan wij in het hiernavolgende uit van het algemeen beleid zoals dat in de Nederlandse oplegnotities voor de BREF's is opgenomen. De oplegnotitie voor de BREF Afvalbehandeling hebben wij hiervoor als leidraad gebruikt.

Milieuzorgsysteem

Op basis van de BREF is het hebben en werken volgens een milieuzorgsysteem BBT. In (meestal) paragraaf 5.1 van de BREF's staan de onderdelen die, afhankelijk van de individuele omstandigheden, het milieuzorgsysteem dient te bevatten. De toevoeging afhankelijk van individuele omstandigheden geeft aan dat niet elke exploitant perse alle genoemde onderdelen hoeft te implementeren. Implementatie van een milieuzorgsysteem is in het huidige Nederlandse beleid niet verplicht en vindt plaats op vrijwillige basis. Meestal wordt de implementatie van een milieuzorgsysteem aangetoond door certificatie volgens EMAS of NEN-EN-ISO 14001. Bij vergunningverlening moet, rekeninghoudend met de individuele omstandigheden van het bedrijf, worden getoetst of het milieuzorgsysteem voldoet aan BBT. De BREF bevat als BBT het implementeren van een milieuzorgsysteem met specifiek genoemde elementen (m.n. BBT 1-5). In het huidige nationale beleid bestaan op dit gebied geen specifieke eisen. De betreffende BBT's in de BREF betekenen op dit punt een uitbreiding ten opzichte van het huidige beleid. Hierbij wordt de nuancering gegeven dat de omvang en mate van detail van een milieuzorgsysteem over het algemeen zal zijn aangepast aan de soort, schaal en complexiteit van de inrichting en van de potentiële milieueffecten.

A&V- en AO/IC-beleid

Enkele BBT's in de BREF's betreffen A&V- en AO/IC-beleid. Uit een vergelijking met het nationale A&V- en AO/IC-beleid uit het rapport De verwerking verantwoord (De Roever, 2002) kunnen de volgende conclusies worden getrokken. Het huidige nationale A&V- en AO/IC-beleid en de betreffende BBT's in de BREF behandelen voor een groot deel dezelfde aspecten, maar hebben een verschillende invalshoek. In de BREF worden vaak meer specifieke eisen omschreven dan in het nationale beleid, waarin de

vergunninghoudster meer ruimte wordt gelaten voor een eigen invulling. Volgens het huidige nationale beleid moeten bepaalde aspecten worden beschreven, maar is het aan het bevoegd gezag met welke informatie ze genoeg neemt.

Aan de andere kant behandelt het AO/IC-beleid ook onderwerpen die niet of nauwelijks in de BREF zijn opgenomen, zoals structuur van de organisatie, functiescheiding, inrichting van verschillende administraties, financiële bepalingen en audits. Het nationale A&V-beleid heeft een logische opbouw en volgt de afvalstof van aanbidding tot afvoer. In de BREF zijn stukjes A&V-beleid verdeeld over verschillende paragrafen. Een ander verschil betreft de bedrijven waarop het beleid van toepassing is. Het nationale AO/IC-beleid geldt voor HOI's, bedrijven die gevaarlijk afval accepteren en bedrijven die al een AO/IC hadden. De scope van de BREF is breder (zie bij toepassingsgebied). Concluderend kan worden gesteld dat er een grote overeenkomst is tussen het huidige nationale A&V- en AO/IC-beleid en de betreffende BBT's in de BREF, maar dat deze elkaar niet geheel kunnen vervangen en allebei relevant zijn bij de vergunningverlening. Per geval zal moeten worden bekeken hoe op de meest efficiënte wijze de BBT's en het nationale A&V - en AO/IC-beleid in combinatie kunnen worden toegepast. De ingebouwde flexibiliteit in het nationale A&V - en AO/IC-beleid biedt daartoe mogelijkheden. Een aantal BBT's betreft maatregelen op het gebied van mengen. Over het algemeen is het Nederlandse mengbeleid specifieker en uitgebreider en omvat het de betreffende BBT's. Overigens merken wij hierbij op dat bij Laarakker geen gevaarlijk afval wordt ingenomen. Op basis van de verwerking verantwoord is het hebben van een AO/IC-beschrijving niet verplicht.

Bodembescherming

Een aantal BBT's in de BREF betreft bodembeschermende maatregelen. In het algemeen is het nationale beleid, met name de NRB, specifieker en uitgebreider en omvat het de betreffende BBT's. Een uitzondering hierop is de BBT waarin een reductie van het installatieterrein en een minimalisatie van ondergrondse tanks en leidingen als BBT wordt aangegeven. Dit is een uitbreiding ten opzichte van het huidige nationale bodembeschermingsbeleid.

Preventie

De BREF bevat een aantal BBT's op het gebied van het preventiebeleid. De BBT's betreffende energie-efficiency komen overeen met het nationale beleid op dit gebied, zoals uitgewerkt in de Circulaire energie in de milieuvergunning (VROM 1999) en de convenanten Benchmarking en de Meerjarenafspraken (MJA) Energie-efficiency. Voor het stellen van eisen wordt in het nationaal beleid een ondergrens voor het energieverbruik gehanteerd van 25.000 m³ gas of 50.000 kWh stroom. Bij de vergunningverlening zal per geval beoordeeld moeten worden in hoeverre voorschriften ten aanzien van energie-efficiency nodig zijn. Daarbij kunnen de ondergrenzen in energieverbruik als richtlijn dienen.

In de BREF wordt een aantal BBT's genoemd op het gebied van grondstoffenverbruik, waterverbruik, en afvalpreventie. De genoemde maatregelen gaan verder dan het huidige nationale preventiebeleid, waarin geen richtlijnen op dit gebied worden gegeven. De BREF betekent in deze gevallen een aanscherping van het nationale beleid.

Opgemerkt moet worden dat in de afvalverwerkende industrie grondstoffen vaak worden ingezet ter reductie van emissies. In elk relevant geval zal een afweging moeten worden gemaakt tussen beperking van het grondstoffenverbruik en beperking van de emissies.

Veiligheid

De BREF bevat een aantal BBT's op het gebied van veiligheid, met name met betrekking tot op- en overslag en de bewerking van afval tot secundaire brandstoffen. In het algemeen is de Nederlandse veiligheidsregelgeving uitgebreider en specifiekere en omvat deze de betreffende BBT's.

Specifieke be-/verwerkingstechnieken - minimumstandaarden

In principe omvat de BREF geen keuzen voor bepaalde be-/verwerkingstechnieken of een niveau van be-/verwerking voor specifieke afvalstromen, zoals in de minimumstandaarden uit het LAP. De beste beschikbare technieken in de BREF betreffen een beperking van milieueffecten gegeven een bepaalde be-/verwerking. Dit betekent dat de keuze voor een bepaald niveau van afvalbeheer voor elke specifieke afvalstroom in het LAP wordt gemaakt door middel van minimumstandaarden. De vergunningverlener toetst eerst of een aanvraag voldoet aan de minimumstandaard voor de betreffende afvalstroom. Indien dit een negatief resultaat oplevert dan wordt negatief besloten. Indien dit een positieve beoordeling oplevert dan wordt de vergunningaanvraag vervolgens getoetst aan BBT's zoals beschreven in de BREF. Voor een aantal afvalstromen is uit de vergelijking van BREF en minimumstandaarden in het LAP gebleken dat er BBT's opgenomen zijn die wel het niveau van afvalbeheer betreffen, waarbij dit mogelijk hoog- of laagwaardiger is dan de minimumstandaard. Deze gevallen zijn hieronder weergegeven. In het algemeen is de beleidslijn dat ten aanzien van de hoogwaardigheid van een niveau van afvalbeheer het LAP bepalend is. In de BREF staat een aantal BBT's met betrekking tot de mechanisch-biologische behandeling, waarbij het met name om huishoudelijk afval gaat. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze verwerkingswijze van huishoudelijk afval als voorbehandeling voor storten in Nederland niet is toegestaan. De minimumstandaard voor huishoudelijk afval bepaalt dat de hoeveelheid te storten reststoffen minder dan 5% dient te zijn. De mechanisch-biologische behandeling kan wel worden toegepast met als doel een verhoging van de nuttige toepassing.

De BREF bevat voor anaërobe vergisting BBT's met als doel de verhoging van de biogasproductie. Hiervoor bestaan in het huidige nationale beleid geen richtlijnen. In voorkomende gevallen betekent de BREF een uitbreiding van het nationale beleid.

Conclusies en aanbevelingen

1. Bij het verlenen van Wm- en Wvo-vergunningen aan afvalbe-/verwerkende bedrijven in Nederland (exclusief installaties voor de verbranding, pyrolyse of vergassing van afval) moeten vergunningverleners rekening houden met de beste beschikbare technieken (BBT) zoals in de BREF Afvalbehandeling.
2. Voorzover emissies in de BREF niet uitdrukkelijk zijn verbijzonderd, gelden de algemene bepalingen van de NeR (meest recente versie) en het emissiebeleid water (CIW 1999).

Verder dient rekening te worden gehouden met de BREF op- en overslag van bulkgoederen. De daarvoor in aanmerking komende BBT's uit deze BREF lenen zich om in een milieuzorgsysteem opgenomen te worden.

Voorts hebben wij aan de hand van bestaande literatuur, de in de Regeling aanwijzing BBT-documenten genoemde Nederlandse informatiedocumenten en kennis van de aangevraagde activiteiten bij het verlenen van de vergunning BBT voorgeschreven. Met betrekking tot de aspecten voor de bepaling van de BBT als genoemd in het Ivb (hoofdstuk 5A) merken wij het volgende op:

Toepassing van technieken die weinig afvalstoffen veroorzaken

Het gaat binnen de inrichting om de opslag, en het verwerken van afvalstoffen door deze in een vergistingsinstallatie te vergisten. Bij de toegepaste technieken komen in principe geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen omgezet in energie en overblijvende vaste fracties nuttig toegepast in de landbouw. In de installatie van Laarakker is sprake van een optimale omzetting van biologisch afbreekbare bestanddelen, waarbij relatief weinig vaste (afval)fractie (digestaat) wordt gevormd.

Toepassing van minder gevaarlijke stoffen

Er worden in het proces - op enkele beperkte hoeveelheden hulpstoffen na - geen gevaarlijke stoffen toegepast.

Ontwikkeling van technieken voor de terugwinning en het opnieuw gebruiken van de bij de processen in de inrichting uitgestoten en gebruikte stoffen en van afvalstoffen

Binnen de inrichting worden geen stoffen uitgestoten en gebruikt; de afvalstoffen worden van derden buiten de inrichting geaccepteerd. Om deze afvalstoffen beter te kunnen inzetten voor hergebruik houdt aanvrager de ontwikkelingen in het oog en zal die in de toekomst - rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van de maatregelen - zo mogelijk toepassen. Indien daarvoor aanleiding bestaat kunnen de uit de vergister vrijkomende (afval)stromen opnieuw worden ingevoerd om het afbraakrendement te verhogen, zoals met de optioneel aangevraagde UASB-reactor.

Vergelijkbare processen, apparaten of wijzen van bedrijfsvoering die met succes in de praktijk zijn beproefd en de ontwikkeling daarvan

Specifiek voor deze installatie is gekozen voor thermofiele vergisting waardoor de doorzetsnelheid en het biologische afbraakrendement wordt verhoogd ten opzichte van mesofiele vergisting. Het vergistingsproces kan bij verschillende temperaturen plaatsvinden. De belangrijkste twee vormen zijn mesofiel (25-45 °C, 15-40 dagen verblijftijd) en thermofiel (45-65 °C, 10 - 20 dagen verblijftijd). Op boerderijschaal wordt mesofiele vergisting nu het meest toegepast omdat de uitvoering relatief eenvoudig is. De bedrijfsvoering van een thermofiele installatie is minder eenvoudig en wordt in Nederland daarom alleen bij grotere centrale vergistingsinstallaties toegepast zoals bij Laarakker. Binnen de vergisters van Laarakker wordt regelmatig onderzocht hoe het vergistingsproces kan worden geoptimaliseerd.

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis

Vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis wordt door de milieufunctionaris gesignaleerd en gerapporteerd in het milieulogboek. Dit hebben wij bepaald in het voorschrift met betrekking tot het milieuzorgsysteem (zie voorschrift 1.14).

Aard, effecten en omvang van de betrokken emissies

De aard, effecten en omvang van de emissies zijn in het hierna volgende overwogen in de paragrafen over lucht, bodem en geluid.

Data waarop de installaties in de inrichting in gebruik zijn of worden genomen

De biogas- installatie in de inrichting is thans reeds in bedrijf. Het gedeelte Meersenhof zal na het in werking treden van deze vergunning zo spoedig mogelijk in gebruik genomen worden.

De tijd die nodig is om een betere techniek toe te gaan passen

Betere technieken zijn thans niet aan de orde.

Het verbruik en de aard van de grondstoffen, met inbegrip van water, en de energie-efficiëntie

Er is uitsluitend sprake van nuttige toepassing van afvalstoffen. In de aanvraag aangegeven hulpstoffen (water, diesel, vetten en oliën, gassen, stofonderdrukkende middelen, reiniging- en adsorptiemiddelen) worden ingezet voor de bedrijfseigen processen. In deze vergunning worden geen energiebesparende maatregelen voorgeschreven omdat dit in het energieplan dat op basis van MJA-3 moet worden opgesteld meer specifiek aan de orde komt.

Noodzaak om het algemene effect van de emissies op en de risico's voor het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken

De inrichting dient voor de verwerking van afvalstoffen met het oog op vermindering van emissies en het beperken van de gevolgen voor het milieu. In de overwegingen met betrekking tot de verschillende milieuthema's komen we hierop terug.

Noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken

Voor de overwegingen met betrekking tot het voorkomen van ongevallen en beperking van de gevolgen daarvan wordt verwezen naar de overwegingen van paragraaf 4.7, Externe Veiligheid. Het gaat binnen de inrichting om de opslag en het biologisch verwerken van afvalstoffen. Bij de toegepaste technieken komen geen afvalstoffen vrij, maar er worden reeds bestaande afvalstoffen verder voor materiaalhergebruik dan wel nuttige toepassing in het productieproces verwerkt.

4.2.3. Conclusies BBT

De inrichting voldoet - met inachtneming van de aan dit besluit gehechte voorschriften en aan hetgeen in deze considerans is overwogen - aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

Uit de aanvraag blijkt dat nog niet alle voor de bestaande installaties in aanmerking komende BBT maatregelen worden toegepast. Het hebben van een operationeel milieuzorgsysteem moet nog als BBT maatregel worden gerealiseerd. Op grond van voorschrift 1.13 moet binnen één jaar na het inwerkingtreden van deze vergunning het milieuzorgsysteem operationeel zijn. Het behoeft geen gecertificeerd milieuzorgsysteem te zijn. In de aanvraag is in hoofdstuk 6 aangegeven dat hiermee in 2009 een aanvang wordt gemaakt.

Door verlening van deze vergunning kan daarom worden bereikt dat de voor de bestaande installaties in aanmerking komende BBT tijdig worden toegepast. De gevraagde vergunning kan daarom worden verleend.

4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Afvalpreventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze wij invulling geven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt ca. 25.000 ton, voornamelijk als tarra grond, geel zand en loof. Gevaarlijk afval komt nauwelijks vrij. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid niet gevaarlijk afval ligt boven de gehanteerde ondergrenzen. Gelet op de hoeveelheden en het feit dat tot op heden nog geen besparingsmogelijkheden zijn onderzocht of afdoende preventiemaatregelen zijn genomen om de hoeveelheid afval terug te dringen, wordt aan deze vergunning een voorschrift verbonden tot het opstellen van een beperkt onderzoek en het opstellen van een afvalpreventieplan. Hierin dient ondermeer aandacht te worden besteed aan de aanvoer van loof, grond, stenen en dergelijke (niet limitatief opgesomd).

In de aanvraag is vermeld dat Laarakker een milieuzorgsysteem gaat implementeren waarin men het afvalpreventieplan wil opnemen. Wij hebben daarom in deze vergunning een beperkt afvalpreventieonderzoek opgenomen waarbij via een quick-scan duidelijk moet worden waar er besparingspotentieel aanwezig is. De daaruit volgende actiepunten kunnen dan in de uitwerking van het milieuzorgsysteem nader worden uitgewerkt. (zie voorschrift 2.1)

4.3.2. Overwegingen ten aanzien van de afvoer van de vaste fractie uit de vergistingsinstallatie

Voordat in de hierna volgende paragraaf het onderwerp doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking behandeld wordt, zal eerst een beschouwing volgen over de aangevraagde verdere verwerking van de vaste fractie uit de vergistingsinstallatie.

4.3.2.1 De Meststoffenwet

In de Meststoffenwet zijn bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de productie, het verhandelen en het vervoeren van dierlijke meststoffen. Voor enkele bepalingen uit de Meststoffenwet dient een ontheffing aangevraagd te worden bij het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). Indien mest wordt verhandeld dient dit aan bepaalde kwaliteitscriteria c.q. samenstellingseisen te voldoen. De criteria waaraan moet worden voldaan zijn opgenomen in de Meststoffenwet en het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet.

De volgende begrippen zijn hierbij van belang.

De Meststoffenwet verstaat onder **meststoffen**: dierlijke meststoffen, ongeacht hun bestemming, en producten die zijn bestemd om:

- 1°. te worden toegevoegd aan grond of aan een groeimedium en die geheel of gedeeltelijk bestaan uit stoffen, organismen daaronder begrepen, of mengsels van stoffen, die als zodanig kunnen dienen om grond of een groeimedium geschikt of beter geschikt te maken als voedingsbodem voor planten;
- 2°. te worden gebruikt als groeimedium;
- 3°. te worden gebruikt als voedsel voor planten of delen van planten, voor zover deze producten niet reeds zijn begrepen onder 1° of 2°.

Onder **dierlijke meststoffen** wordt verstaan: uitwerpselen van voor gebruiks- of winstdoeleinden gehouden dieren, daaronder begrepen de geheel of gedeeltelijk verteerde maag- of darminhoud van deze dieren en mengsels van strooisel met de uitwerpselen, alsook producten daarvan.

Onder **compost** wordt verstaan: product dat bestaat uit één of meer organische afvalstoffen die al dan niet met bodembestanddelen zijn gemengd en die met behulp van micro-organismen zijn afgebroken en omgezet tot een homogeen en zodanig stabiel eindproduct dat daarin alleen nog een langzame afbraak van humeuze verbindingen plaatsvindt en dat niet mede bestaat uit dierlijke meststoffen. In artikel 17 van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet zijn de eisen opgenomen waaraan compost dient te voldoen.

Onder **overige organische meststoffen** wordt verstaan: organische meststoffen niet zijnde dierlijke meststoffen, zuiveringsslib of compost.

Een belangrijke vraag die voorligt is onder welke naam het digestaat kan worden afgezet. Is dit onder de naam van meststof, co-vergiste mest, overige organische meststof, compost of een afvalstof?

Het digestaat kan als co-vergiste mest worden afgezet indien het product bestaat uit ten minste 50% dierlijke mest waaraan uitsluitend producten uit de zogenoemde positieve lijst zijn toegevoegd.

Om het digestaat als overige organische meststof af te zetten dient de meststof vergezeld te gaan van een analyserapport dat voldoende informatie verschaft over de samenstelling van het product en is afgegeven door een in die lidstaat of staat erkend laboratorium dat gelijkwaardig is aan een in Nederland voor dit doel erkend laboratorium (i.c. RIKILT).

Indien het digestaat voldoet aan de (samenstelling)eisen voor compost dan kan het product als zodanig worden verhandeld en beschouwen wij het product niet als afval.

Indien het digestaat niet als compost of overige organische meststof kan worden afgezet dan beschouwen wij dit product als een afvalstof waar de afvalstoffenwetgeving op van toepassing is. In dat geval zal het digestaat als afvalstof moeten worden afgevoerd naar een daartoe erkend verwerker. Hiervoor kan Euralcode 19 06 06 gehanteerd worden. Op basis van het LAP mag deze afvalstof niet laagwaardiger verwerkt worden dan in de desbetreffende sectorplannen is aangegeven. Dit komt er op neer dat de overblijvende afvalstof moet worden hergebruikt als grondstof of nuttig worden toegepast. In de voorschriften hebben wij hiertoe een zogenoemd sturingsvoorschrift (2.22) opgenomen.

Bij de aanvraag is een verklaring gevoegd van BVB Substrates, onderdeel van Euroveen te Grubbenvorst, waarin wordt aangegeven dat het digestaat zoals dat bij Laarakker vrijkomt zonder probleem verwerkt kan worden bij Euroveen B.V. Gedacht wordt aan een toepassing in de perspotgrond. In dat geval wordt het digestaat nuttig toegepast en kan daarvoor vergunning worden verleend.

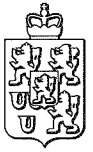
4.3.2.2 De dierlijke bijproductenverordening (DBVo)

De regels over dierlijke bijproducten, oftewel de destructieregelgeving, zijn sinds 1 januari 2008 opgenomen in hoofdstuk VIIa van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD zie Stb. 2007, nrs. 224 en 528). Eerder gold voor dierlijke bijproducten de inmiddels ingetrokken Destructiewet. De destructieregelgeving waarborgt dat dierlijke bijproducten die om welke reden dan ook een gevaar vormen of kunnen vormen voor de gezondheid van mens of dier, uit de voedselketen worden geweerd. Deze producten moeten worden vernietigd of verwerkt tot producten die geen bedreiging vormen voor de veiligheid van de voedselketen. Met het oog op de doelmatige verwerking van dierlijke bijproducten worden eisen gesteld aan degene die de dierlijke bijproducten verzamelt en verwerkt.

In de Dierlijke Bijproducten Verordening (DBVo) (EG nr. 1774/2002) zijn de Europese regels over dierlijke bijproducten neergelegd om ervoor te zorgen dat deze producten geen risico opleveren voor de gezondheid van mens en dier. Deze voorschriften hebben betrekking op het verzamelen, vervoeren, opslaan, hanteren, verwerken, gebruiken en verwijderen van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten. Ook gelden er regels ten aanzien van de handel in dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten. De verordening legt voorts de lidstaten de verplichting op om toereikende maatregelen te treffen en te zorgen dat er een voldoende infrastructuur aanwezig is om de naleving van de verordening te borgen. In de Nederlandse wetgeving is dit uitgewerkt in de Gezondheid en welzijnswet voor dieren, het Besluit dierlijke bijproducten en de Regeling dierlijke bijproducten 2008. Hierin worden onder andere de handhaving, strafbaarstelling en praktische zaken zoals erkenningverlening geregeld. Daarnaast zijn bepalingen voor handel en import uitgewerkt in de Regeling veterinaire voorschriften handel dierlijke producten.

In de Verordening dierlijke bijproducten wordt een driedeling in dierlijke bijproducten gehanteerd op basis van gezondheids- en veterinaire risico's, te weten respectievelijk categorie 1-, 2- en 3-materiaal. Het onderscheid tussen de groepen is gebaseerd op een afnemend risico voor mens en dier.

Categorie 1 materiaal bevat het grootste risico voor mens en dier, hieronder wordt onder meer verstaan:

- Gespecificeerd risicomateriaal (o.a. ruggemerg, hersenen van herkauwers) en kadavers die dit materiaal bevatten
- Kadavers (en delen daarvan) van met BSE besmette dieren
- Kadavers (en delen daarvan) van andere dieren dan vee en wilde dieren
- Kadavers (en delen daarvan) van wilde dieren waarvan wordt vermoed dat die met een op mens of dier overdraagbare ziekte zijn besmet
- Kadavers (en delen daarvan) van proefdieren
- Dierlijk materiaal met residuen van verboden of gevaarlijke stoffen
- Keukenafval en etensresten uit internationale middelen van vervoer
- Mengsels met categorie 1 materiaal

Categorie 2 materiaal bevat materialen die minder gevaarlijk worden geacht, maar zeker niet in de voedselketen terecht dienen te komen. Te denken valt aan:

- Mest en inhoud van het maagdarmkanaal
- Dierlijk materiaal dat wordt opgevangen bij de behandeling van afvalwater van slachthuizen
- Producten met residuen diergeneesmiddelen
- Andere kadavers dan die onder categorie 1-materiaal vallen

Categorie 3 materiaal is materiaal dat, al dan niet nadat het een bewerking heeft ondergaan, in een aantal gevallen geschikt wordt geacht om als grondstof voor veevoer te dienen. Belangrijke stromen zijn:

- Vlees ongeschikt of (om commerciële redenen) niet bestemd voor menselijke consumptie
- Huiden, hoeven, veren e.d. afkomstig van voor het slachten goedgekeurde dieren
- Dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten (restmaterialen, misproducties, dierlijke vetten)
- Voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong
- Etensresten en groente-, fruit en tuinafval (gift-afval) afkomstig van huishoudens.

Voor de verwerking van categorie 1-, 2- en 3-materiaal is ingevolge de verordening een erkenning vereist.

Deze verordening verstaat onder dierlijke bijproducten: "hele kadavers of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong (...), die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn (...)".

De DBVo staat het verwerken van bepaalde dierlijke bijproducten toe. In de onderhavige aanvraag gaat het met name om reststromen categorie-3 materiaal (i.c. over-de-datum-producten uit de detailhandel) en categorie 2-materiaal (mest voor de bereiding van co-vergiste mest).

Als voorwaarde om dit materiaal te kunnen verwerken dient de vergistingsinstallatie te worden erkend conform artikel 15 van de DBVo. De Voedsel- en Warenautoriteit (VWA) is de bevoegde instantie voor het afgeven van de erkenning. De erkenning wordt door de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit verleend. In de aanvraag is vermeld dat de vergistingsinstallatie bij Laarakker erkend is onder nummer NL 20350. De vergistingsinstallatie dient te voldoen aan bijlage VI, hoofdstuk II, delen A, B en C van de DBVo (rechtsreeks werkend besluit). De gistingresiduen en, waar van toepassing, compost moet voldoen aan de microbiologische normen die zijn gesteld in bijlage VI, hoofdstuk II deel D uit de DBVo. Zodra niet meer aan de erkenningseisen wordt voldaan, wordt de erkenning onmiddellijk geschorst.

4.3.3. Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Het kader voor de toetsing doelmatig beheer van afvalstoffen

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor de doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). De looptijd van het LAP 1 is op 3 maart 2009 verstreken. In afwachting van een nieuw LAP 2 dienen wij daarom rechtstreeks te toetsen aan de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm. Voor de invulling van deze toets aan deze artikelen maken wij gebruik van het LAP 1. De voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen; Afvalscheiding maakt produkthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

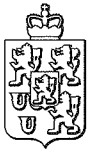
Algemene bepalingen bij vergunningverlening

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is dat dit op een zo hoogwaardig mogelijke wijze plaatsvindt. Wij haken hiervoor aan bij de in het LAP 1 gehanteerde minimumstandaarden. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Inzamelen

Bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen mogen alleen worden ingezameld, getransporteerd en verhandeld door rechtspersonen die op de landelijke lijst van vervoerders, inzamelaars, bemiddelaars en handelaren geregistreerd staan.

Waar de minimumstandaard 'nuttige toepassing' is, geldt dat, tenzij anders vermeld, de betreffende afvalstof volledig moet worden teruggewonnen en benut behoudens de in de afvalstof aanwezige fractie verontreinigingen en niet herbruikbare delen. Dit is een ander gebruik van het begrip 'nuttige toepassing' dan in paragraaf 4.5 van het Beleidskader van het LAP.

4.3.3.1 Toetsing van de aangevraagde afvalactiviteiten

Be-/verwerking

Aangevraagd zijn de volgende afvalstromen te be- en/of verwerken:

- a. afvalstoffen welke direct afkomstig zijn van de landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij;
- b. afvalstoffen van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong;
- c. afvalstoffen van de bereiding van verwerking van groente, fruit, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee, tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse;
- d. afvalstoffen van de suikerverwerking;
- e. afvalstoffen van de zuivelindustrie;
- f. afvalstoffen van bakkerijen en banketbakkerindustrie;
- g. afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken;
- h. afvalstoffen welke vrijkomen bij waterzuiveringen die niet geplaatst zijn voor het zuiveren van afvalwater welke vrijkomt bij één van de hierboven genoemde processen;
- i. organisch keuken en kantineafval afkomstig van huishoudens en bedrijven (niet internationaal);
- j. biologisch afbreekbaar afval afkomstig uit het onderhoud van tuinen en plantsoenen;
- k. biologisch afbreekbaar stedelijk afval;
- l. organisch afval van de papierindustrie.

Hieronder volgt een toets aan de hierop van toepassing zijnde sectorplannen uit het LAP.

(4.3.3.1.1) Sectorplan 2: Procesafhankelijk industrieel afval

Hieronder valt ondermeer plantaardig afval uit de voedings- en genotmiddelenindustrie. Industrieel afval is restafval dat afkomstig is van industriële productieprocessen. Het is zeer divers van samenstelling en omvang. Het bevat zowel procesafhankelijk afval als procesonafhankelijk afval. In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor niet-gevaarlijk procesafhankelijk industrieel afval. De grootste stromen procesafhankelijk industrieel afval zijn schroot (resten van oliehoudende zaden), (hoogoven)slakken en grondtarra. Procesonafhankelijk industrieel afval is bedrijfsafval dat qua samenstelling vergelijkbaar is met HDO-restafval. Dit wordt behandeld in sectorplan 3 'HDO-restafval'. Gevaarlijk industrieel afval komt in andere sectorplannen en in het beleidskader aan de orde.

Het beleid voor industrieel afval is gericht op het bevorderen van preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen.

Minimumstandaard

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van niet gevaarlijk procesafhankelijk industrieel afval, met uitzondering van de specifieke afvalstromen die in andere sectorplannen worden behandeld is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard en samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor

verwijdering van de afvalstof. Onder substantieel wordt verstaan meer dan 150% van het tarief van storten, inclusief de stortbelasting.

(4.3.3.1.2) Sectorplan 4: Afval van onderhoud van openbare ruimten

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor afval van onderhoud van openbare (buiten)ruimten. Dit wordt ook wel reinigingsdienstenaafval genoemd. Afval van onderhoud van openbare ruimten wordt beschouwd als met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsafval. Het beleid voor afval van onderhoud van openbare ruimten is gericht op het verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving door het zoveel mogelijk voorkomen van zwerfafval, en op het minimaliseren van de hoeveelheid die voor verwijdering wordt aangeboden. Hiertoe wordt preventie, afvalscheiding en nuttige toepassing van deelstromen bevorderd. Voor marktafval kan het aanbieden van een laagdrempelig inzamelsysteem voor de verschillende fracties bijdragen aan het nuttig toepassen ervan en dus aan de beperking van de hoeveelheid die verwijderd moet worden. Voor Laarakker heeft dit sectorplan alleen betekenis voor de aangevraagde afvalstroom slib uit septic tanks.

Minimumstandaard

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van RKG-slib is het scheiden in een inerte fractie en een restfractie, waarna de inerte fractie, al dan niet na reiniging, nuttig wordt toegepast.

(4.3.3.1.3) Sectorplan 5: Afval van waterzuivering en waterbereiding

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor reststoffen die vrijkomen bij de biologische zuivering van afvalwater in rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) en industrieel afvalwater zuiveringsinstallaties (AWZI's) en bij de bereiding van drinkwater. De reststoffen van waterzuivering betreffen communaal zuiveringsslib afkomstig van RWZI's en industrieel slib afkomstig van AWZI's. De reststoffen uit waterbereiding zijn overwegend anorganisch van samenstelling en worden toegepast als bouwstoffen in werken of als toeslagstoffen in diverse processen.

Voor reststoffen uit waterzuivering is het beleid gericht op het minimaliseren van de hoeveelheid die voor verwijdering door storten wordt aangeboden. Het beleid voor reststoffen uit waterbereiding is gericht op het bevorderen van nuttige toepassing.

Minimumstandaard

De minimumstandaard voor slib van waterzuivering uit RWZI's en AWZI's is thermisch verwerken, al dan niet na voordrogen. Het nuttig toepassen kan als een hoogwaardiger verwerkingsmethode worden aangemerkt waarmee wordt voldaan aan de minimumstandaard.

(4.3.3.1.4) Sectorplan 9: Organisch afval.

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor gescheiden ingezameld organisch afval. Het betreft:

- gescheiden ingezameld groente-, fruit- en tuinafval van huishoudens (GFT-afval);
- gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval waaronder (gekookt) keukenafval en etensresten (swill) dat naar aard en samenstelling vergelijkbaar is met GFT-afval en vrijkomt bij handel, diensten en overheid (analoog GFT-afval) en veilingafval;

- gescheiden ingezameld groenafval dat vrijkomt bij aanleg en onderhoud van openbaar groen, bos- en natuurterreinen, en al het afval dat hiermee te vergelijken is, zoals onder meer grof tuinafval, berm- en slootmaaisel, afval van hoveniersbedrijven, agrarisch afval en afval dat vrijkomt bij aanleg en onderhoud van terreinen van instellingen en bedrijven.

Het beleid voor organisch afval is gericht op het bevorderen van gescheiden inzameling gevolgd door nuttige toepassing.

GFT-afval wordt momenteel verwerkt in composteer- of vergistingsinstallaties. In een composteerinstallatie wordt het GFT-afval direct verwerkt tot compost van goede kwaliteit. In een vergistingsinstallatie wordt biogas en digestaat geproduceerd. Het digestaat kan door nacomposteren bewerkt worden tot compost van goede kwaliteit.

De technieken die op dit moment in de praktijk worden gebruikt voor de verwerking van GFT-afval kunnen uit milieuoogpunt als gelijkwaardig worden beschouwd. Daarom zijn kostenoverwegingen en beschikbare verwerkingscapaciteit de belangrijkste criteria op basis waarvan de minimumstandaard is vastgesteld. Dit betekent dat composteren of vergisten van gescheiden ingezameld GFT-afval vooralsnog de voorkeur heeft.

Minimumstandaard GFT-afval

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld GFT-afval is composteren of vergisten met het oog op materiaalhergebruik.

Minimumstandaard organisch bedrijfsafval

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld analoog organisch bedrijfsafval, inclusief swill, is composteren of vergisten met het oog op materiaalhergebruik.

Minimumstandaard groenafval

De minimumstandaard voor gescheiden ingezameld groenafval is nuttig toepassen in de vorm van materiaalhergebruik. Nuttig toepassen van de houtfractie uit groenafval met hoofdgebruik als brandstof is eveneens toegestaan.

(4.3.3.1.5) Sectorplan 28: Dierlijk afval

In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor dierlijk afval. Onder dierlijk afval wordt al het afval verstaan dat onder de werkingssfeer van de Verordening dierlijke bijproducten (1774/2002) tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (kortweg Verordening dierlijke bijproducten – DBVo -) valt. Met dierlijke bijproducten worden in deze Verordening alle dierlijke producten bedoeld, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn.

Voor alle handelingen met dierlijk afval is de Verordening leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer (Wm). Dit sectorplan is aanvullend ten aanzien van het beleid voor opslag en verwerking.

Het beleid voor dierlijk afval is gericht op het waarborgen van de volksgezondheid en het minimaliseren van veterinaire risico's.

Minimumstandaard

De Verordening dierlijke bijproducten geeft per categorie dierlijk afval aan welke wijze van verwerking toegestaan is. De VWA, namens het ministerie van LNV, toetst verwerkingsroutes aan deze Verordening en geeft de noodzakelijke erkenning af. De Verordening biedt voor lidstaten geen ruimte om beperkingen op te leggen ten aanzien van de toegestane verwerkingsroutes.

4.3.3.2 Beoordeling

De binnen de inrichting geproduceerde materialen en de van de buiten de inrichting aangevoerde materialen worden volledig vergist. De ontstane reststoffen worden toegepast als compost of elders verwerkt in perspotgrond en derhalve nuttig toegepast. Gelet op het feit dat de door Laarakker aangevraagde be- en verwerkingsactiviteiten niet in strijd zijn met de in het LAP geformuleerde minimumstandaard en het algemene afvalstoffenbeleid kunnen deze activiteiten als doelmatig worden aangemerkt.

4.3.3.3 Mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen dienen met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd. Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de vergunning.

Op basis van het gestelde in de aanvraag hebben wij de doelmatigheid van het mengen van de aangevraagde afvalstromen als volgt beoordeeld. Het mengen vóór de invoer in de vergistingsinstallatie kan als doelmatig worden aangemerkt omdat er een min of meer homogeen product uit ontstaat dat nuttig kan worden toegepast.

Het mengen van de afvalstoffen vormt geen belemmering voor het op een zo hoogwaardig mogelijke wijze be-/verwerken van de betreffende afvalstoffen volgens een techniek die tenminste even hoogwaardig is als de minimumstandaard. Vergunning kan hiervoor worden verleend.

4.3.4. De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld. De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

Euralcode	Omschrijving	Sectorplan	afvalstroom volgens paragraaf 4.3.3.1
Hoofdstuk 2: Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij en de voedingsbereiding en -verwerking			
02 01 afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij			
02 01 01	slib van wassen en schoonmaken	2	a
02 01 02	afval van dierlijke weefsels	28	a
02 01 03	afval van plantaardige weefsels	2	a
02 01 06	dierlijke feces, urine en mest (inclusief gebruikt stro), afvalwater, gescheiden ingezameld en elders verwerkt	geen beleid	a
02 01 99	niet elders genoemd afval		geweigerd
02 02 afval van de bereiding en verwerking van vlees, vis en ander voedsel van dierlijke oorsprong			
02 02 01	slib van wassen en schoonmaken	28	b
02 02 02	afval van dierlijke weefsels	28	b
02 02 03	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal	28	b
02 02 04	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	28	b
02 02 99	niet elders genoemd afval	28	geweigerd
02 03 afval van de bereiding en verwerking van fruit, groente, granen, spijsolie, cacao, koffie, thee en tabak, de productie van conserven, de productie van gist en gistextract en de bereiding en fermentatie van melasse			
02 03 01	slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden	2	c
02 03 04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal	2	c
02 03 05	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	2	c
02 03 99	niet elders genoemd afval	2	geweigerd
02 04 afval van de suikerverwerking			
02 04 03	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	2	d
02 04 99	niet elders genoemd afval	2	geweigerd
02 05 afval van de zuivelindustrie			
02 05 01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal	2	e
02 05 02	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	2	e
02 05 99	niet elders genoemd afval	2	geweigerd
02 06 afval van bakkerijen en de banketbakkersindustrie			
02 06 01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal	2	f
02 06 03	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	2	f
02 06 99	niet elders genoemd afval	2	geweigerd
02 07 afval van de productie van alcoholische en niet-alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)			
02 07 01	afval van wassen, schoonmaken en mechanische bewerking van	2	g

Euralcode	Omschrijving	Sectorplan	afvalstroom volgens paragraaf 4.3.3.1
	de grondstoffen		
02 07 02	afval van de destillatie van alcoholische dranken	2	g
02 07 04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal	2	g
02 07 05	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse	2	g
02 07 99	niet elders genoemd afval	2	geweigerd
Hoofdstuk 3: Afval van houtbewerking en de productie van panelen en meubelen alsmede pulp, papier en karton			
	03 03 afval van de productie en verwerking van pulp, papier en karton		
03 03 07	Organisch afval van de papierindustrie	2	l
Hoofdstuk 19: Afval van installaties voor afvalbeheer, off-site waterzuiveringsinstallaties en de bereiding van voor menselijke consumptie bestemd water en water voor industrieel gebruik			
	19 08 niet elders genoemd afval van afvalwaterzuivering		
19 08 09	vet- en oliemengsels uit olie/waterscheiders die uitsluitend spijsolie en -vetten bevatten	2	h
19 08 12	niet onder 19 08 11 vallend slib van de biologische zuivering van industrieel afvalwater	5	h
	19 12 afval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking (bv. sorteren, breken, verdichten, palletiseren)		
19 12 12	overig, niet onder 19 12 11 vallend afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking		
Hoofdstuk 20: Stedelijk afval (huishoudelijk afval en soortgelijk bedrijfsafval, industrieel afval en afval van instellingen), inclusief gescheiden ingezamelde fracties			
	20 01 gescheiden ingezamelde fracties (exclusief 15 01)		
20 01 08	biologisch afbreekbaar keuken- en kantineafval	9	i
20 01 25	spijsolie en -vetten	9	i
	20 02 tuin- en plantsoenafval (inclusief afval van begraaftplaatsen)		
20 02 01	biologisch afbreekbaar afval	9	j
	20 03 overig stedelijk afval		
20 03 04	slib van septic tanks	4	k

In de Eurallijst is de systematiek aangegeven hoe de juiste Euralcode bij een afvalstof moet worden gezocht. Dit komt op het volgende neer. Eerst dient de herkomst van de afvalstof in de hoofdstukken 01 tot en met 12 of 17 tot en met 20 opgezocht te worden (met uitzondering van de codes in deze hoofdstukken die op 99 eindigen). Als er in de hoofdstukken 01 tot en met 12 of 17 tot en met 20 geen geschikte afvalcode kan worden gevonden, moet er in de hoofdstukken 13, 14 en 15 worden gezocht om de code van de afvalstof te bepalen. Als geen van deze afvalcodes van toepassing is, moet de bepaling van de afvalcode aan de hand van hoofdstuk 16 gebeuren. Als de afvalstof ook niet in hoofdstuk 16 onder te brengen is, moet de code "99" (niet elders genoemd afval) worden gebruikt in het deel van de lijst dat overeenkomt met de bij de eerste stap bepaalde activiteit. Omdat de aangegeven

afvalstromen die onder deze "99" code worden aangeboden niet nader zijn gespecificeerd is niet duidelijk welke afvalstroom wordt bedoeld en kunnen deze codes niet worden vergund.

4.3.5. Acceptatie en opslag en / of verwerking

Alle afvalverwerkende bedrijven dienen over een adequaat acceptatie en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Een adequaat A&V-beleid hangt nauw samen met het zeker stellen dat afvalstromen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze worden be- en verwerkt. Voor de beoordeling van het A&V-beleid haken wij aan bij het LAP 1. Daarbij dient per specifieke situatie maatwerk te worden geleverd.

Bij de aanvraag is in bijlage 6 een beschrijving van het A&V-beleid gevoegd. Daarin is per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zal vinden. Wel is rekening gehouden met de specifieke bedrijfssituatie. Het beschreven A&V-beleid voldoet aan de randvoorwaarden zoals gewenst met het oog op het zeker stellen dat afvalstromen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze worden be- en verwerkt. Op basis van het gestelde in de aanvraag kunnen wij met dit A&V-beleid instemmen.

Wijzigingen in het A&V-beleid

Wijzigingen in het A&V-beleid dienen schriftelijk aan ons te worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

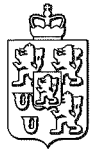
4.3.6. Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (Wm 8.14). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van o.a. de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval-)stoffen opgenomen.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen:

- bedrijfsafvalwater; (proceswater, afvalwater van tankplaatsen, wasplaats);
- bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard;
- niet verontreinigd hemelwater;
- bedrijfsafvalwater, afkomstig van de waterige fractie die uit de vergistingsinstallatie vrijkomt.

Bedrijfsafvalwater

Binnen de inrichting ontstaat proceswater. Het betreft water afkomstig van:

- Het schoonspoelen van groenten die binnen de inrichting verder worden bewerkt als grondstof voor de conservenindustrie. Dit afvalwater wordt via een bucketwheel installatie en bezinkbassins gereinigd en op oppervlaktewater geloosd.
- Een aanwezige wasplaats waarbij het afvalwater op een vloeistofdichte vloer via een slibvanger en olieafscheider wordt geloosd middels een infiltratiesloot op de bodem. Het gaat daarbij om ca. 500 m³/jaar. Een dergelijke lozing valt onder de werkingssfeer van het Lozingenbesluit Bodembescherming (LBB). Een dergelijke lozing is alleen toegestaan indien hiervoor een ontheffing verleend is als bedoeld in artikel 25a van het LBB. Tegelijk met het verlenen van deze Wm-vergunning verlenen wij bedoelde ontheffing.
- Overtollig effluent van de nazuivering van de waterige fractie van de vergistingsinstallatie, inclusief de verwerking van de spui van het was- en schilwatersysteem. Hierbij gaat het om een hoeveelheid van ca. 117.000 m³/jaar.

De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig.

Bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard

Bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard (toiletten /bedrijfskeukens) wordt op de waterzuivering van de vergistingsinstallatie geloosd. Het gaat daarbij om ca. 450 m³/jaar.

Lozingen van niet verontreinigd hemelwater op de bodem/oppervlaktewater

Binnen de inrichting ontstaat niet verontreinigd hemelwater (van daken, terreindelen waarop geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden). Dit afvalwater (ca. 17.000 m³/jaar) wordt op de bodem/oppervlaktewater geloosd. Hiervoor hoeven geen nadere eisen of voorschriften in deze vergunning te worden opgenomen.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatiebodemonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

Bij de aanvraag zijn enkele bodemonderzoeksrapporten gevoegd die de bodemnulsituatie in kaart brengen.

De nulsituatie Veenweg 4 is deels vastgelegd in het door Econsultancy b.v. opgestelde onderzoeksrapport, rapportnummer 06091649 van 13 december 2006, welk is bijgevoegd in bijlage 10 van de aanvraag. Het onderzoek heeft betrekking op een bodemnulsituatieonderzoek ter plaatse van een voormalige HBO-tank. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat geen minerale olie in grond of grondwater is aangetroffen.

De bodemnulsituatie voor de locatie Veenweg 5 is vastgelegd in een bodemonderzoeksrapport (Adviesbureau voor milieutechniek Colsen b.v. nr. CSN06-0385 d.d. 21 september 2007) dat in bijlage 11 van de aanvraag is gevoegd. Het onderzoek is uitgevoerd conform NEN 5740. De onderzoekslocatie van ca. 3.750 m² is in dit rapport beperkt tot het buitenterrein waar bouwactiviteiten zijn voorzien. Voor de onderzoeksstrategie is uitgegaan van een onverdachte locatie. De bevindingen uit dit onderzoek zijn dat in de grond geen overschrijdingen van de streefwaarden zijn aangetroffen. In het grondwater wordt de streefwaarde voor chroom en benzeen overschreden. De tussenwaarde wordt echter niet overschreden zodat verder onderzoek niet nodig is.

In bijlage 12 is een verkennend en aanvullend bodemonderzoek gevoegd van Econsultancy b.v. (rapportnummer 99061714 d.d. 2 augustus 1999). Het bodemonderzoek heeft betrekking op de locatie Veenweg 5 en is uitgevoerd in het kader van de aankoop van gronden. De onderzoekslocatie omvat ca. 25.000 m² en heeft de kadastrale aanduiding gemeente Bergen, sectie N, nummer 459. In het verleden zijn twee ondergrondse HBO-tanks gesaneerd (in 1993). Hierbij is destijds een bodemverontreiniging met minerale olie geconstateerd. Deze verontreiniging is deels gesaneerd waarbij de grond is afgegraven en afgevoerd. Een deel van de verontreiniging onder een betonverharding is niet gesaneerd. De grondwaterstroom is in zuidwestelijke richting. Het freatisch grondwater ligt ca. 2 m onder het maaiveldniveau. Verder is het onderzoek verdeeld in zes onderzoekslocaties. Over het algemeen kan worden gesteld dat de grond schoon tot licht verontreinigd is en het grondwater licht verontreinigd is met minerale olie componenten of metalen. Op deellocatie C is een sterke verontreiniging van koper in het grondwater aangetroffen.

Verder is in bijlage 13 een historisch onderzoek naar de bodemkwaliteit uitgevoerd, waarin wordt geconcludeerd dat het bodemonderzoek uit 1999 nog actueel is.

In bijlage 14 is een verkennend bodemonderzoek (NEN 5740) Meersenhof Veenweg 5 gevoegd, uitgevoerd door adviesbureau voor milieutechniek Colsen b.v., rapportnummer CSN08-0208 van 8 januari 2009. De onderzoekslocatie betreft een oude schuur die momenteel dienst doet als opslag voor landbouwwerktuigen. Verder is in de nabijheid van de loods een voormalige bovengrondse benzine opslagtank in het onderzoek meegenomen. Er zijn licht verhoogde gehalten kobalt, koper, lood, zink, nikkel, barium en benzeen aangetroffen in grond en/of grondwater. De aangetoonde verontreinigingen geven echter geen aanleiding voor een nader onderzoek.

In de door ons op 12 juli 2005 verleende Wm-vergunning is voor het vaststellen van de bodemnulsituatie destijds uitgegaan van rapporten van april 1994 (het Milieuburo), oktober 1995 (het Milieuburo), juli 2001 (Chemielinco) en oktober 2003 (Econsultancy). De conclusie luidde destijds dat de bodemonderzoeksrapporten geen éénduidig beeld gaven over de toestand van de bodem. Op grond daarvan is destijds in voorschrift D.3 bepaald dat de bodemnulsituatie van de totale inrichting moest worden onderzocht.

Daarvoor is het onderzoeksrapport dat in bijlage 10 is gevoegd (Econsultancy, december 2006) geschreven.

Op een aantal locaties is naar onze mening geen bodemnulsituatie vastgelegd, waar dit wel wenselijk is. Het betreft met name de locatie waar zich de bezinkbassins en humusopslag bevinden en waar de wasinstallatie (tussen deellocatie 3 en 9) zich bevindt. In het kader van de toestemming voor lozing op de bodem dient op de plaatsen waar dit gebeurt eveneens de bodemkwaliteit te worden vastgelegd. In voorschrift 4.10 is bepaald dat deze deellocaties alsnog aan een bodemnulsituatieonderzoek onderworpen dienen te worden.

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen met PBV-Verklaring, vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. In bijlage 9 van de aanvraag is een zogenoemde NRB-toets gevoegd.

De potentieel bodembedreigende activiteiten betreft:

- dieselolie opslag en tankplaats;
- bestrijdingsmiddelenruimte, chemicaliën en gevaarlijk afval;
- wortelen schillijn;
- wasplaats landbouwvoertuigen / afvalolie;
- humuscomplex;
- werkplaats / onderhoudswerkplaats;
- vergistingsinstallatie;
- waterzuivering;
- riolering.

Conclusie

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico (eindemissiescore 1) wordt behaald. Voor een aantal locaties moet daarvoor wel visuele inspectie met instructies plaatsvinden. Deze inspectie is in het rapport niet nader uitgewerkt. Omdat Laarakker voornemens is een milieuzorgsysteem op te zetten, hetgeen op grond van de IPPC een verplichting is, kunnen de inspecties en instructie nader worden uitgewerkt binnen het milieuzorgsysteem. Dit is in voorschrift 1.14 verder uitgewerkt.

4.5.3. Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot bodemverontreiniging hebben geleid dient na beëindiging van de activiteiten de bodem van de inrichting opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe zullen voorschriften in de vergunning worden opgenomen. Deze voorschriften blijven gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren. Een periodiek herhalingsonderzoek wordt daarom niet nodig geacht.

4.5.4. Lozingen op of in de bodem

Op lozingen in de bodem is het Lozingenbesluit bodembescherming van toepassing. In beginsel zijn deze lozingen verboden, maar op grond van dat besluit kan een ontheffing onder voorwaarden verleend worden. Deze ontheffing wordt vervolgens meegenomen in de Wm-vergunning, met hetzelfde bevoegd gezag. Voor IPPC bedrijven is het Activiteitenbesluit niet van toepassing. Voor deze bedrijven geldt dat lozingen op of in de bodem geregeld dienen te worden in de milieuvergunning.

Het Lozingenbesluit bodembescherming (Lbb) is gebaseerd op de Wet bodembescherming (Wbb) en regelt de lozingen in de bodem. Onder het Lbb valt de Uitvoeringsregeling lozingenbesluit bodembescherming en de Circulaire agrarische afvalwaterlozingen (CAA). Een ontheffing voor een lozing in de bodem op grond van het Lbb kan verleend worden voor een periode van maximaal 4 jaar (dan wel 10 jaar bij een lozing van koelwater). Als de lozing binnen de inrichting plaatsvindt, wordt de ontheffing opgenomen in de Wm-vergunning. Voor Laarakker dienen de lozingen op de bodem in deze vergunning te worden meegenomen. Na de genoemde periode van 4 jaar kan de lozing weer voor maximaal eenzelfde periode worden toegestaan, hetgeen zich onbeperkt kan herhalen.

Aangevraagd wordt een lozing van 500 m³ afvalwater per jaar, ontstaan uit leidingwater, dat afkomstig is van een wasplaats voor landbouwvoertuigen. Door middel van een hogedrukspuit worden landbouwvoertuigen schoon gespoten waarna het afvalwater een zandvanger en olieafscheider passeert. De wasplaats is overkapt zodat enkel schoonmaakwater de zandvanger en olieafscheider passeert en via een infiltratiesloot in de bodem wordt geloosd. Jaarlijks wordt de kwaliteit van het te lozen water bemonsterd. De afstand ten opzichte van het openbare riool is volgens aanvraagster 1900 meter, waardoor een vaste aansluiting op de riolering niet verplicht is en overigens niet kosteneffectief. Er bestaan geen concrete plannen de lozing te beëindigen. Wij zullen op grond van het bovenstaande de gevraagde lozingsvergunning verlenen voor de maximale termijn van 4 jaar.

4.5.5. Bodem- of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied.

4.6. Energie

4.6.1. Deelname aan Meerjarenaafpraak (MJA-III)

De meerjarenaafpraak energie-efficiency (MJA) is een overeenkomst tussen de overheid en bedrijven en instellingen over het effectiever en efficiënter inzetten van energie. Vanaf 1992 heeft de overheid in het kader van het energiebesparingsbeleid met een groot aantal sectoren een meerjarenaafpraak (MJA) gemaakt over de verbetering van de energie-efficiency.

De meerjarenaafspraken energie-efficiency zijn vrijwillige (maar geen vrijblijvende) afspraken tussen overheid, bedrijfsleven en instellingen om effectiviteit en efficiency te verhogen zodat de hoeveelheid benodigde energie per eenheid product of dienst vermindert. Dit heeft betrekking op activiteiten binnen het bedrijf en in de gehele productieketen alsmede op de inzet van duurzame energie. In de zomer van 2007 heeft het kabinet de nieuwe beleidsplannen gepresenteerd. Ook op het gebied van klimaat en energie zijn ambitieuze doelstellingen geformuleerd. Deze zijn vastgelegd in het werkprogramma Schoon en Zuinig. Het bedrijfsleven speelt een belangrijke rol in het bereiken van deze doelen. Hierover hebben de Rijksoverheid, VNO NCW en MKB Nederland een Duurzaamheids-akkoord gesloten. In de afgelopen 15 jaar is MJA een effectieve manier gebleken om energie-efficiency-verbetering in het bedrijfsleven te realiseren. Gezien het succes van MJA als instrument, is gekozen voor intensivering, verlenging en verbreding van MJA2 om de doelstellingen uit Schoon en Zuinig en het Duurzaamheidsakkoord in te vullen. Op 1 juli 2008 hebben partijen dit convenant getekend.

Het MJA3 is als volgt samen te vatten.

Resultaatverplichtingen voor bedrijven:

- Opstellen en uitvoeren energie-efficiencyplan (EEP)
- Invoeren van Energiezorg
- Uitvoeren zekere rendabele besparingsmaatregelen die door het bedrijf zelf zijn aangedragen in het EEP
- Jaarlijkse monitoring MJA

Inspanningsverplichtingen voor bedrijven:

- Selecteren en uitvoeren van ketenefficiency-projecten
- Uitvoeren voorwaardelijke en onzekere maatregelen
- Invulling geven aan geformuleerde doelstelling

Resultaatverplichtingen voor gemeenten en provincies:

- Stellen de energie-efficiencyplannen (EEP's) vast conform de afspraken in MJA (van toepassing voor niet-broeikasgasinrichtingen)

- De gemeenten richten hun programma ter handhaving van energievoorschriften én de daadwerkelijke handhaving van beleid allereerst op bedrijven die niet deelnemen aan MJA en daarna op achterblijvende MJA-bedrijven (zie Klimaatakkoord Gemeenten en Rijk 2007 – 2011)

In bijlage 8 van de aanvraag is de toetredingsbrief tot MJA-2 gevoegd van Senter Novem. Bij de brief van 24 juli 2008 is opgenomen dat uiterlijk binnen 9 maanden na toetreding tot deze MJA Laarakker voor de betrokken inrichting een concept EBP in moet dienen bij Gedeputeerde Staten van Limburg en bij SenterNovem. Tot op heden hebben wij nog geen EBP ontvangen maar de gesprekken hierover zijn gaande, inmiddels gevoerd op basis van het MJA-3. Op basis hiervan vinden wij het opnemen van voorschriften ter verbetering van de energie-efficiency thans niet nodig. Mocht uit het EBP een aantal maatregelen voortvloeien dan zal bezien worden of deze vergunning op dit punt aangepast dient te worden.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1. Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

Dit besluit moet individuele en groepen burgers een basisbeschermingsniveau garanderen tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het besluit verplicht gemeenten en provincies rekening te houden met de externe veiligheid als ze een milieuvergunning verlenen of een bestemmingsplan maken.

Het Bevi bevat veiligheidsnormen voor bedrijven met gevaarlijke stoffen die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Deze risicovolle bedrijven staan soms dichtbij huizen, ziekenhuizen en scholen (zogenaamde kwetsbare objecten) of in de buurt van winkels, horecagelegenheden, sporthallen of sportterreinen (beperkt kwetsbare objecten). Dat kan gevaar opleveren voor mensen die in hier wonen, werken, verblijven of recreëren.

Het Bevi moet de risico's beperken. Dit betekent bijvoorbeeld dat bedrijven maatregelen moeten nemen of dat provincies of gemeenten bedrijven of woning moeten verplaatsen (saneren). Het Bevi is op enkele onderdelen na op 27 oktober 2004 in werking getreden. In dit besluit is rekening gehouden met het Bevi zoals dit per 13 februari 2009 is gewijzigd.

Het Bevi legt het plaatsgebonden risico (PR) vast. Daarmee kunnen gemeenten en provincies veiligheidsafstanden rond risicobedrijven bepalen. Het PR geeft de kans aan dat iemand die zich een jaar lang continu op één plek bevindt, overlijdt door een ongeval bij een risicovolle activiteit. De grenswaarde voor het PR is 10^{-6} . Dit betekent dat de kans 1 op 1 miljoen is dat een persoon buiten het bedrijfsterrein om het leven komt door een ongeluk bij een risicobedrijf.

Het Bevi geeft aan hoe deze veiligheidseisen doorwerken in de milieuvergunning en in ruimtelijke plannen. Voor lpg-tankstations, ammoniakkoelinstallaties en opslagen van gevaarlijke stoffen gelden vaste veiligheidsafstanden. Die staan in de Regeling externe veiligheid inrichtingen.

Naast het PR legt het Bevi ook een verantwoordingsplicht op voor het groepsrisico (GR). Het groepsrisico geeft de kans aan dat een groep personen door een ongeval bij een risicobedrijf overlijdt.

Voor Laarakker hebben wij getoetst aan de volgende categorieën uit het Bevi:

- bedrijven die per opslagvoorziening meer dan 10.000 kg verpakte gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen kunnen opslaan;

- bedrijven waar meer dan 13 m³ propaan of acetyleen in een insluitsysteem aanwezig is. Met de wijziging van de Revi (Revi II) zijn met ingang van 1 januari 2008 inrichtingen met propaanreservoirs met een inhoud van meer dan 13 m³ als niet-categoriale inrichtingen onder de werkingssfeer van het Bevi worden gebracht.

Voor Laarakker hebben wij geconcludeerd dat de opslagen onder de genoemde drempelwaarden blijven. Het Bevi is derhalve niet van toepassing op de aangevraagde activiteiten.

4.7.2. Brandveiligheid Wm-inrichtingen

Een brand in een grootschalige opslag van brandbaar afval houdt verlies van grondstoffen in en zal een enorme verspreiding van fijne roetdeeltjes en ander giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben.

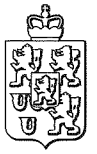
Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen. Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralings-effecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding. Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van brand.

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghoudster een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

In bijlage 15 van de vergunningsaanvraag is een brandveiligheidsrapport gevoegd. In de aanvulling op de aanvraag zijn tekeningen gevoegd waarbij per gebouw en per ruimte de gebruiksfunctie, de bezettingsgraadklasse en de aanwezige blusmiddelen op zijn aangegeven. De vergunningaanvraag bevat een plattegrond van de inrichting waarop voor de biogasinstallatie alle opslagen en voorzieningen zijn weergegeven en waarop alle blusmiddelen op zijn aangegeven.

De ruimten C1, C2, D1 en D2 aan de Veenweg 4 betreft bestaande ruimten en hebben allen een gebruiksoppervlak van meer dan 1000 m² doch gezamenlijk kleiner dan 3.000 m². De ruimten C1 en C2 zijn gescheiden door een 60 minuten brandwerende muur. De ruimten D1 en D2 zijn niet gescheiden door een brandwerende muur. Aan de Veenweg 5 (Meersenhof) is een uitbreiding voorzien waarbij het gebruiksoppervlak wordt vergroot naar 6.300 m².

De brandveiligheid van gebouwen is geregeld in de Woningwet c.q. het Bouwbesluit (Bb). Voor nieuwe situaties geldt op grond van art 2.105 Bb in beginsel een maximale grootte voor een brandcompartiment van 1000 m² en op grond van artikel 2.112 voor bestaande bouw 3000 m². Een stookruimte, technische ruimte met een gebruiksoppervlakte van meer dan 50 m² alsmede een ruimte voor de opslag van bij ministeriële regeling aangegeven brandbare, brandbevorderende of bij brand gevaar opleverende stoffen, is een zelfstandig brandcompartiment. Op grond van afdeling 2.22 Bb kunnen echter grotere

brandcompartimenten worden toegestaan mits deze zodanig zijn ingericht dat ze brandveilig zijn. Omdat op de Meersenhof (Veenweg 5) een bouw van een hal is voorzien met een gebruiksoppervlakte van 6.300 m² is door middel van een brandveiligheidsrapport (Van Elst & Roelofs Plancoördinatie B.V., rapport 2960/R01 d.d. 23 juni 2009) aangetoond dat aan deze functionele eis uit het Bb kan worden voldaan. Hierbij is getoetst aan het Brandveiligheidsconcept beheersbaarheid van brand uitgave 2007. Hierbij is uitgegaan van een permanente vuurbelasting (van de constructieonderdelen) en een variabele vuurbelasting (opslag van brandbaar materiaal). In het onderzoek is uitgegaan van een bepaald maatregelenpakket waarbij de totale vuurlast in dit brandcompartiment is beperkt tot 300 ton vurenhoutequivalent. Hierbij is voor de variabele vuurbelasting blijkens het rapport uitgegaan van een variabele vuurbelasting van 33,9 kg/m² equivalent vurenhout. Deze waarde komt ons te laag voor, gelet op het aangevraagde gebruik als opslag tot maximaal 700 ton (afval)stoffen, koelcellen en verwerkingsruimte. Indien de grenswaarde voor deze variabele vuurbelasting wordt overschreden geldt een brand niet langer als beheersbaar en kan het gehele compartiment met alle daarin opgeslagen materialen verloren gaan. Waarschijnlijk zullen aanvullende eisen gesteld moeten worden aan het gebruik van de ruimte of de aard van de opgeslagen afvalstoffen alsmede de aard van de verpakking daarvan. Wanneer het beoogde gebruik een hogere vuurlast met zich meebrengt, is een onderverdeling in meer brandcompartimenten nodig, of een ander maatregelenpakket. Ten opzichte van bestaande bebouwing op het terrein is 60 minuten WBDBO vereist, op grond van de afstand (> 15m) tussen de gebouwen onderling wordt hieraan voldaan.

Op grond van het bovenstaande hebben wij het gebruik van de ruimten aan de Meersenhof beperkt tot een maximaal toegestane variabele vuurlast van 34 kg/m² equivalent vurenhout. Indien ten genoegen van het bevoegde gezag wordt aangetoond dat bij het nemen van aanvullende maatregelen een hogere vuurbelasting kan worden toegestaan dan kan daaraan goedkeuring worden verleend en kan voorschrift 6.17 uit deze vergunning worden gewijzigd. Voor de bouwkundige eisen die op grond van het Bb gesteld moeten worden wordt verwezen naar het Bb zelf en het daarvoor bevoegde gezag (de gemeente Bergen).

Het brandveiligheidsrapport is nog niet door de plaatselijke brandweer goedgekeurd. Gelet op het bovenstaande achten wij een goedkeuring van de verschillende (onderdelen van) de ingediende brandveiligheidsrapporten noodzakelijk. Dit is in voorschrift 6.18 opgenomen.

4.7.3. Veiligheid van installaties

Mechanische integriteit procesinstallaties

De bewaking van de integriteit van het proces is beschreven in paragraaf 10.1.4 van de aanvraag.

Drukapparatuur

Drukapparatuur wordt (samen)gebouwd en in gebruik genomen conform de van toepassing zijnde voorschriften van het Warenwetbesluit Drukapparatuur en / of de Europese Richtlijn Drukapparatuur (nieuwbouwfase en eerste ingebruikneming).

Drukapparatuur wordt gebruikt, met inbegrip van de zorg- en meldingsplicht en verplichtingen op het gebied van periodieke herkeuringen (herbeoordelingen) en eventuele reparaties, wijzigingen in de gebruiksfase, conform de van toepassing zijnde voorschriften van het Warenwetbesluit Drukapparatuur.

Het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van het toezicht op de naleving van het Warenwetbesluit Drukapparatuur.

Explosieveiligheid van de installaties welke biogas (kunnen) bevatten

Bij het vergistingsproces worden onder uitsluiting van zuurstof organische bestanddelen omgezet tot een brandbaar gas (biogas). Dit biogas bestaat voor 55-60 procent uit het gas methaan (CH_4). In een mengverhouding van 5-10 procent methaan en 90-95 procent lucht ontstaat een explosief mengsel. Als dit mengsel vervolgens ontstoken wordt, is een ontploffing het resultaat.

Het is van belang te onderzoeken in welke gevallen deze situatie zich voor kan doen, en welke maatregelen moeten worden opgelegd om een ontploffing te voorkomen. Dit is gedaan aan de hand van de Nederlandse praktijkrichtlijn 7910-1, gevarenzone-indeling met betrekking tot ontploffingsgevaar. De gevarenzonering hangt in de praktijk met name af van de uitvoering van de biogasopvang.

De Richtlijn NPR 7910-1 "Gevarenzone-indeling met betrekking tot ontploffingsgevaar", is van toepassing in ruimten en installaties waar een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan door onder andere de aanwezigheid van brandbare gassen. Aan de hand van een eenvoudige methode is het mogelijk om het gevaar voor ontploffingen door passende maatregelen terug te brengen tot een aanvaardbaar minimum. De methodiek van de richtlijn werkt als volgt:

- Vaststelling nut gevarenzone indeling: Eerst kan aan de hand van een schema bepaald worden of een gevarenzone indeling noodzakelijk is. Hiertoe is het van belang om te weten welke en hoeveel brandbare stof aanwezig is.
- Bepaling van de aard van de gevarenzones: Gevarenzones ontstaan op plekken waar brandbare stof kan vrijkomen. Deze plekken worden gevaarenbronnen genoemd, en kunnen worden onderverdeeld in:
 - continue gevaarenbronnen: Brandbare stof komt voortdurend of gedurende langere tijd vrij (bijv. meer dan 1000 uur per jaar);
 - primaire gevaarenbronnen: Brandbare stof komt regelmatig of incidenteel tijdens normaal bedrijf vrij (bijv. meer dan 10 uur maar minder dan 1000 uur per jaar);
 - secundaire gevaarenbronnen: Het vrijkomen van brandbare stof is niet waarschijnlijk, en als het gebeurt, dan niet frequent en slechts gedurende korte perioden (bijv. minder dan 10 uur per jaar).

Deze gevaarenbronnen leiden tot het bepalen van de aard van de gevaarenzones, welke onderverdeeld zijn in drie klassen:

- Zone 0: Een gebied waarbinnen een ontplofbare atmosfeer voortdurend of gedurende lange tijd aanwezig is (bijv. meer dan 1000 uur per jaar).
- Zone 1: Een gebied waarbinnen de kans op de aanwezigheid van een ontplofbare atmosfeer bij normaal bedrijf groot is (bijv. meer dan 10 en minder dan 1000 uur per jaar).
- Zone 2: Een gebied waarbinnen de kans op de aanwezigheid van een ontplofbare atmosfeer bij normaal bedrijf gering is of waarbinnen een dergelijk mengsel, indien aanwezig, slechts zelden en gedurende korte tijd bestaat (bijv. minder dan 10 uur per jaar).

In principe leidt de aanwezigheid van een continue gevaarenbron tot een gevarenzone van klasse 0, een primaire gevaarenbron tot een gevarenzone van klasse 1, en een secundaire gevaarenbron tot een gevarenzone van klasse 2. In een "gesloten gebouw" (zoals omschreven in de richtlijn) kan de zoneklasse één klasse zwaarder zijn dan die van de gevaarenbron (bij geen ventilatie), gelijk aan die van

de gevaarenbron, of zelfs één of twee klassen lichter (bij zeer goed uitgevoerde kunstmatige plaatselijke ventilatie).

De afmetingen van de gevarenzones worden bepaald aan de hand van het debiet van de gevaarenbronnen, de aard en omvang van obstakels en de lokale ventilatieomstandigheden. In de richtlijn wordt het debiet van de gevaarenbronnen ingedeeld in twee grootte-klassen:

- kleine bronnen met een debiet tot ca. 1 g/s
- grote bronnen met een debiet tot ca. 10 g/s

Voor veel kleinere of veel grotere bronnen dient de grootte van de gevarenzone apart berekend te worden. Gevaarenzones t.g.v. kleine bronnen in de buitenlucht leiden normaal tot een bolvormige zone met een straal van 1 meter. Gevaarenzones t.g.v. grote bronnen in de buitenlucht leiden normaal tot een bolvormige zone met een straal van 7 meter. In een gesloten ruimte is de gevarenzone t.g.v. een kleine of grote bron gelijk aan de gehele ruimte. De gevarenzone indeling in klassen 0, 1 en 2 heeft invloed op de in de zones aanwezige apparatuur, de toegestane werkzaamheden, en diverse andere zaken. Uiteraard gelden voor gevaarenzone 0 de strengste eisen, gevolgd door minder strenge eisen voor gevaarenzone 1 en nog minder strenge eisen voor gevaarenzone 2.

De toepassing van de NPR 7910-1 op vergistingsinstallaties

Het criterium voor toepassing van de richtlijn is onder andere de aanwezigheid van meer dan 50 kg aan brandbaar gas voor een installatie in de buitenlucht en/of 5 kg brandbaar gas voor installaties in een gebouw. Er is in het algemeen meer dan 50 kg biogas aanwezig in de gasopvang van vergistingsinstallaties. Derhalve is de NPR 7910-1 van toepassing. Behalve bij de gasopvang, is een gevaarenzone-indeling ter plaatse van de warmtekrachtinstallatie mogelijk noodzakelijk. De toepassing van de NPR 7910-1 op de verschillende installatieonderdelen is uitgewerkt in paragraaf 10.1.4.2 van de aanvraag.

Roken en open vuur dient vanzelfsprekend te worden verboden. De benodigde veiligheidstekens overeenkomstig Besluit veiligheids- en gezondheidssignalering dienen duidelijk zichtbaar worden aangebracht.

De installatie dient door een deskundige periodiek te worden gecontroleerd. Aangezien brand en/of explosies niet kunnen ontstaan zonder ontsteking, dienen ontstekingsbronnen (o.a. grondfakkel, elektrische apparatuur en open vuur en roken) binnen bepaalde gevaarenzones te worden geweerd. Voorts dienen gasdetectievoorzieningen aanwezig te zijn voor methaan (CH_4) en zwavelwaterstof (H_2S). In deze vergunning hebben wij hiervoor voorschriften opgenomen.

4.7.4. De opslag van propaan

In de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen is een actueel overzicht opgenomen van voorschriften, eisen en criteria die kunnen worden gebruikt bij milieuvergunningverlening, het opstellen van algemene regels en toezicht op bedrijven voor arbeidsveiligheid, milieuveiligheid en brandveiligheid.

Van toepassing is de richtlijn PGS 19, versie 2008. Deze publicatie PGS Opslag Propaan vervangt de eerdere PGS 19 (Propaan - Het gebruik van propaan op bouwterreinen), PGS 20 (Propaan - Opslag

tot 5 m³) en PGS 21 (Propana - Opslag > 5 m³ en < 150 m³). Deze richtlijn is van toepassing op de opslag van propaan in stationaire reservoirs met een inhoud vanaf 0,15 m³. De richtlijn is van toepassing op zowel gasafname- als vloeistofafname-installaties. Met deze werkingssfeer is beoogd de nieuwe PGS 19 richtlijn van toepassing te laten zijn op (vrijwel) alle in Nederland voorkomende situaties. De hoofdstukken 2 t/m 6 beschrijven algemene aspecten die relevant zijn voor de veilige opslag van propaan. Hoofdstuk 2 geeft informatie over de constructie van reservoirs en toebehoren. Hoofdstuk 3 behandelt de eisen aan keuringen, inspecties, onderhoud en documentatie. Aspecten ten aanzien van veiligheid zijn beschreven in hoofdstuk 4, waarna hoofdstuk 5 gaat over handelingen in geval van incidenten en calamiteiten. Hoofdstuk 6 geeft informatie over de veilige bedrijfsvoering.

In situaties waar nieuwe voorschriften worden opgesteld voor bestaande propaaninstallaties (zoals bij revisievergunningen of actualisatie van bestaande vergunningen) moet het bevoegd gezag voor die onderwerpen waar deze richtlijn een hoger veiligheidsniveau verlangt, beoordelen of het toepassen van de nieuwe richtlijn redelijkerwijs kan worden gevergd. Gewijzigde inzichten in risico's en benodigde voorzieningen, en technische mogelijkheden voor aanpassingen van bestaande installaties zullen hier een rol spelen. Bij deze beoordeling is daarnaast van belang te onderkennen dat de uitgangspunten voor ontwerp en bouw van een reservoir niet gedurende de levensduur gewijzigd kunnen worden. Dit geldt ook, maar in mindere mate, voor bijvoorbeeld (veiligheids)voorzieningen, blusinstallaties en dergelijke. Gebruiks- of onderhoudsprocedures en soortgelijke organisatorische maatregelen kunnen waar nodig relatief snel worden aangepast. Bij vergunningverlening voor nieuwe installaties en uitbreidingen of wijzigingen van bestaande propaaninstallaties is deze richtlijn direct van toepassing, waarbij bij de laatste eveneens een beoordeling zoals hiervoor omschreven moet plaatsvinden.

De richtlijn heeft betrekking op de gehele propaaninstallatie, van opslag en verdamper tot leidingen en appendages tot aan de gevel van het gebouw, woningen of bedrijfsruimte waar de leidingen naar binnen gaan. Binnen woningen of gebouwen geldt andere regelgeving zoals het Bouwbesluit.

De voorschriften uit de PGS 19 richtlijn zijn van toepassing op de aanwezige propaanreservoirs bij Laarakker. Dit betreft twee tanks met een inhoud van 8 m³ en één tank met een inhoud van 3,5 m³. De installatie voor de opslag van LPG valt hier niet onder; deze valt onder PGS 16.

4.7.5. LPG-tankinstallatie (PGS 16)

In PGS 16 zijn de eisen vermeld waaraan een LPG-tankstation moet voldoen. Installaties voor de aflevering van LPG aan uitsluitend binnen een bedrijfsterrein gebezigde voertuigen, zoals vorkheftrucks, vallen niet onder PGS 16. Installaties voor de aflevering van LPG aan eigen, aan het wegverkeer deelnemende bedrijfswagens, ook indien deze installaties daartoe niet in hoofdzaak zijn bestemd, zijn wel LPG-tankstations als bedoeld in PGS 16.

Voor de afleverinstallaties van LPG voor uitsluitend binnen een bedrijfsterrein gebezigde voertuigen kunnen voor een belangrijk deel dezelfde eisen worden gehanteerd als voor LPG-tankstations. Zo verklaren wij de voorschriften uit PGS 16 ook van toepassing op de LPG-installatie van Laarakker. Er kan echter een aantal afwijkingen optreden, die verband houden met de aard en de omvang van dit soort installaties. In het bijzonder gaat het daarbij om de te kiezen grootte van het opslagreservoir en de positie van het opslagreservoir (bovengronds danwel ingeterpt c.q. ondergronds). Er zij op gewezen dat voor een reservoir met een inhoud tot ten hoogste 5 m³ afwijkende eisen gelden met betrekking tot de

toelaatbare vullingsgraad (max. 85% i.p.v. 90%) en de beoordelingsdruk van het reservoir (1660 kPa i.p.v. 1480 kPa). Dit is ook voor Laarakker van belang omdat de tank een inhoud heeft van 3 m³.

Met nadruk brengt de CPR onder de aandacht dat LPG slechts mag worden afgeleverd aan het brandstofreservoir van het op LPG rijdende motorvoertuig en aan bepaalde voor aandrijving van hef- en transportwerktuigen bestemde transportreservoirs. De verboden aflevering aan andere tanks en flessen geschiedt in het algemeen voor toepassingen waarbij LPG in de dampfase wordt onttrokken. Hierbij treden bijkomende gevaarsaspecten op zoals het toenemen van het butaangehalte in de tank van de gebruiker (waardoor onder omstandigheden de druk in het reservoir te laag kan worden) en in bijzondere omstandigheden kan in de afnameleidingen hercondensatie optreden.

In paragraaf 10.1.1 van de aanvraag is aangegeven dat de installatie van Laarakker voldoet aan de veiligheidsafstanden voor nieuwe LPG-installaties uit PGS 16.

4.7.6. De opslag van verpakte gevaarlijke stoffen

De Sandoz-ramp in Basel in 1986 is de aanleiding geweest voor de ontwikkeling van een aantal richtlijnen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen, de CPR 15-richtlijnen. De richtlijnen in de CPR 15-serie zijn nu in geactualiseerde vorm samengevoegd in een nieuwe richtlijn in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, PGS 15.

In de richtlijn zijn de regels opgenomen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd. Voor de bepaling van het vereiste beschermingsniveau is uitgegaan van de huidige stand der techniek die geldt voor de bouwkundige uitvoering van opslagvoorzieningen, brandbestrijdingssystemen en arbeidsmiddelen.

In PGS 15 zijn regels opgenomen om tot een aanvaardbaar beschermingsniveau te komen voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Daarbij is een onderscheid gemaakt in kleine opslagen van gevaarlijke stoffen tot 10 ton en grote opslagen van gevaarlijke stoffen vanaf 10 ton.

Laarakker vraagt twee opslagmagazijnen aan met een opslagcapaciteit tot 10 ton. Hier zijn met name de voorschriften uit hoofdstuk 3 van PGS 15 op van toepassing. De opslagmagazijnen zijn bestemd voor de opslag van gevaarlijk afval, chemicaliën en bestrijdingsmiddelen.

Omdat de opslagcapaciteit onder de 10 ton blijft zijn op grond van het REVI geen externe veiligheidsafstanden op de opslag van toepassing. In deze vergunning is bepaald dat de opslagruimten dienen te voldoen aan de voorschriften uit PGS 15.

4.7.7. De opslag van gasflessen

Bij het verschijnen van de richtlijn PGS 15 is tevens de werkingssfeer daarvan uitgebreid met een aantal categorieën gevaarlijke stoffen die in de CPR 15-richtlijnen waren uitgezonderd. De opslag van gasflessen is daarmee ook onder de werkingssfeer van PGS 15 gebracht. Hierbij geldt overigens wel een ondergrens van 115 l waterinhoud van de flessen. Gasflessen moeten, gescheiden van overige gevaarlijke stoffen, worden opgeslagen in een aparte opslagvoorziening.

Volgens PGS 15 moet de opslag van gasflessen bij voorkeur in de buitenlucht plaatsvinden. Daarmee worden drukgolven, die bij in pandige opslag in een gebouw kunnen ontstaan in geval van een calamiteit, vermeden. Tevens is een opslag van gasflessen in de buitenlucht beter bereikbaar voor hulpdiensten. In deze vergunning hebben wij voor de opslag van gasflessen de voorschriften uit PGS 15, hoofdstuk 6 gehanteerd.

4.8. Geluid

4.8.1. Algemeen

De bedrijfsactiviteiten van de onderhavige inrichting hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidsemissie wordt vooral bepaald door de waslijn, WKK en vervoersbewegingen op het terrein. De activiteiten van het bedrijf vinden tijdens seizoenwerkzaamheden volcontinu plaats.

De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport van Wensink akoestiek & milieu met kenmerk 2008159.R01 van 25 februari 2009. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

4.8.2. Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$)

Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de 'Handleiding industrielawaai en vergunningverlening' (verder aangeduid als de Handleiding). De inrichting betreft een bestaand bedrijf. Het bedrijf is gelegen in het buitengebied van Well.

De gemeente Bergen heeft geen beleid ten aanzien van industrielawaai vastgesteld. Wij toetsen daarom het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau vanwege de inrichting aan de normstelling uit hoofdstuk 4 van de Handleiding.

De woonomgeving kan worden gekarakteriseerd als een landelijke woonomgeving. Hiervoor geldt een streefwaarde van 40 dB(A) etmaalwaarde. De meest nabij gelegen woning betreft de woning Veenweg 1 op ca. 200 m afstand van de Meersenhof. De volgende woning betreft de woning Wellsmeer 1 op ca. 1000 m afstand van Ecofuels en 1350 m van de Meersenhof of de woning Tuinstraat 25 op ca. 1100 m van Ecofuels en de Meersenhof. De Tuinstraat gaat aldaar over in lintbebouwing.

Wij hebben aan de vergunning een voorschrift verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld aan het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op specifiek gekozen beoordelingspunten op 100 m afstand van de inrichtingsgrens. De geluidimmissie voor de dag-, avond- en nachtperiode ter plaatse van deze punten is

overeenkomstig de voor de aangevraagde activiteiten gewenste geluidsruimte en voldoet aan de hierboven beschreven normstelling.

4.8.3. Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Maximale geluidniveaus bij (bedrijfs)woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden getoetst overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Als *streefwaarde* bij woningen geldt het $L_{A,LT} + 10$ dB(A). In beginsel zijn maximaal 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar.

4.8.4. Beoordeling Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$):

In het akoestisch onderzoek is de representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op meerdere referentiepunten rondom de onderdelen Meersenhof respectievelijk Ecofuels en groenteverwerking.

Ter plaatse van deze referentiepunten wordt een geluidimmissie berekend overeenkomstig onderstaande tabel.

beoordelingspunt	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$			maximaal geluidsniveau ($L_{A,max}$)		
	dag	avond	nacht	dag	avond	nacht
	07 - 19 uur	19 - 23 uur	23 - 07 uur	07 - 19 uur	19 - 23 uur	23 - 07 uur
001 zuidzijde	43	44	44	51	53	53
002 zuidzijde	48	47	47	49	51	51
003 zuidzijde	46	44	44	47	49	49
004 oostzijde	38	36	36	38	40	40
005 noordzijde Veenweg 4	41	38	37	45	42	42
006 westzijde Veenweg 4	39	39	39	41	43	43
007 oostzijde Veenweg 5	36	35	34	47	49	49
008 noordzijde Veenweg 5	43	36	36	55	57	57
009 noordzijde Veenweg 5	33	30	30	42	43	43
010 zuidzijde veenweg 5	40	38	38	43	44	44
011 woning Veenweg 1	35	32	32	43	44	44

De berekende geluidbelasting bij de meest nabijgelegen woning voldoet in de dag- en avondperiode aan de richtwaarden. De richtwaarde voor een landelijke omgeving bedraagt 30 dB(A) voor de nachtperiode terwijl een geluidsbelasting van 32 dB(A) is berekend. De overschrijding van 2 dB(A) achten wij voornamelijk aanvaardbaar omdat 30 dB(A) een lage waarde is. De knolselderijlijn is hier met name verantwoordelijk voor. In het akoestisch rapport is aangegeven dat de overschrijding van de streefwaarde kan worden opgelost door het plaatsen van een 5 m hoog geluidsscherm bij de knolselderijlijn. Wij achten het niet op voorhand nodig dit scherm als middelvoorschrift in de vergunning op te nemen. Mocht de knolselderijlijn op de woning Veenweg 1 duidelijk hoorbaar zijn (boven het gebiedseigen geluid) dan zullen wij alsnog het beschreven scherm als voorschrift in de vergunning opnemen.

4.8.5. Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) wordt met name bepaald door de mobiele zeefinstallatie (dagperiode) en heftruckwerkzaamheden in de avond- en nachtperiode. Ter plaatse van de woning Veenweg 1 (rekenpunt 011) bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 44 dB(A). De streefwaarde uit de circulaire industrielaawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt op dit rekenpunt overschreden ten gevolge van passerend verkeer. Verdere maatregelen ter vermindering van de geluidbelasting vanwege passerend verkeer achten wij redelijkerwijs niet mogelijk. De overschrijding van de streefwaarde is aanvaardbaar; de grenswaarden worden niet overschreden.

4.8.6. Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielaawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Uit het akoestisch rapport blijkt dat het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting bij de woningen langs dit traject niet meer bedraagt dan 46 dB(A). Aan de voorkeursgrenswaarde wordt voldaan. Maatregelen zijn derhalve niet aan de orde.

4.9. Lucht

Verschillende activiteiten binnen de inrichting kunnen leiden tot emissies naar de lucht. De te onderscheiden relevante onderdelen zijn:

- opwerken biogas tot bio-aardgas;
- verbranding van bio-aardgas in de aanwezige biogasmotoren (WKK's);
- het affakkelen van biogas indien het biogas niet in de gasmotoren kan worden verwerkt;
- uitlaat via overdrukbeveiligingen bij onvoorziene drukopbouw;
- opslag en voorbereiding biomassa bij Ecofuels (Veenweg 4);
- opslag en voorbereiding biomassa op de Meersenhof (Veenweg 5);
- vergistingsinstallatie;
- digestaatscheidingsinstallatie;
- behandeling waterfractie digestaat (i.c. waterzuivering);
- behandeling vaste fractie digestaat ((na)composteren);
- ruimteverwarming kantoren en werkplaatsen;

- verkeer.

Voor Laarakker zijn met name BEES B en de NeR van toepassing. Er is een toetsing aan de Wet luchtkwaliteit (bijlage 2 van de Wet milieubeheer) uitgevoerd.

Binnen de vergistingsinstallaties worden grote volumes biogas gevormd. Het biogas wordt verbrand in een zuigermotor waarbij het biogas wordt omgezet in warmte en stroom. Volgens de BREF WT (zie paragraaf 4.2.2 over de IPPC) heeft biogas afkomstig van anaerobe vergisting ongeveer de volgende samenstelling:

Component	Biogas concentratie (in vol. - %)
Kooldioxide CO ₂	25 – 50
Methaan CH ₄	50 – 75
water (biogas)	6 – 6,5
zuurstof O ₂	0,9 – 1,1
stikstof N ₂	3,9 – 4,1
waterstof H ₂	
zwavelwaterstof H ₂ S	< 0,1 – 0,8
ammoniak NH ₃	< 0,1 – 1
mercaptanen	sporen
laag moleculaire vetzuren	
hoog moleculaire bestanddelen	sporen

Om schade aan de verbrandingsmotoren te voorkomen wordt het biogas, alvorens het wordt verbrand, ontzwaveld. Bij Laarakker wordt bovendien het biogas opgewaardeerd tot bio-aardgas kwaliteit waardoor de mogelijkheid ontstaat eventuele overproductie van biogas aan het aardgasnetwerk te leveren. Gelet op bovenstaande samenstelling zal NO_x worden gevormd, bijvoorbeeld uit de verbranding van ammoniak. Verder zal SO_x kunnen ontwijken in verband met de verbranding van H₂S en mercaptanen (thiolen).

Emissies vergistingsinstallatie

Ten aanzien van de biogasmotoren zijn de volgende emissies in de aanvraag vermeld:

Component	Maximale vracht	Concentratie of uurvracht
Stikstofoxiden (NO _x) uitgedrukt als NO ₂ *	96 kg/dag	600 mg/Nm ³
Zwavel dioxide (SO ₂)	22 kg/dag	
Koolmonoxide*	101 kg/dag	660 mg/Nm ³
Stof PM ₁₀	0,26 kg/dag	

* Dit betreft gemeten waarden d.d. 12 december 2007

Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer B (Bees-B) (emissie stikstofoxiden)

BEES A en BEES B zijn rechtstreeks werkende besluiten waarin de emissie-eisen voor NO_x, SO₂ en stof worden bepaald afhankelijk van het type installatie, type brandstof, thermisch vermogen en bouwjaar van de installatie(s).

Binnen de inrichting van Laarakker is het BEES B van toepassing op de twee aanwezige WKK-zuigermotoren. Dit betreft een bestaande installatie (bouwjaar 2005) type Deutz met als brandstof bio-(aard)gas. De WKK's hebben een bronvermogen van 1.021 en 1.364 kW en een asvermogen van 1.050 en 1.400 kW.

Het Bees-B stelt eisen aan de uitstoot van stikstofoxiden (NO_x) van warmtekrachtinstallaties werkend met een zuigermotor gestookt op gasvormige brandstoffen zoals biogas. De hoogte van de opgelegde norm hangt af van het asvermogen van de zuigermotor, en het jaar waarop de zuigermotor in de inrichting geplaatst is. Deze normen hebben een directe werking en hoeven niet opgenomen te worden in de Wm-vergunning. Bij toepassing van een zuigermotor waarvan het asvermogen niet meer bedraagt dan 50 kW mag de uitworp van stikstofoxiden met het rookgas van de zuigermotor van de warmtekrachtinstallatie, teruggerekend op ISO-luchtcondities en betrokken op de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstof, niet meer bedragen dan 800 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement. Indien het een zuigermotor betreft waarvan het asvermogen meer bedraagt dan 50 kW, geldt een norm van 140 g/GJ, vermenigvuldigd met eendertigste van het motorrendement. Het asvermogen van de WKK-installaties bedraagt 1.050 kW respectievelijk 1.400 kW. Aangegeven is een rendement van 36 - 40%. Bij een rendement tussen 36 en 40% bedraagt de emissie-eis voor NO_x derhalve 168, respectievelijk 187 g/GJ.

Omdat de emissie-eisen aan de uitstoot van stikstofoxiden direct werkend zijn, mogen deze niet worden opgenomen in de voorschriften en kan hier worden volstaan met een verwijzing naar Bees-B.

Ammoniak

Tijdens de verbranding van biogas in de WKK-installatie zal de ammoniak grotendeels worden omgezet in stikstofoxiden en waterdamp. Het rendement voor ammoniakverwijdering bij deze verbranding bedraagt ca. 99% (TNO: "Afgasbehandeling bij centrale mestopslag", ICM-rapport 1, 1993). Het is naar onze mening dan ook aannemelijk dat de emissie van ammoniak tot een minimum beperkt zal blijven, zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de gereinigde massastroom de grensmassastroom van de NeR niet zal overschrijden en de toetsing aan de emissie-eis achterwege kan blijven. Het is naar onze mening dan ook niet zinvol om voor ammoniak een emissie-eis in de voorschriften op te nemen.

Zwavelwaterstof

Het in het biogas aanwezige zwavelwaterstof wordt in de warmtekrachtinstallatie omgezet in zwaveloxiden. Om de uitstoot van zwaveloxiden te beperken is het Besluit zwavelgehalte brandstoffen 1974 opgesteld. Dit besluit stelt dat het verboden is brandstoffen te gebruiken met een zwavelgehalte van meer dan 1,2 %. Zwavelwaterstof is corrosief en tast de warmtekrachtinstallatie aan. Om deze corrosie en de emissie van zwaveloxiden te vermijden dient het zwavelwaterstof uit het biogas te worden

verwijderd. Leveranciers van gasmotoren geven over het algemeen alleen garantie op de motor indien het zwavelwaterstofgehalte onder 500 ppm wordt gehouden, dit is 0,05 volumeprocent of 0,1 massaprocent zwavel. Hiermee wordt aan de eisen voldaan gesteld in het Besluit zwavelgehalte brandstoffen.

Bij moderne vergisters wordt het zwavelwaterstof bijna uitsluitend via biologische ontzwaveling verwijderd. Door middel van bacteriën in de biogashouder wordt het zwavelwaterstof omgezet in sulfaat en in elementair zwavel en water. Met een geringe luchtinjectie in de biogashouder (4-6% van de biogasproductie) is het mogelijk om tot 95% van de zwavelwaterstof te verwijderen. In de praktijk blijkt dat de resulterende zwavelwaterstof concentratie bij mestvergisters na biologische ontzwaveling tussen de 50 en 300 ppm ligt, hetgeen ruim binnen de eisen van de motorfabrikanten ligt.

Geadviseerd wordt om een eis van maximaal 500 ppm op te nemen in de voorschriften. Qua meetverplichting wordt aangeraden de eis te stellen dat tenminste eens per maand het zwavelwaterstof in het gereinigde biogas (voordat het verbrand wordt in de gasmotoren) te meten en te registreren. Dit advies wordt overgenomen. Daartoe is voorschrift 8.8 opgenomen. Dit kan door gebruik te maken van (semi)kwantitatieve sneltestmethoden. Hierbij wordt aangesloten bij de dagelijkse praktijk, waarbij het zwavelwaterstofgehalte regelmatig wordt gecontroleerd. Continue meting van het zwavelwaterstofgehalte is echter niet noodzakelijk. Omdat het zwavelwaterstofgehalte een enkele keer boven de norm van 500 ppm kan liggen, wordt geadviseerd te eisen dat het jaargemiddelde van de maandelijkse metingen onder 500 ppm dient te liggen. Dit advies is overgenomen in voorschrift 8.7.

Voor wat betreft de toelaatbare emissie van zwavelwaterstof van het verbrande biogas geldt de NeR. Volgens de algemene NeR emissie-eisen moet zwavelwaterstof worden ingedeeld in de klasse gA.2. In de NeR wordt een algemene emissie-eis van $3,0 \text{ mg/m}_0^3$ voor continue processen aanbevolen als de gereinigde grensmassastroom 15 gram per uur of meer bedraagt. Zoals reeds bovenstaand aangegeven, wordt het gereinigde zwavelwaterstof in de gasmotor verbrand in zwaveloxiden (SO_x) en is het hierdoor aannemelijk dat de uitstoot van zwavelwaterstof vrijwel nihil zal zijn. Het is naar onze mening aannemelijk dat de grensmassastroom niet overschreden zal worden en is het derhalve niet zinvol om in de voorschriften een emissie-eis voor zwavelwaterstof op te nemen.

Zwaveloxiden

Tijdens de verbranding van biogas en restgassen in de gasmotor van de WKK-installatie komen zwaveloxiden vrij.

De concentratie zwaveloxiden hangt direct samen met de hoeveelheid zwavelwaterstof in het biogas. De algemene NeR emissie-eis voor zwaveloxiden is 50 mg/m^3 voor continue processen, aanbevolen als de ongereinigde grensmassastroom 2 kg/uur of meer bedraagt. Deze grensmassastroom wordt zelfs bij grotere vergistingsinstallaties niet gehaald. Derhalve kan de toetsing voor zwaveloxiden aan de algemene NeR emissie-eis achterwege blijven. Bovendien worden er reeds eisen gesteld aan het gehalte zwavelwaterstof in het gereinigde biogas.

Koolmonoxide

Net als bij verbranding van aardgas of andere brandstoffen komen bij een goed afgestelde gasmotor op biogas minimale hoeveelheden koolmonoxide vrij. Grotere hoeveelheden komen alleen vrij bij een onvolledige verbranding. Uitgaande van een juiste afstelling van de gasmotor wordt een optimale verbrandingsverhouding tussen biogas en lucht bewerkstelligd en kan een goed verbrandingsproces

worden gegarandeerd. Zodoende zal er sprake zijn van een nagenoeg volledige verbranding van het biogas. De juiste afstelling wordt gewaarborgd door opname van voorschriften over het onderhoud van de warmtekrachtinstallatie, waar de gasmotor deel van uitmaakt. Het is daarom niet nodig hiervoor emissie-eisen op te nemen.

VOS (vluchtige organische stoffen)

Vluchtige Organische Stoffen, ofwel hogere koolstofverbindingen (C_xH_y), worden niet of nauwelijks gevormd in het biogasproductieproces. Eventuele sporen van VOS in het biogas zullen grotendeels worden verbrand in de gasmotor. Het is dus niet nodig emissie-eisen te stellen.

Emissies fakkel

De fakkelinstallatie komt alleen in werking bij storing aan de WKK-installatie waarbij het geproduceerde biogas niet op de reguliere wijze kan worden verbrand. Voorts wordt periodiek de fakkelinstallatie getest. Er is derhalve sprake van een incidentele emissie van de fakkelinstallatie. De emissies komen overeen met die van de hierboven genoemde waarden voor de vergistingsinstallatie. In de voorschriften hebben wij een bepaling opgenomen dat een logboek moet worden bijgehouden over het in werking zijn van de fakkel.

Humuscomplexrillen

De in het productieproces vrijkomende reststromen van stro, grasmaaisel, hout, wortelresten, klei en dergelijke, kunnen als zij niet rechtstreeks in de vergistingsinstallatie worden ingevoerd, naar het binnen de inrichting aanwezige humuscomplex worden afgevoerd. Het humuscomplex bestaat uit een betonnen plaat waarop enkele humusrillen worden aangebracht. De in de ril opgebrachte materialen worden regelmatig gemengd met behulp van door een tractor aangedreven menginstallatie. De rillen kunnen ook worden gebruikt om de vaste fractie uit de vergistingsinstallatie na te composteren. Het eindproduct kan als compost of als overige organische meststof worden afgezet in de landbouw. Op de rillen vindt biologische afbraak plaats waarbij enkele gasvormige afbraakproducten (NH_3 , CO_2 e.d.) diffuus kunnen vrijkomen. Hieraan zijn geen voorschriften te stellen en bovendien betreft dit een geheel natuurlijk proces.

4.9.1. Het CFK besluit

Airco's/koelinstallaties

Binnen de inrichting Laarakker zijn 14 koelinstallaties aanwezig welke onder de werking van het CFK-besluit vallen. Deze koelinstallaties zijn beschreven in paragraaf 11.3 van de aanvraag. Als koudemiddel wordt gebruikt R507 en R410a. Het totaalgewicht aan koudemiddelen bedraagt ca. 1000 kg. Het koudemiddel R507 behoort tot de groep van synthetische koudemiddelen (HFK's). Het koudemiddel R410a behoort niet tot de groep van de synthetische koudemiddelen (CFK's, HCFC's en HFK's). De eisen uit de Regeling luchtkwaliteit (Rlk) zijn direct werkend en mogen daarom niet worden opgenomen in de voorschriften van een vergunning.

4.9.2. Beste Beschikbare Technieken

De inrichting van Laarakker is getoetst aan de BREF Emissions from Storage, waarbij in deze vergunning is bepaald dat Laarakker deze BREF in haar milieuzorgsysteem dient te integreren.

4.9.3. Nederlandse emissie Richtlijn Lucht (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratiegrenswaarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

4.9.3.1 Bijzondere regeling(en) uit de NeR

De NeR kent algemene eisen en enkele tientallen bijzondere regelingen voor specifieke branches of situaties. Als de NeR gebruikt moet worden, is allereerst de vraag aan de orde of een bijzondere regeling van toepassing is. Is dat niet het geval, dan gelden de algemene eisen. De bijzondere regelingen in hoofdstuk 3 van de NeR gaan over processen of omstandigheden die zodanig van het algemene beeld afwijken, dat men niet met de algemene aanpak uit de voeten kan.

Voor de verwerking van gassen van afvalvergisting is de bijzondere regeling 3.3/G1 van toepassing; voor GFT compostering geldt de bijzondere regeling 3.3/G4.

De bijzondere regeling G1 merkt ten aanzien van de fakkels het volgende op:

- de uitreedtemperatuur moet ten minste 900 °C bedragen;
- de verblijftijd van de verbrandingsgassen in de fakkels dient minimaal 0,3 seconden te bedragen;
- de fakkels moeten van het gesloten type zijn, tenzij de fakkels alleen worden gebruikt voor het tijdens onderhoudsperiodes en storings van de benuttingsinstallatie afkappen van vrijkomend gas, dan kan worden volstaan met een eenvoudiger type fakkels (open fakkels);
- het zwavelgehalte (H₂S en mercaptanen e.d.) van in de fakkels te verbranden biogene gassen mag niet meer dan 50 ppm (0,005 %) bedragen. Indien deze waarde niet haalbaar is, kan worden volstaan met een zwavelverwijderingsrendement van ten minste 98%.

Het laatst genoemde punt leidt ertoe dat de fakkelsinstallatie pas na de zwavelverwijderingsinstallatie mag zijn aangesloten.

De bijzondere regeling G4 is van toepassing op compostering bestemd voor de procesmatige verwerking van groente-, fruit- en tuinafval, al dan niet in combinatie met vergelijkbare organische stoffen. Wij zijn van mening dat deze bijzondere regeling wel van toepassing is op het aangevraagde humuscomplex. De regeling gaat met name over geuremissie. In de bijzondere regeling is afhankelijk van de hindersituatie en technische mogelijkheden en de bedrijfseconomische gevolgen een standaardpakket met maatregelen samengesteld. Vooralsnog gaan wij uit van geen gevoelige situatie op grond van de afstand tot de dichtstbijzijnde woning. Mochten er evenwel wel gevalideerde geurklachten ontstaan dan zullen wij bij het opleggen van nadere voorschriften rekening houden met deze bijzondere regeling.

Wij hebben vastgesteld dat de toegepaste technieken gelijkwaardig zijn aan de maatregelen en voorzieningen die in de bijzondere regeling van de NeR zijn genoemd.

4.9.3.2 Diffuse stofemissies van stuifgevoelige stoffen

Bijzondere Regeling 3.8.1 van de NeR, indeling stuifklassen in bijlage 4.6 van de NeR

Uitgaande van de stuifgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiving al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijn (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse-indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Stofoverlast kan plaatsvinden als gevolg van het transport op aan- en afvoerwegen en op het terrein van de inrichting, de op- en overslag alsmede het bewerken van de verschillende stuifgevoelige stoffen. Er valt vooraf geen indeling te maken over de stuifgevoeligheid van het aangevoerde en aanwezige materiaal. Veel zal afhangen van het vochtgehalte van de aangevoerde vaste biobrandstoffen en compost en dergelijke producten die op het terrein worden opgeslagen.

Ten aanzien van stofoverlast als gevolg van de op- en overslag en het bewerken van stuifgevoelige (afval)stoffen zal de inrichting overeenkomstig de NeR (hfst. 3.8.1) maatregelen nemen.

Eventuele stofemissies zullen als gevolg van de activiteiten in de inrichting vrij diffuus plaatsvinden. Als algemeen uitgangspunt in paragraaf 3.8.1 van de NeR voor de beoordeling en het eventueel opleggen van maatregelen of eisen in deze vergunning geldt dat geen direct bij de "bron" visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden. Wij hebben het begrip 'direct bij de bron' in de vergunningsvoorschriften uitgedrukt in een afstand van twee meter om handhavend te kunnen optreden bij visueel waarneembare stofverspreiding. Bij een visueel waarneembare stofvorming over een afstand van twee meter of meer vanaf de bron moet voor het verspreiden van met name de fijne fractie van de stof buiten de inrichting worden gevreesd.

4.9.3.3 Emissies van stof

Mogelijke stofemissies dienen te voldoen aan de bijzondere regeling zoals beschreven in hoofdstuk 3.8 van de NeR. Dit betreft de stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen. Gelet op de ligging van het bedrijf midden in een agrarisch gebied, de ruime afstand tot woningen van derden en de aard van de (grond)stoffen is stof geen prioritaire milieubelasting. Er zijn wel enkele algemene voorschriften opgenomen om onnodige verspreiding van stof te voorkomen.

4.9.4. Wet luchtkwaliteit

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden zoals vermeld in Bijlage 2 van de Wm. In deze bijlage zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (fijn stof, PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen

gesteld. Tevens is in deze bijlage een richtwaarde voor ozon gedefinieerd en zijn richtwaarden gegeven voor het totale gehalte in de PM10 fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen.

Indien één of meer grenswaarden (dreigen te) worden overschreden, dan dient te worden bepaald of de bijdrage van de inrichting aan de concentratie in de buitenlucht groter is dan 1% van de grenswaarden zoals genoemd in Bijlage 2 van de Wm. Uitgezonderd van deze toetsing zijn de gevallen waarin de bijdrage van de aangevraagde activiteiten leiden tot een per saldo verbetering van de luchtkwaliteit. De toets of aan artikel 5.16 van de Wm wordt voldaan, wordt uitgevoerd nadat de emissies voor zover mogelijk zijn beperkt overeenkomstig de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) en BREF's met de beste beschikbare technieken.

Immissiebepaling en verspreidingsberekeningen

Voor de bepaling van de immissie van PM₁₀ en stikstofdioxide als gevolg van de nieuw aangevraagde activiteiten heeft de aanvrager een onderzoeksrapport overgelegd. Hierin zijn de gevolgen voor de luchtkwaliteit in de nabije omgeving bepaald door eerst de (gereinigde) emissies te bepalen en vervolgens uit dat gegeven de waarde van de immissie van deze stoffen in de nabije omgeving van de inrichting af te leiden. Hiervoor is een verspreidingsberekening uitgevoerd die met betrekking tot de uitvoering voldoet aan het nieuwe Nationale model (NNM).

In bijlage 17 van de aanvraag is een onderzoeksrapport naar de luchtkwaliteit gevoegd (Colsen, 27 maart 2009). Beschouwd is een punt op 550 m van de vergistingsinstallatie binnen de inrichting (de kortste afstand tussen vergistingsinstallatie en verharde weg).

De volgende bijdragen van de uitlaat van de biogasmotoren worden berekend:

	Bijdrage WKK's in $\mu\text{g}/\text{m}^3$	bijdrage verkeer in $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Stikstofdioxide (NO ₂)	3,1	1,07
fijn stof (PM ₁₀)	0,01	0,17

De bijdrage aan de fijnstof-concentratie is minimaal en wordt aangemerkt als "niet in betekenende mate" waarvoor geen verdere toets noodzakelijk is. De bijdrage aan de stikstofdioxide-concentratie in de lucht is wat groter doch blijft ruim onder de grenswaarde van 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de jaargemiddelde concentratie.

De luchtkwaliteit verslechtert met meer dan 1 %, maar de aangevraagde waarde voldoet aan de grenswaarden van Bijlage 2 Wm. Er staat niks aan vergunningverlening in de weg.

4.9.5. Geur

Geur vergistingsinstallatie

Gedurende de opslag kunnen organische materialen onder invloed van temperatuur en tijd gaan broeien en fermenteren. Factoren die een rol spelen bij het ontstaan van geuremissies zijn:

- de aard van de aangevoerde organische materialen;
- de mate van versheid van de aangevoerde organische materialen;

- de omvang van de opslag van het organisch materiaal;
- de verblijftijd en temperatuur in de opslagplaats;
- de mate van afscherming naar de buitenlucht.

Er zijn drie plaatsen waar biomassa bij de vergistingsinstallatie (Veenweg 4) wordt aangevoerd:

- vaste biomassa wordt gestort in de ontvangsthal en gaat van daaruit via een leesband en magneet naar versnijdende apparatuur. De aldus vloeibaar gemaakte vaste biomassa wordt direct naar één van de buffertanks verpompt. De buffertanks zijn atmosferisch en maken onderdeel uit van het ontvangstgebouw. De buffertanks zijn afgedekt en voorzien van afzuiging. De afgezogen lucht wordt behandeld in de beluchtingstanks van de aerobe zuivering;
- vloeibare biomassa die direct verpompbaar is wordt op de losplaats buiten het gebouw direct naar de buffertanks verpompt. Voorbewerking vindt over het algemeen bij de leverancier van de biomassa plaats. Indien nodig wordt de vloeibare biomassa versneden;
- vloeibare biomassa dat materiaal van dierlijke oorsprong bevat wordt rechtstreeks in de pasteurisatie-installatie verwerkt.

In bijlage 17 van de aanvraag is een onderzoeksrapport naar de luchtkwaliteit gevoegd (Colsen, 27 maart 2009). In hoofdstuk 12 van dit rapport is een beschouwing gegeven over de geuremissie van Laarakker. Hierin worden de beluchtingstanks van de aerobe zuivering als grootste geurbron aangewezen. Hierbij is een 2 geureenheden/m³ [tegenwoordig Ou/m³ – odour units] contour berekend op ca. 200 m afstand. De meest nabijgelegen woning van een derde (Veenweg 1) ligt op ca. 800 m. Verwacht mag worden dat geen relevante geurhinder optreedt bij woningen ten gevolge van de activiteiten aan de Veenweg 4.

Geur uitpakcentrale (Meersenhof – Veenweg 5)

De producten welke worden aangevoerd per vracht- en tankwagen worden binnen gelost. Via diverse machines (zoals leesbanden, shredders, persen en hamermolen) worden de verpakte producten afgescheiden van het verpakkingsmateriaal en verwerkt tot een verpompbare biomassa. De verpompbare biomassa wordt gebufferd in een opslagtank op de Meersenhof en van daaruit per tankwagen of tractor met mobiele tankkar naar de locatie Ecofuels getransporteerd (i.c. de VWA-installatie). Mogelijk zal er in de toekomst een persleiding worden aangelegd. De lucht in de bewerkingsruimte wordt afgezogen en behandeld in een biofilter (zie voorschrift 11.4 en volgende).

In het eerdergenoemd luchtkwaliteitsonderzoek wordt geconcludeerd dat de geuremissie op deze locatie niet als relevant wordt beschouwd. De laad-/losactiviteiten vinden in pandig plaats en de afgevoerde lucht uit de bewerkingsruimte wordt door een biofilter geleid. De afstand tot de dichtstbijzijnde woning (veenweg 1) bedraagt ca. 300 m.

Omdat het een geheel nieuwe activiteit betreft is naar onze mening niet met volle zekerheid te zeggen dat er geen geurhinder optreedt. Een uitgebreid geuronderzoek achten wij niet op voorhand noodzakelijk. Wel is in deze vergunning bepaald dat aan de hand van gevalideerde geurklachten alsnog een geuronderzoek kan worden geëist (zie hoofdstuk 10 van de voorschriften).

Geur en emissies humuscomplexrillen

Het humuscomplex is kleinschalig opgezet. Het betreft groenteverwerkingsafval van het eigen bedrijf en digestaat dat moet worden nagecomposterd om te voldoen aan de kwalificatie voor compost. Tijdens het composteren op rillen (aëroob) van organische afvalstoffen ontstaan restgassen zoals ammoniak.

De hoeveelheid ammoniak die tijdens het composteren vrijkomt is afhankelijk van de hoeveelheid stikstof in het ingangsmateriaal en dus afhankelijk van de verhouding koolstof en stikstof (C/N verhouding) in het te composteren materiaal. Bij een gebrek aan koolstof (C/N <30:1) kunnen de micro-organismen niet voldoende endogeen (eigen lichaamsbouw) materiaal produceren. Zij verbruiken zo minder en leggen daarmee ook minder stikstof vast. Hierdoor zal het aanwezige stikstof in grote mate gasvormig (als ammoniak) verloren gaan. Door de toevoeging van structuurmateriaal (houtachtig groenafval) aan het te composteren organisch afval (o.a. GFT), wat van zich zelf een lage C/N-verhouding heeft, wordt de C/N-verhouding voldoende hoog gehouden, waardoor er zo min mogelijk stikstof in de vorm van ammoniak verloren gaat. Deze werkwijze wordt ook bij Laarakker gevolgd. Daarnaast is de stikstof in het te composteren ingangsmateriaal met name organisch gebonden waardoor er in beperkte mate stikstof zal ontwijken in de vorm van ammoniak. Immers als gevolg van een verhoogde temperatuur vindt er een verschuiving plaats van de stikstof in minerale vorm (ammonium) naar ammoniak. Het is wel zo dat er als gevolg van hogere temperaturen in de zomerperiode (buitentemperatuur meerdere dagen boven 25-30 °C en gelijktijdig hoge luchtvochtigheid) in deze periode sprake kan zijn van een verhoogde ammoniakuitstoot. Omdat dit echter een diffuse bron betreft zijn maatregelen ter voorkoming van ammoniakemissie moeilijk uitvoerbaar en in het onderhavige geval niet nodig.

Door het afdekken van de humusrillen met speciaal doekmateriaal dat waterdamp doorlaat en hemelwater tegenhoudt, wordt de emissie van ammoniak en geur verkleind. Gezien de beperkte omvang van het rillencomplex (3 stuks 25 x 2 x 1 m) en de afstand tot geurgevoelige objecten (minimaal 800 m) behoeft voor geuroverlast ten gevolge van de humuscomplexrillen niet te worden gevreesd en behoeven geen maatregelen te worden getroffen aan de emissies van stoffen.

5. Overwegingen m.b.t. onderdelen van de aanvraag die deel uitmaken van de beschikking en geldigheidsduur

De volgende onderdelen van de aanvraag maken deel uit van de vergunning

- van de aanvraag:

- hoofdstuk 3 (niet technische samenvatting)
- hoofdstuk 5 (activiteiten)
- hoofdstuk 10 (veiligheid)
- hoofdstuk 11 (installaties en voorzieningen)
- hoofdstuk 12 (hulpstoffen en chemicaliën)

- van de bijlagen behorend bij de aanvraag:

- bijlage 9 (NRB-toets)
- bijlagen 10 tot en met 14 (bodemonderzoeksrapporten)
- bijlage 16 (akoestisch onderzoek)
- bijlage 17 (onderzoek naar de luchtkwaliteit)
- bijlage 18 (inrichtingstekeningen)

- de aanvullende gegevens van 28 juli 2009 zoals deze door ons op 28 juli 2009 per fax zijn ontvangen.

De vergunning heeft betrekking op een afvalstoffeninrichting als bedoeld in artikel 2.2 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Deze vergunning wordt derhalve verleend voor een periode van 10 jaar.

6. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 20 augustus 2009 tot en met 30 september 2009 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Bergen. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen en/of adviezen ontvangen.

7. Besluit

Wij besluiten:

- aan Laarakker Groenteverwerking B.V., Veenweg 4, 5855 ES Well een revisievergunning in de zin van artikel 8.4, lid 1, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Veenweg 4 en 5 te Well;
- de vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar;
- een vergunning te verlenen zoals bedoeld in artikel 25a van het lozingenbesluit bodembescherming voor de periode van vier jaar voor het lozen van 500 m³ afvalwater per jaar afkomstig van de wasplaats;
- dat de volgende onderdelen van de aanvraag deel uitmaken van de vergunning: van de aanvraag de hoofdstukken 3, 5, 10, 11 en 12 en de bijlagen 9, 10 tot en met 14 en 16 tot en met 18 behorend bij de aanvraag alsmede de op 28 juli 2009 door ons ontvangen aanvulling op de aanvraag van 28-07-2009, tenzij daarvan mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften;
- dat aan deze vergunning de volgende voorschriften verbonden zijn;
- dat de voorschriften 2.6 en 4.11 tot en met 4.14 blijven gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren.

8. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl.

9. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Omdat het veranderen van de inrichting aangemerkt wordt als bouwen in de zin van de Woningwet, treedt dit besluit op grond van artikel 20.8 van de Wet milieubeheer niet eerder in werking dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit bovendien niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

10. Slotbepaling

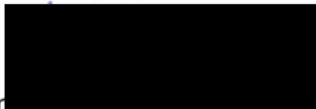
Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- a. aanvrager van de vergunning, zijnde Laarakker Groenteverwerking B.V., Veenweg 4, 5855 ES Well;
- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Bergen;
- c. Brandweer Bergen, t.a.v. de heer M.E.J.D. Lappen, Postbus 140, 5854 ZJ Bergen;
- d. Regiobureau Brandweer Limburg-Noord, t.a.v. de heer V.F.M. Peters, Postbus 11, 5900 AA Venlo;

- e. Waterschap Peel en Maasvallei, afdeling Vergunningen en Handhaving, Postbus 3390, 5902 RJ Venlo;
- f. Colsen adviesburo voor milieutechniek, Kreekzoom 5, 4561 GX Hulst.

11. Ondertekening

wnd. afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften en Begrippenlijst

Bijlage 1

1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Terrein van de inrichting en toegankelijkheid

- 1.1. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.2. Gebouwen, installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.3. De inrichting moet zodanig zijn verlicht dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en normale werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, kunnen worden verricht.
- 1.4. Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ander ongedierte moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

Gasgestookte installaties

- 1.5. Gasgestookte verwarmings- of stookinstallaties en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078. Een gasgestookte verwarmings- of stookinstallatie met een nominaal vermogen van meer dan 100 kW moet voor ingebruikneming en vervolgens ten minste éénmaal per vier jaar gekeurd worden op goed en veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid. De keuring moet mede omvatten de afstelling voor de verbranding, het systeem voor de toevoer van de brandstof en de afvoer van de verbrandingsgassen. Onderhoud moet jaarlijks door een daartoe erkend bedrijf te worden verricht. Indien uit een keuring blijkt dat de verwarmings- of stookinstallatie onderhoud behoeft, moet dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaatsvinden.
- 1.6. De keuring als bedoeld in vorig voorschrift moet worden uitgevoerd door een persoon die beschikt over een geldig certificaat dat is afgegeven door een instelling die door de Raad voor Accreditatie is geaccrediteerd teneinde uitvoering te kunnen geven aan de 'beoordelingsrichtlijn voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties of aantoonbaar voldoet aan eisen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die beoordelingsrichtlijn.

Instructies

- 1.7. De vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren over de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.8. De vergunninghoudster moet één of meer ter zake kundige personen aanwijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen voorschriften.

Melding contactpersoon en wijziging vergunninghoudster

- 1.9. De vergunninghoudster moet direct na het in werking treden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het bevoegde gezag van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde persoon, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het bevoegde gezag.

Registratie

- 1.10. Binnen de inrichting is een exemplaar van deze vergunning (inclusief aanvraag) met bijbehorende voorschriften aanwezig. Verder zijn binnen de inrichting de volgende documenten aanwezig:
 - alle overige voor de inrichting geldende milieuvergunningen en meldingen;
 - de veiligheidsinformatiebladen die behoren bij de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - de bewijzen, resultaten en/of bevindingen van de in deze vergunning voorgeschreven inspecties, onderzoeken, keuringen, onderhoud en/of metingen;
 - de registratie van het jaarlijks elektriciteit-, water- en (propaan)gasverbruik.

Bedrijfsbeëindiging

- 1.11. Bij het geheel of gedeeltelijk beëindigen van de activiteiten binnen de inrichting moeten alle aanwezige stoffen en materialen door of namens vergunninghoudster op milieuhygiënisch verantwoorde wijze in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd.
- 1.12. Van het structureel buiten werking stellen van (delen van) installaties en/of beëindigen van (een van de) activiteiten moet het bevoegde gezag zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gesteld. Installaties of delen van installaties die structureel buiten werking zijn gesteld en nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, moeten in overleg met het bevoegde gezag worden verwijderd tenzij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud worden gehouden dat de nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

Milieuzorgsysteem

- 1.13.** Binnen twaalf maanden na het in werking treden van deze beschikking dient een milieuzorgsysteem operationeel te zijn dat tenminste voldoet aan de kaders en richtlijnen zoals aangegeven in de BBT-maatregelen uit hoofdstuk 5.1.1.1 van de BREF Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries van mei 2005.
- 1.14.** In het milieuzorgsysteem dienen naast de algemene onderwerpen zoals beschreven in de in het vorige voorschrift genoemde BREF, de volgende specifieke procedures te zijn beschreven:
- afvalpreventie;
 - keuringen van leidingen, tanks en silo's;
 - de eisen aan de opslagen van stoffen zoals beschreven in de BREF ESB, waarbij de daarin beschreven ECM scorekaarten in de annexen van hoofdstuk 8 van deze BREF als uitgangspunt dienen (ondermeer voorkoming stofverspreiding);
 - vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis;
 - een nauwkeurige uitwerking van het incidentenmanagement zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB).

De hier beschreven procedures dienen uiterlijk twaalf maanden na het in werking treden van deze vergunning ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden gezonden.

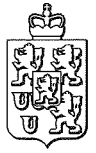
Overige algemene voorschriften

Opruimen gemorste stoffen

- 1.15.** Gemorste droge stoffen moeten direct worden opgenomen op een zodanige wijze dat verspreiding wordt voorkomen; gemorste vloeistoffen moeten direct worden geïmmobiliseerd, in een speciaal daartoe bestemd vat worden gedaan en vervolgens op verantwoorde wijze worden verwijderd. Binnen elke ruimte van de inrichting waar met gevaarlijke (afval)stoffen wordt gewerkt of dergelijke stoffen worden opgeslagen moet steeds voldoende absorptie- en/of neutralisatiemiddel aanwezig zijn.

Onderhoudswerkzaamheden

- 1.16.** Onderhoudswerkzaamheden, waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit moeten ten minste 3 werkdagen voor de aanvang van de uitvoering via de milieuklachtentelefoon (telefoonnummer 043-3617070) worden gemeld.

2. AFVALSTOFFEN

Afvalpreventie

- 2.1. Vergunninghoudster dient binnen zes maanden na het van kracht worden van deze vergunning een beperkt onderzoek naar afvalpreventie te hebben uitgevoerd. Dit beperkt onderzoek dient inzicht te geven in de volgende aspecten:

- een beschrijving van het bedrijf met de activiteiten;
- procesbeschrijvingen;
- een inschatting van het preventiepotentieel;
- en overzicht van mogelijke maatregelen.

Het onderzoek dient ter kennisname aan het bevoegd te worden gezonden.

Afvalscheiding

- 2.2. Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeeroilie en hydraulische olie, dienen te worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

Opslag van afvalstoffen

- 2.3. De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.
- 2.4. De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
- 2.5. De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen indien de vergunninghoudster ten genoegen van het bevoegd gezag aantoonst dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
- 2.6. Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld dienen binnen drie maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd te zijn.

Afvoer van afvalstoffen

- 2.7. Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghoudster dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op de heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Acceptatie

- 2.8. In het deel van de inrichting gelegen aan de Veenweg 4 mag maximaal 155.000 ton van de hieronder vermelde categorieën van afvalstoffen per kalenderjaar worden geaccepteerd en mogen op enig moment niet meer afvalstoffen worden opgeslagen dan 3.500 ton. Voor de diverse deelstromen gelden de maxima zoals deze zijn genoemd in de onderstaande tabel.

Tabel: Doorzet en maximale opslagcapaciteit Veenweg 4.

Soorten organische afvalstoffen t.b.v. Veenweg 4	Eural categorie	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
Afval van land- en tuinbouw	02 01	De maximale opslag op enig moment van alle categorieën afvalstoffen tezamen bedraagt 3.000 ton vloeibare stoffen en 500 ton vaste stoffen met dien verstande dat de maximale opslag van dierlijke mest maximaal 750 ton bedraagt.	Binnen maximale verwerkingscapaciteit van 155.000 ton /j.
Afval van verwerking van groente, fruit etc.	02 03		
Afval van de suikerverwerking	02 04		De maximale verwerkingscapaciteit van de hier aangeduide afvalstromen bedraagt maximaal 30.000 ton per jaar en past binnen de aangevraagde (totale) verwerkingscapaciteit van 155.000 ton.
Afval van de zuivelindustrie	02 05		
Afval van bakkerijen	02 06		
Afval van alcoholische en niet-alcoholische dranken	02 07		
Dierlijke feces, urine en mest	02 01		
Afval van afvalwaterzuivering	19 08		
Afval van mechanische afvalverwerking	19 12		
Stedelijk afval van gescheiden ingezamelde fracties	20 01		
Afval tuin en plantsoenafval	20 02		
Overig stedelijk afval	20 03		
positieve lijst co-vergisting	diversen		
Afval van de bereiding en verwerking van vlees e.d.	02 02	160	30.000
Totaal:		max. 3.500	max. 155.000

In het deel van de inrichting gelegen aan de Meersenhof (Veenweg 5) mag de aangevraagde afvalstroom de in onderstaande tabel aangegeven hoeveelheid niet overschrijden.

Tabel: Doorzet en maximale opslagcapaciteit Veenweg 5.

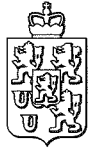
Soorten organische afvalstoffen t.b.v. Veenweg 5	Eural categorie	Opslag op enig tijdstip (ton)	Doorzet (ton/jaar)
Afval uit de detailhandel en voedingsmiddelenindustrie waarvan de "ten minste houdbaar tot" datum is overschreden.	20 01 20 03	700	30.000

- 2.9.** De vergunninghoudster dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag in bijlage 6 gevoegde A&V-beleid inclusief (voor zover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen.
- 2.10.** Het in voorschrift 2.9 bedoelde A&V-beleid moet gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.
- 2.11.** Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.
- 2.12.** Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghoudster te worden teruggegeven aan de aanbieder dan wel worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze dient in het acceptatiereglement van het A&V-beleid en AO/IC te zijn vastgelegd.

Toegestane Euralcodes afvalstoffen

- 2.13.** In de inrichting mogen uitsluitend de in de onderstaande tabel – van buiten de inrichting afkomstige – afvalstoffen worden opgeslagen, be- en/of verwerkt, (indeling overeenkomstig de Eural):

02 01 01	slib van wassen en schoonmaken
02 01 02	afval van dierlijke weefsels
02 01 03	afval van plantaardige weefsels
02 01 06	dierlijke feces, urine en mest (inclusief gebruikt stro), afvalwater, gescheiden ingezameld en elders verwerkt
02 02 01	slib van wassen en schoonmaken
02 02 02	afval van dierlijke weefsels
02 02 03	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal

02 02 04	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 03 01	slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden
02 03 04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 03 05	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 04 03	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 05 01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 05 02	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 06 01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 06 03	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
02 07 01	afval van wassen, schoonmaken en mechanische bewerking van de grondstoffen
02 07 02	afval van de destillatie van alcoholische dranken
02 07 04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
02 07 05	slib van afvalwaterbehandeling ter plaatse
03 03 07	Organisch afval van de papierindustrie
19 08 09	vet- en oliemengsels uit olie/waterscheiders die uitsluitend spijsolie en -vetten bevatten
19 08 12	niet onder 19 08 11 vallend slib van de biologische zuivering van industrieel afvalwater
19 12 12	overig, niet onder 19 12 11 vallend afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking
20 01 08	biologisch afbreekbaar keuken- en kantineafval
20 01 25	spijsolie en -vetten
20 02 01	biologisch afbreekbaar afval
20 03 04	slib van septic tanks

Registratie

2.14. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde afvalstoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangevoerde hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2.15. In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:

- de datum van afvoer;
- de afgevoerde hoeveelheid (kg);
- de afvoerbestemming;

- de naam en adres van de afnemer;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2.16. Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:

- de datum van aanvoer;
- de aangeboden hoeveelheid (kg);
- de naam en adres van plaats herkomst;
- de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
- de euralcode;
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

2.17. Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening(en). De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geijkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.

2.18. Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.

2.19. Binnen één maand na ieder kalenderkwartaal dient ter afsluiting van dit kalenderkwartaal een inventarisatie plaats te vinden van de in de inrichting op de laatste dag van het kwartaal aanwezige voorraad afvalstoffen en daaruit ontstane stoffen. Deze gegevens dienen in een rapportage te worden vastgelegd. Op verzoek dient deze rapportage aansluitend te worden verzonden aan Gedeputeerde Staten. In de rapportage dient het volgende te worden geregistreerd:

- een omschrijving van de aard en de samenstelling van de opgeslagen (afval)stoffen;
- de opgeslagen hoeveelheid (omgerekend naar kg) per soort (afval)stof;
- de datum, waarop de inventarisatie is uitgevoerd.

Verschillen tussen deze fysieke voorraad en de administratieve voorraad (op basis van geregistreerde gegevens) dienen in deze rapportage te worden verklaard.

Registratie mest

2.20. Van alle aangevoerde mest dient een goede registratie, overeenkomstig het gestelde in het voorgaande voorschrift, plaats te vinden. De registratie dient minimaal de data, de hoeveelheid en de soort mest weer te geven.

Bewaren registratiegegevens

- 2.21. Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten dagelijks worden bijgehouden en samen met de in voorschrift 2.19 genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

Sturingsvoorschrift

- 2.22. Indien het digestaat niet als co-vergiste mest, overige organische meststof dan wel compost kan worden afgezet dan dient het digestaat als afvalstof te worden aangeboden aan een daartoe erkend verwerker. Voordat afgifte plaatsvindt dient Laarakker bij de ontvanger om een schriftelijk bewijsstuk te vragen waaruit duidelijk blijkt dat het digestaat bij de verwerker volledig nuttig wordt toegepast en/of hergebruikt.

3. AFVALWATER

- 3.1. De totale hoeveelheid afvalwater dient, voordat lozing op het oppervlaktewater plaatsvindt, door een controlevoorziening te worden geleid, zodat te allen tijde bemonstering van het afvalwater kan plaatsvinden. De controlevoorziening moet goed bereikbaar en toegankelijk zijn.

4. BODEM

Doelvoorschriften

- 4.1. Het bodemrisico van alle activiteiten en opslagen binnen de inrichting moet door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB.

Voorzieningen

- 4.2. 1. Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding of geomembraanbaksysteem is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
2. De eerste beoordeling en goedkeuring vindt in afwijking van het eerste lid, plaats binnen zes jaar na aanleg, indien de vloeistofdichte vloer of verharding, bedoeld in het eerste lid, is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit uitvoeringskwaliteit bodembeheer aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
3. Bij goedkeuring geeft de instelling een Inspectierapport vloeistofdichte voorziening af. Het inspectierapport vloeistofdichte voorziening vermeldt een termijn van zes jaar

waarbinnen de bodembeschermende voorziening opnieuw is beoordeeld en goedgekeurd.

4. Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor:
 - a. reparatie en regelmatig onderhoud van de vloeistofdichte vloer of verharding en geomembraanbaksysteem overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB, en
 - b. een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
5. Een Inspectierapport vloeistofdichte voorziening verliest haar geldigheid indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle, bedoeld in het vierde lid, niet of niet overeenkomstig dat lid is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.

- 4.3.
 1. Een bodembeschermende voorziening is zodanig uitgevoerd dat:
 - a. gemorste of gelekte vloeibare bodembedreigende vloeistoffen effectief worden opgevangen en kunnen worden opgeruimd;
 - b. er geen hemelwater op of in terecht kan komen, tenzij het hemelwater regelmatig van of uit de voorziening wordt verwijderd.
 2. Een bodembeschermende voorziening is bestand tegen de inwerking van de desbetreffende vloeibare bodembedreigende stoffen en de condities waaronder deze stoffen worden gebruikt of opgeslagen.
 3. Bodembedreigende vloeistoffen die op een bodembeschermende voorziening zijn gemorst worden direct opgeruimd.
 4. Een lekbak waarin vloeibare bodembedreigende stoffen in verpakking of in een opslagtank wordt opgeslagen, heeft een opvangcapaciteit van ten minste 110% van de inhoud van de grootste verpakkingseenheid of opslagtank, met dien verstande dat de opvangcapaciteit ten minste 10% is van de inhoud van alle opgeslagen stoffen.
- 4.4.
 1. Het opslaan van vloeibare gevaarlijke (afval)stoffen in verpakking, vloeibare bodembedreigende stoffen in verpakking en CMR-stoffen in verpakking vindt plaats boven een vloeistofdichte vloer of verharding of een lekbak.
 2. Indien de opslag, bedoeld in het eerste lid, plaatsvindt in gesloten verpakking, die voldoet aan de daartoe gestelde eisen van de ADR of anderszins deugdelijk is, kan deze activiteit ook plaatsvinden boven een andere bodembeschermende voorziening.
 3. Het opslaan van vaste gevaarlijke (afval)stoffen in verpakking, vaste bodembedreigende stoffen in verpakking en vaste CMR-stoffen in verpakking vindt plaats boven een bodembeschermende voorziening.
- 4.5. Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vinden de bulkopslag en bulkoverslag van vaste bodembedreigende (afval)stoffen die kunnen uitlogen of die niet afdoende tegen hemelwater zijn beschermd plaats boven een vloeistofdichte voorziening. Dit geldt in ieder geval voor:
 - a. verontreinigde grond die op grond van het Besluit Bodemkwaliteit als zodanig wordt aangemerkt;
 - b. verontreinigde grond, niet zijnde gevaarlijk afval, die op grond van het Besluit Bodemkwaliteit als niet toepasbaar wordt aangemerkt;

- c. gevaarlijke afvalstoffen;
- d. verontreinigde afvalstoffen en bouwstoffen die op grond van het Besluit Bodemkwaliteit als zodanig worden aangemerkt;
- e. verontreinigde afvalstoffen en bouwstoffen, niet zijnde gevaarlijk afval, die op grond van het Besluit Bodemkwaliteit als niet toepasbaar worden aangemerkt;
- f. lood, koper of zink
- g. verpakkingsglas;
- h. onbewerkt en bewerkt (verkleind) als B- of C-afvalhout;
- i. huishoudelijk afval;
- j. GFT en biologisch afbreekbaar afval;
- k. slibben.

- 4.6. De voorschriften 4.2 t/m 4.4 zijn niet van toepassing op een vloeistofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze.

Beheermaatregelen

- 4.7. Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.
- 4.8. Binnen drie maanden na het in werking treden van deze vergunning dient door vergunninghoudster een plan met beheermaatregelen voor de bodembeschermende voorzieningen aan het bevoegd gezag ter goedkeuring te worden toegezonden. In dit plan dient ten minste het volgende te zijn uitgewerkt:
- welke voorzieningen geïnspecteerd en onderhouden worden;
 - de inspectie- en onderhoudsfrequentie;
 - de wijze van inspectie (visueel, monsterneming, metingen etc.);
 - waaruit het onderhoud bestaat;
 - de gerealiseerde maatregelen om bodemincidenten tijdig te kunnen signaleren;
 - hoe eventuele verspreiding van bodemverontreinigende stoffen wordt beperkt;
 - hoe de resultaten van inspectie en onderhoud en de evaluatie van bodemincidenten worden gerapporteerd en geregistreerd;
 - de verantwoordelijke functionaris voor inspectie, onderhoud en de afhandeling van bodemincidenten.
- 4.9. Wijzigingen van de in voorschrift 4.8 gevoegde beheermaatregelen voor de bodembeschermende maatregelen dienen ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

Onderzoeken

- 4.10.** Op de volgende locaties dient binnen zes maanden na het in werking treden van deze vergunning een bodemonderzoek plaats te vinden met als doel het vastleggen van de bodemnulsituatie ter plaatse. Het betreft de locatie waar:
- zich de bezinkbassins en humusopslag bevinden;
 - waar de wasinstallatie (tussen deellocatie 3 en 9) zich bevindt;
 - waar het afvalwater van de wasplaats in de bodem wordt geloosd.
- Dit bodemonderzoek moet voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld in voorschrift 4.11

- 4.11.** Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, ter goedkeuring te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.
- 4.12.** Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het nulsituatieonderzoek of het eventueel uitgevoerde herhalingsonderzoek.

Herstelplicht (bodemsanering)

- 4.13.** Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen 6 maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit wordt hersteld.
- 4.14.** Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

Het wassen van motorvoertuigen

- 4.15.** 1. Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vindt het wassen van motorvoertuigen of onderdelen van motorvoertuigen plaats boven een vloeistofdichte vloer of verharding. Bij het wassen vrijkomende vloeistoffen lopen niet over de rand van de vloeistofdichte vloer of verharding.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien binnen de inrichting ten hoogste één motorvoertuig, niet zijnde een autobus of een vrachtauto als bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, per week pleegt te worden gewassen.
3. In afwijking van het eerste lid, is het toegestaan motorvoertuigen of onderdelen van motorvoertuigen te wassen in of op een mobiele wasinstallatie die zodanig is uitgevoerd en wordt gebruikt dat vloeistoffen niet in de bodem kunnen geraken.

Overige voorschriften

In werking hebben acculader

- 4.16. Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vindt bij het in werking hebben van een acculader het laden van een accu met een acculader plaats boven een bodembeschermende voorziening.

In werking hebben van een noodstroomaggregaat

- 4.17. Ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico vindt bij het in werking hebben van een noodstroomaggregaat het vullen en het legen van een noodstroomaggregaat met vloeibare brandstof plaats boven een bodembeschermende voorziening.

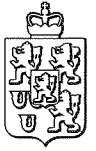
5. ENERGIE

- 5.1. Vergunninghoudster verbetert zijn energie-efficiency door de rendabele maatregelen uit het EBP uit te voeren. Vergunninghoudster mag een maatregel vervangen door een gelijkwaardig alternatief, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid in het energiedeel van het milieujaarverslag of anderszins richting het bevoegde gezag wordt gemotiveerd. Onder gelijkwaardig wordt verstaan dat het minstens evenveel bijdraagt aan verbetering van de energie-efficiency en geen stijging geeft van de milieubelasting groter dan die van de vervangen maatregel.
- 5.2. In het geval dat vergunninghoudster de deelname aan het convenant Meerjarenafpraak Energie-efficiency (MJA) beëindigt, stelt de vergunninghoudster het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis.

6. EXTERNE VEILIGHEID

Gevarenzone-indeling

- 6.1. a. Voor de inrichting moet een indeling in gevarenzones met betrekking tot gasontploffingsgevaar worden opgesteld, welke zijn gebaseerd op de Nederlandse Praktijkrichtlijn 7910 (NPR 7910) "Gevarenzone-indeling m.b.t. gasontploffingsgevaar". Het document gevarenzone-indeling dient binnen de inrichting aanwezig te zijn.

- b. Technische maatregelen ter voorkoming van ontsteking, genoemd in 'Gevarenzone-indeling met betrekking tot Gasontploffingsgevaar' (NPR 7910), moeten in acht worden genomen in die zones welke voortvloeien uit de zone-indeling.

Statische elektriciteit

- 6.2.** Procesinstallaties moeten, als dit op grond van het Arbo-informatieblad AI-25 "Preventie van zware ongevallen door gevaarlijke stoffen" noodzakelijk wordt geacht, tegen elektrostatische oplading zijn beschermd. De aangebrachte voorzieningen dienen jaarlijks door een erkende instantie te worden gecontroleerd. Isolerende verbindingsgedeelten dienen met soepele aarddraden te worden overbrugd. De statische afaarding en overbruggingen moeten voldoen aan de richtlijn gegeven door de RiVePro1 "Gevaren voor statische elektriciteit in de procesindustrie".
- 6.3.** De biogasinstallatie die biogas voerende delen bevat moet ter beveiliging tegen blikseminslag zijn voorzien van een doelmatige aarding.
- 6.4.** De uitvoering, de inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305. Voor installaties die voor 1 januari 2009 zijn opgeleverd moet de uitvoering, de inspecties en het onderhoud geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305 of NEN 1014.
- 6.5.** De risicovolle installaties moeten tegen corrosie en beschadigingen door oorzaken van buitenaf worden beschermd.
- 6.6.** Bij veiligheidsvoorzieningen die rechtstreeks naar de atmosfeer afblazen, moeten voorzieningen zijn aangebracht om de goede en veilige werking bij het afblazen te garanderen, zoals bijvoorbeeld vlamterugslagbeveiliging, aarding, verwarming of voorzieningen om lucht bij te mengen in de uitlaat. Voorts moeten geen (potentiële) ontstekingsbronnen in de omgeving van het afblaaspunt aanwezig zijn.

Gasdetectiesysteem

- 6.7.** Indien een vast gas- en dampdetectiesysteem is geïnstalleerd moet deze:
- zijn aangesloten op de noodstroomvoorziening;
 - op strategische en tactische plaatsen bemonsteren of zijn voorzien van op deze plaatsen opgestelde detectorkoppen;
 - één alarmeenheid per monster- of detectorkop of groep van monster- of detectorkoppen waarbij indicatie aanwezig is om de alarmerende monster- of detectorkop aan te geven;
 - zijn voorzien van ten minste één centrale concentratiemeter.
- 6.8.** Elke alarmeenheid moet zijn uitgerust met ten minste één alarmniveau dat is ingesteld op ten hoogste 10% LEL in geval van explosiegevaar van gas- of dampmengsels.

- 6.9.** De alarmering van de gas- en dampdetectiesystemen moet zowel ter plaatse van de detectie als in het controlegebouw van waaruit de betreffende bewaakte installatie wordt bestuurd, optisch en akoestisch waarneembaar zijn.

Procedures en instructies

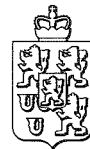
- 6.10.** Vergunninghoudster hanteert procedures voor:

- het in en uit bedrijf nemen;
- alle fasen van de normale bedrijfsvoering (inclusief testen, onderhoud en inspectie);
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities;
- productie tijdens onderhoud.

In deze procedures moet minimaal aandacht worden besteed aan de (tijdelijk) te nemen veiligheidsmaatregelen.

Brandbestrijding

- 6.11.** Risico relevante procesapparatuur, opslagtanks, leidingen en leidingondersteuning die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer kan plaatsvinden, moeten afdoende zijn beschermd door een vangrail of een gelijkwaardige constructie.
- 6.12.** In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Op een centrale plaats voor de uitgave van (werk-)vergunningen en ter plaatse moet een schriftelijk bewijs aanwezig zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 6.13.** Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 6.14.** Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
- voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn.
- 6.15.** Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond moeten ten minste zijn aangegeven:
- alle gebouwen en de risicorelevante installaties met hun functies;
 - alle opslagen van stoffen die risicovolle situaties kunnen veroorzaken met vermelding van de aard van de stof overeenkomstig de ADR/WMS classificatie-indeling en de maximale hoeveelheden.

- 6.16. Onderhoud aan draagbare blustoestellen en brandslanghaspels moet voldoen aan respectievelijk NEN 2559 en NEN-EN 671-3.
- 6.17. In de opslag en verwerkingsruimten van de locatie Meersenhof (in casu de aangevraagde hal met een oppervlak van ca. 6.300 m²) mag de variabele vuurbelasting in enige ruimte van dat gebouw niet meer bedragen dan 34 kg/m² equivalenten vurenhout.
- 6.18. Onderdelen van de inrichting waarvoor nog geen goedgekeurd brandveiligheidsrapport is vastgesteld mogen niet in gebruik zijn. De goedkeuring van een brandveiligheidsrapport geschiedt door de brandweer van de gemeente Bergen dan wel door het Regiobureau Brandweer Limburg-Noord.

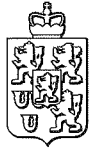
7. Opslagvoorzieningen

LPG

- 7.1. De opslag van LPG in een reservoir, de bijbehorende afleverzuil en het gebruik hiervan moeten voldoen aan de richtlijn PGS 16.

Opslag verpakte gevaarlijke stoffen en gasflessen (PGS 15)

- 7.2. De verpakking van gevaarlijke stoffen, gevaarlijke afvalstoffen, vloeibare bodembedreigende stoffen en CMR-stoffen dient tegen normale behandeling bestand te zijn en is zodanig dat niets van de inhoud uit de verpakking onvoorzien kan ontsnappen.
- 7.3. Gevaarlijke stoffen en gevaarlijke afvalstoffen in verpakking en CMR stoffen in verpakking worden opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig de voorschriften uit de paragrafen 3.1, 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6 en uit de paragrafen 3.4, 3.5, 3.7 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1 en paragraaf 3.23 van PGS 15.
- 7.4. In afwijking van voorschrift 7.3 worden:
 - a. spuitbussen, gaspatronen of aanstekers behorende tot de klasse 2 van het ADR opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig:
 - 1°. de voorschriften van de paragrafen 3.1, met uitzondering van de voorschriften 3.1.4 en 3.1.5;
 - 2°. de voorschriften van paragraaf 3.2, met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6;
 - 3°. de voorschriften van paragraaf 3.4, 3.5, 3.7, 3.11 tot en met 3.13, 3.15 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1, 3.23 en de voorschriften van de paragrafen 7.1, 7.3 tot en met 7.6 van PGS 15.
 - b. gasflessen behorende tot de klasse 2 van het ADR opgeslagen in een opslagvoorziening die is uitgevoerd overeenkomstig:
 - 1°. de voorschriften van paragraaf 3.1, met uitzondering van de voorschriften 3.1.4 en 3.1.5;
 - 2°. de voorschriften van paragraaf 3.2 met uitzondering van voorschrift 3.2.1.6;

3°. de voorschriften van de paragrafen 3.4, 3.5, 3.7, 3.11, 3.15 tot en met 3.20, voorschrift 3.21.1 en de voorschriften van de paragrafen 3.23, 6.2.1 tot en met 6.2.16 van PGS 15.

c. accu's opgeslagen boven een vloeistofdichte vloer of verharding of een lekbak.

- 7.5. De vloeistofdichte vloer of verharding en de lekbak bedoeld in voorschrift 7.4 onder c, zijn voldoende sterk om weerstand te kunnen bieden aan de als gevolg van een lekkage optredende vloeistofdruk. Het oppervlak van de vloeistofdichte vloer of verharding of de lekbak is niet groter dan 20 vierkante meter en de opvangcapaciteit is ten minste gelijk aan de totale inhoud van de opgeslagen accu's.
- 7.6. Voorschrift 7.4 onder c is niet van toepassing op nieuwe accu's.
- 7.7. Een accu staat rechtop.
- 7.8. Het opslaan van een werkvoorraad aan gevaarlijke stoffen als bedoeld in voorschrift 3.1.3 van PGS 15, vindt plaats in deugdelijke en gesloten verpakking die bestand is tegen de desbetreffende gevaarlijke stof. Het opslaan van een werkvoorraad aan brandbare vloeistoffen van meer dan 50 liter vindt plaats boven een lekbak. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op het opslaan van een werkvoorraad aan bodembedreigende stoffen.
- 7.9. Lege, ongereinigde verpakkingen van gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle verpakkingen van gevaarlijke stoffen van deze vergunning.

Opslag van dieselolie en (afgewerkte) olie in bovengrondse tanks onder atmosferische druk

- 7.10. Het opslaan van vloeibare brandstof, afgewerkte olie, stoffen van klasse 8 van het ADR verpakkingsgroep II en III zonder bijkomend gevaar, vindt plaats in bovengrondse opslagtanks, die met de daarbij behorende leidingen en appendages naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen.
- 7.11. De bovengrondse opslagtanks en de daarbij behorende leidingen en appendages verkeren in goede staat.
- 7.12. Het opslaan van vloeibare brandstof, afgewerkte olie, stoffen van klasse 8 van het ADR verpakkingsgroep II en III zonder bijkomend gevaar, vindt op de bodem plaats.
- 7.13. Bovengrondse stationaire opslagtanks met de daarbij behorende leidingen en appendages voor de opslag van vloeibare brandstof, afgewerkte olie, stoffen van klasse 8 van het ADR verpakkingsgroep II en III zonder bijkomend gevaar zijn uitgevoerd en geïnstalleerd en worden gerepareerd of vervangen overeenkomstig BRL K903 door een bedrijf dat op grond van die BRL daartoe is gecertificeerd.

- 7.14.** De opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen in bovengrondse stationaire opslagtanks inclusief de bijbehorende leidingen en appendages voldoet aan de voorschriften 4.1.3, 4.2.4 tot en met 4.2.7, 4.2.9, 4.2.10, 4.2.14, 4.3.1 tot en met 4.3.4, 4.3.6, 4.3.8, 4.3.9, 4.3.11, 4.4.1, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.7, 4.4.8, 4.5.1, 4.5.2, 4.5.3, 4.5.9, 4.5.12 en de voorschriften in paragraaf 4.6 van PGS 30.
- 7.15.** Onverminderd voorschrift 4.2.9 van PGS 30 wordt de kathodische bescherming voor ondergrondse stalen leidingen jaarlijks op zijn goede werking gecontroleerd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- 7.16.** Het lekdetectiesysteem bij bovengrondse dubbelwandige stationaire opslagtanks voor opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen wordt eenmaal per jaar overeenkomstig KC 111 gecontroleerd op goede werking. Bij het constateren van gebreken die kunnen leiden tot het optreden van niet gedetecteerde lekken, wordt het lekdetectiesysteem binnen een periode van een maand hersteld. Van de controle wordt een aantekening in het logboek gemaakt.
- 7.17.** In afwijking van voorschrift 4.4.4 van PGS 30 hoeft een bovengrondse stationaire opslagtank met afgewerkte olie niet te worden gecontroleerd op de aanwezigheid van water. Bovengrondse stationaire opslagtanks met afgewerkte olie worden jaarlijks geledigd door een hiervoor erkende verwerker.
- 7.18.** Alle bovengrondse stationaire opslagtanks voor opslag van de in het eerste lid genoemde stoffen worden onderhouden en beoordeeld overeenkomstig KC 111.
- 7.19.** De opslag van vloeibare brandstoffen in bovengrondse mobiele opslagtanks inclusief bijbehorende leidingen en appendages voldoet aan paragraaf 4.9 van PGS 30.
- 7.20.** Het opslaan van vloeibare gevaarlijke stoffen of vloeibare bodembedreigende stoffen in bovengrondse opslagtanks vindt plaats boven een lekbak.
- 7.21.** Voorschrift 7.20 is niet van toepassing op een opslagtank, die dubbelwandig is uitgevoerd met een systeem voor lekdetectie in deze wand. Het systeem voor lekdetectie is aangelegd overeenkomstig BRL K910 en wordt ten minste eens per jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig BRL K903.
- 7.22.** De vulpunten en aftappunten van een bovengrondse opslagtank met vloeibare gevaarlijke stoffen of bodembedreigende stoffen zijn geplaatst boven een vloeistofdichte vloer of verharding of boven of in een lekbak.
- 7.23.** De opslagtank en de vulleiding zijn voorzien van een overvulbeveiliging.

- 7.24. Op een tank die in pandig is gesitueerd zijn de voorschriften 4.8.1 tot en met 4.8.6 uit de richtlijn PGS 30 eveneens van toepassing.
- 7.25. Het vullen en leegzuigen van een tank bestemd voor de opslag van afgewerkte olie moet zonder morsen geschieden. Het vulpunt en de aansluiting voor het leegzuigen moeten elk zijn opgesteld boven een lekbak met een oppervlak van ten minste 0,25 m², die bestand is tegen afgewerkte olie. De lekbak moet zodanig zijn geplaatst of afgedekt dat zich geen (regen)water kan verzamelen. Indien het vulpunt in een gebouw gelegen is moet de vloer van de ruimte waarin het vulpunt gelegen is vloeistofdicht zijn uitgevoerd.
- 7.26. Bij het vulpunt van de tank voor de opslag van afgewerkte olie moeten voorzorgen worden genomen om verstopping van de leidingen te voorkomen. Het vulpunt moet afgesloten zijn wanneer het niet in gebruik is.
- 7.27. Bij de uitmonding van de zuigleiding van een tank voor de opslag van afgewerkte olie moet een bordje zijn geplaatst met daarop "ZUIGPUNT AFGEWERKTE OLIE". Een tank voor de opslag van afgewerkte olie moet minimaal éénmaal per jaar geheel worden geleegd.
- 7.28. Afsluiters, welke aan een tank zijn aangebracht, moeten zodanig zijn uitgevoerd, dat duidelijk is te zien of de afsluiter geopend dan wel gesloten is.

Afleveren van vloeibare brandstoffen voor eigen gebruik voor motorvoertuigen voor het wegverkeer

- 7.29. 1. De afleverinstallatie voldoet bij het afleveren van vloeibare brandstoffen vanuit een bovengrondse opslagtank aan voertuigen, die bestemd zijn voor eigen bedrijfsmatig gebruik, waarbij minder dan 25.000 liter per jaar wordt getankt aan het tweede tot en met zesde lid.
2. Het vulpistool wordt goed weggehangen. Na gebruik lekt er geen brandstof uit het vulpistool. De afleverslang van de pompinstallatie is voorzien van een automatisch afslaan vulpistool om overvullen van het tankende voertuig te voorkomen.
3. Als een deel van de afleverpomp/installatie, leidingen of de afleverslang zich onder het hoogste vloeistofniveau van de tank kunnen bevinden is een antihevel beveiliging aangebracht tussen de tank en de flexibele afleverslang.
4. Bij het toepassen van een handpomp is de afleverslang na gebruik leeg. Eventueel aanwezige brandstofresten worden teruggevoerd naar de tank. Een vulpistool van een elektrische pomp is voorzien van een automatisch afslagmechanisme.
5. Een afleverinstallatie is voorzien van een vulkraan, die indien deze buiten gebruik is, niet in werking kan worden gesteld door onbevoegden.
6. Een afleverzuil met een elektrische pomp is voorzien van een schakelaar voor het in- en uitschakelen van de afleverinstallatie.

- 7.30.** Het afleveren van vloeibare brandstoffen aan voertuigen, die bestemd zijn voor eigen bedrijfsmatig gebruik, waarbij minder dan 25.000 liter per jaar wordt getankt vindt plaats boven een bodembeschermende voorziening.

Vergistingstanks en bijbehorende tanks van de vergistingsinstallatie

Constructie opslagsilo

- 7.31.** Iedere silo en zijn ondersteunende constructie moet zodanig zijn geconstrueerd dat alle bij normaal gebruik optredende krachten veilig en zonder blijvende of ontoelaatbare vervorming kunnen worden opgenomen. De silo moet stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering. De buffertanks (BT1 t/m BT5), de mengtank (MT1 en MT2), de mestvergisters (vergistingstanks 1 en 2), de denitrificatietanks DNT-1 en DNT-2 met bijbehorende tanks moeten bovendien voldoen aan de Richtlijnen Mestbassins 1992. (RM 1992).

Voorkoming stofverspreiding

- 7.32.** Bij het vullen van de opslagtank met magnesiumoxide moet hinderlijke stofverspreiding worden voorkomen door het via de ontluchting ontwijkende stof afdoende op te vangen.

Aanduiding afsluiters

- 7.33.** De plaatsen van de hoofdafsluiters van biogas- en watertoevoer alsmede de plaatsen van de hoofdschakelaars van de elektriciteitsvoorziening dienen in onuitwisbaar schrift duidelijk te zijn aangegeven op de toegangsdeur of het toegangsluik van de ruimten waarin deze zich bevinden.

Rook- en vuurverbod

- 7.34.** Binnen het gebied tot 25 meter buiten de vergistingsinstallatie is roken en open vuur verboden. Op daartoe geschikte plaatsen moet een veiligheidsteken overeenkomstig het Besluit veiligheids- en gezondheidssignalering (Stb. 1993, 530) duidelijk zichtbaar zijn aangebracht.

Inname en opslag te vergisten product

Gesloten houden deksels

- 7.35.** De afvoerpunten van de opslagruimte (opslagbunkers BT1 t/m BT5, pompruimte en mengtanks MT1 en MT2) moeten door middel van goed sluitende deksels, luiken of een daaraan gelijkwaardige voorziening gesloten worden gehouden, behoudens -voor zover noodzakelijk- tijdens het ledigen ervan.

Opruiming droge co-substraten

- 7.36.** Eventuele restanten van de droge co-substraten die tijdens het vervoer over het terrein van de inrichting worden verspreid moeten direct van het terrein van de inrichting worden verwijderd.

Laden en lossen van vloeibare organische afvalstoffen

- 7.37. De laad- en losplaats moet zijn voorzien van een vloeistofkerende verharding die zich vanaf het laad- en lospunt uitstrekt over een afstand van ten minste de lengte van de laad- en losslang plus 1 meter, met een minimum van 5 meter.
- 7.38. Het laden en lossen van vloeistof is slechts toegestaan indien de transportmiddelen en laad- en losinstallaties geschikt zijn voor het te verladen product.
- 7.39. Alvorens de afleverslang wordt aangesloten dient het voertuig zodanig te zijn vastgezet dat wegrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is.
- 7.40. Tijdens het laden en lossen dienen de hiermee belaste personen er toezicht op te houden dat correct wordt afgeleverd, geen lekkages bij afsluiters optreden en alle deksels, afsluiters e.d. in de juiste positie staan.
- 7.41. Onmiddellijk na het beëindigen van het laden en lossen en nadat de laad- en losslang is afgekoppeld, moet de los- en vulopening met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten.

Vergistingsinstallatie

Opslagtanks (vergistingstanks 1 en 2, mengtanks MT1 en MT2, denitrificatietanks DNT-1 en DNT-2, defosfateringstanks AT1 + AT2 en AT3, slibopslagtank, MBR-installatie, pasteurisatietanks en UASB-reactor met toebehoren)

- 7.42. a. De bovengrondse opslagtanks inclusief leidingen en appendages, moeten blijvend vloeistofdicht zijn en zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen de maximale gasdruk en temperatuur welke hierin optreden en te zijn vervaardigd van materiaal wat bestand moet zijn tegen de daarin opgeslagen en opgeloste stoffen en tegen weersinvloeden.
- b. Tanks waarin biogas vrijkomt of opgeslagen is, dienen gasdicht uitgevoerd te zijn.
- c. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, alsmede elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.
- d. De ondersteunende constructie van een tank moet zodanig zijn ontworpen en uitgevoerd dat deze het gewicht van de tank met inhoud kan dragen. Op plaatsen waar kans op verzakking bestaat dient een doelmatige fundatie te worden aangebracht.
- e. Alle leidingen en appendages, indien het materiaal daartoe aanleiding geeft, moeten tegen corrosie zijn beschermd.
- f. Een tank moet zijn voorzien van een niveaumeetinstallatie. De tank mag slechts voor 90% worden gevuld.
- g. Indien de tank is voorzien van een aansluiting onder het hoogste vloeistofniveau moet zo dicht mogelijk bij de tank een afsluiter zijn geplaatst.
- h. Het biogas afkomstig van de vergistingstanks moet worden afgezogen naar de gasmotor van de Warmte Kracht Koppeling installatie (WKK-installatie).

- i. Om te voorkomen dat biogas op de buitenlucht wordt geëmitteerd moet de installatie zijn voorzien van een deugdelijke, brandveilige biogasopslag (biogasbuffer) van voldoende capaciteit.
- j. De procesonderdelen waarin biogas wordt geproduceerd en opgeslagen moet zijn voorzien van een automatisch in werking tredende beveiliging tegen te hoge druk. De afvoer van de druk- of niveaubeveiliging van de biogasopslag moet zijn aangesloten op een fakkelininstallatie met automatische ontsteking.
- k. Lucht in de buffertanks (BT1-BT5) en de ruimten in het gebouw van de vergistingsinstallatie moet worden afgezogen en worden geleid naar de AT tank, waarna de afgezogen lucht via de bellenbeluchttingsinstallatie in de tank moet worden gebracht.

Propan

- 7.43.** Met betrekking tot de opstelplaats van een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen worden ten opzichte van buiten de inrichting gelegen kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, de in onderstaande tabel opgenomen afstanden in acht genomen. Daarbij gelden de afstanden van het vulpunt en de bovengrondse opslagtank, gerekend vanaf de aansluitpunten van de leidingen alsmede het bovengrondse deel van de leidingen en de pomp bij de opslagtank:

Tabel veiligheidsafstanden

	Bevoorrading tot en met 5 keer per jaar	Bevoorrading meer dan 5 keer per jaar
Opslagtank met propaan tot en met 5 kubieke meter	10 meter	20 meter
Opslagtank met propaan groter dan 5 kubieke meter tot en met 13 kubieke meter	15 meter	25 meter

- 7.44.** Een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen is gelegen op ten minste de helft van de afstanden, genoemd in bovenstaande tabel, indien het objecten betreft waar ook een opslagtank met propaan aanwezig is.
- 7.45.** In afwijking van het eerste lid worden met betrekking tot de opstelplaats van een opslagtank met propaan, het vulpunt van een opslagtank met propaan en de opstelplaats van de tankwagen ten opzichte van gebouwen bestemd voor het verblijf, al dan niet gedurende een gedeelte van de dag, van minderjarigen, ouderen, zieken of gehandicapten, dan wel gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn, de volgende afstanden in acht genomen:
- a. bij een opslagtank met propaan tot en met 5 kubieke meter: 25 meter;

- b. bij een opslagtank met propaan van meer dan 5 kubieke meter tot en met 13 kubieke meter: 50 meter.

- 7.46. De constructie van het reservoir met toebehoren voldoet aan hoofdstuk 2 van PGS 19.
- 7.47. Een opslagtank met propaan is, voorzover van toepassing, in overeenstemming met het Warenwetbesluit drukapparatuur en voldoet voorts aan de hoofdstukken 4 en 5 van de PGS 19.
- 7.48. Een opslagtank met propaan is gelegen op een afstand van ten minste vijf meter ten opzichte van een ander tot de inrichting behorende opslagtank met propaan.
- 7.49. Een opslagtank met propaan met toebehoren, leidingen en andere installatieonderdelen, wordt gekeurd, herkeurd en onderhouden overeenkomstig hoofdstuk 3 van PGS 19.
- 7.50. Van de bevindingen van de keuringen en herkeuringen als bedoeld in het voorgaande voorschrift, zijn binnen de inrichting gedagtekende verklaringen aanwezig of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld, die zijn afgegeven door of namens degene die de keuringen of herkeuringen heeft uitgevoerd. Deze verklaringen zijn, evenals alle relevante informatie voor een juist gebruik van de installatie en rapportages van uitgevoerd onderhoud en werkzaamheden, opgenomen of samengevat in een installatieboek.

Gasdrukregel- en meetapparatuur (van toepassing op de levering aan het openbare aardgasnet)

- 7.51. Gasdrukregel- en meetstations die gebouwd zijn in of na 2003 moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen - Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003).
- 7.52. Belangrijke wijzigingen in een gasdrukregel- en meetstation moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen - Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003). Er is sprake van een belangrijke wijziging als regelapparaten en/of afsluiters en/of veiligheden worden vervangen of toegevoegd.
- 7.53. De bedrijfsvoering, het onderhoud en de inspectie van gasdrukregel- en meetstations moeten voldoen aan NEN 1059 "Gasvoorzieningsystemen - Gasdrukregelstations voor transport en distributie " (jaar van uitgave 2003).
- 7.54. Ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van de risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, voldoet de opslag van tetrahydrothiofeen in bovengrondse opslagtanks of condensaat in ondergrondse opslagtanks behorende bij een inrichting waar aardgasdruk

wordt gereduceerd of aardgashoeveelheid wordt gemeten ten minste aan de richtlijn tankinstallaties (PBV Rapport P 107776 2004-01-12) of gelijkwaardig hieraan.

- 7.55.** Een opgestelde Risico Inventarisatie en -evaluatie als bedoeld in de BRL-K903, waarin is aangetoond dat de installatie aan deze richtlijn voldoet en een verklaring van een geaccrediteerde certificatie-instelling dat het non-standaard-deel van de installatie is uitgevoerd overeenkomstig de Risico Inventarisatie en -evaluatie wordt binnen drie maanden na installatie aan het bevoegd gezag overlegd. In geval van relevante wijzigingen wordt deze procedure herhaald.

Gasdrukregel- en meetapparatuur (van toepassing op de vergistingsinstallatie en WKK)

- 7.56.** Een installatie waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld, en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, en die gebouwd is in of na 2001 moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001).
- 7.57.** Belangrijke wijzigingen in een installatie waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001). Er is sprake van een belangrijke wijziging als regelapparaten en/of afsluiters en/of veiligheden worden vervangen of toegevoegd.
- 7.58.** De bedrijfsvoering, het onderhoud en de inspectie van een installatie waarin gas wordt gemeten en/of waarin de gasdruk wordt geregeld en die behoort tot een gasinstallatie in een industriële omgeving, moet voldoen aan NEN 2078 "Eisen voor Industriële gasinstallaties" (jaar van uitgave 2001).

8. WKK-Installatie

8.1. Voorschriften met betrekking tot de installatie

- a. Een warmtekrachtinstallatie moet zodanig zijn opgesteld dat geen gevaar voor brand is te duchten.
- b. Een warmtekrachtinstallatie moet tegen mechanische beschadiging en ongewenste handelingen van onbevoegden zijn beschermd. Indien de warmtekrachtinstallatie in een ruimte is opgesteld, dan moet die ruimte tijdens het in werking zijn van de installatie:
 - voorzien zijn van een doelmatige ventilatie, zodanig dat de interne warmteontwikkeling geen aanleiding geeft tot onveilig functioneren van de opgestelde warmtekrachtinstallatie;
 - niet als opslag- of opbergruimte worden gebruikt, en

- geen tijdelijke bewaarplaats van stoffen of voorwerpen zijn die brand of explosie kunnen veroorzaken.
- c. Een warmtekrachtinstallatie moet voldoen aan de "Veiligheidsvoorschriften voor aardgasmotoren" van de Commissie Veiligheid Installaties voor het stoken van Aardgas (VISA, deel C, uitgave 1994) alsmede aan NEN 2078 (GAVO deel 2) 'Eisen voor industriële gasinstallaties'.
- d. Verbrandingsgassen moeten naar de buitenlucht worden afgevoerd door middel van een gasdichte afvoerleiding. De uitmonding van de uitlaat bevindt zich op een zodanige plaats dat hinder voor de omgeving wordt voorkomen.
- e. De warmtekrachtinstallatie wordt zodanig in bedrijf gehouden dat de hoeveelheid warmte die nuttig gebruikt wordt zo hoog mogelijk is en de hoeveelheid warmte die ongebruikt aan de omgeving wordt afgegeven zo laag mogelijk is. Onder ongebruikte warmte wordt mede verstaan de warmte die door de noodkoeler wordt afgegeven.

8.2. Gasdrukverhoger

De gasdrukverhoger die het biogas van de opslag naar de warmtekrachtinstallatie transporteert moet voldoen aan de eisen zoals die gesteld zijn in hoofdstuk 7 van de NEN 2078.

8.3. Onderhoud en controle van de warmtekrachtinstallatie

De warmtekrachtinstallatie wordt voor de ingebruikneming en vervolgens eenmaal per twee kalenderjaren op goed functioneren gecontroleerd aan de hand van de 'Veiligheidsvoorschriften voor aardgasmotoren van de Commissie Veiligheid Installaties voor het stoken van Aardgas (VISA deel C), uitgave 1994.

8.4. Controle overige installatieonderdelen

Bij de controle genoemd in voorgaand voorschrift worden tevens alle installatieonderdelen, die met biogas in aanraking komen, op goed en veilig functioneren geïnspecteerd.

8.5. Controlerende instantie

De controle dient te worden uitgevoerd door het SCIOS erkend inspectiebedrijf, of door een andere natuurlijke persoon of rechtspersoon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt.

8.6. Verklaring

Een verklaring en/of bewijs dat de inspectie is uitgevoerd, moet in het milieulogboek worden opgenomen.

8.7. Ontzwaveling

Het gas moet, alvorens het in de WKK-installatie wordt verbrand, worden gezuiverd c.q. worden ontzwaveld door biologische binding (toevoeging van lucht) in de vergistingstank tot een concentratie van 500 ppm zwavelwaterstof, of door toepassing van een andere ontzwavelingsmethode waarmee hetzelfde resultaat wordt bereikt. Genoemde

concentratiegrens dient te worden bepaald over het gemiddelde van 12 maandelijkse metingen (jaargemiddelde concentratie).

8.8. Concentratiemeting zwavelwaterstof

De concentratie van zwavelwaterstof in het biogas moet tenminste éénmaal per maand worden gemeten en worden geregistreerd in een logboek.

Fakkelinstallatie

8.9. Toevoerklep fakkelinstallatie

Indien de warmtekrachtinstallatie buiten bedrijf is, dient de toevoerklep naar de fakkelinstallatie automatisch te worden geopend totdat warmtekrachtinstallatie weer in bedrijf wordt genomen.

8.10. Toegestaan gebruik fakkel

De fakkelinstallatie mag uitsluitend in noodgevallen, waarbij de vullingsgraad van de biogasopslag >95% bedraagt, tijdens stilstand wegens storingen en onderhoud van de gasmotor, wanneer de gasproductie hoger ligt dan de benutting alsmede tijdens het uitvoeren van een test van de fakkelinstallatie, in gebruik zijn. In alle andere gevallen dient het vrijkomende biogas te worden verband in de biogasmotor van de warmtekrachtkoppeling (WKK).

8.11. Fakkelvlam

De fakkelvlam mag niet leiden tot brandgevaar in de omgeving van de fakkel.

8.12. Goede werking fakkel

De goede werking van de fakkelinstallatie moet continue worden gecontroleerd. Bij uitvallen van de branders moet automatisch een alarm in werking worden gesteld en de gasafvoer worden afgesloten. De fakkelinstallatie moet zodanig zijn geconstrueerd dat ontsteking is gewaarborgd en dat de vlam niet onder invloed van de weersomstandigheden kan worden gedoofd.

8.13. Afsluiter fakkel

In de gasleiding naar de fakkel moet een handbediende afsluiter zijn aangebracht, die altijd bereikbaar moet zijn.

8.14. Fakkelinstallatie

- a. De fakkelinstallatie moet deugdelijk zijn geconstrueerd en van voldoende capaciteit en zodanig zijn ontworpen dat een roetloze en nagenoeg volledige verbranding plaatsvindt.
- b. De fakkelinstallatie mag geen lichthinder in de omgeving veroorzaken.
- c. De hoeveelheid biogas die in de fakkelinstallatie wordt verbrand, moet worden gemeten en geregistreerd.

8.15. Vlamterugslag

De fakkelinstallatie en de gasmotor moeten zodanig zijn uitgevoerd en beveiligd dat er geen vlamterugslag, ontsteking en explosies in het leidingsysteem kunnen optreden.

8.16. Voorwaarden fakkel

De fakkelinstallatie dient aan de volgende voorwaarden te voldoen.

- De uittreedtemperatuur moet ten minste 900 °C bedragen;
- De verblijftijd van de verbrandingsgassen in de fakkel dient minimaal 0,3 seconden te bedragen;
- De fakkel moet van het gesloten type zijn. Als de fakkel alleen wordt gebruikt voor het tijdens onderhoudsperioden en storingen van de benuttingsinstallatie affakkelen van vrijkomend gas, dan kan worden volstaan met een eenvoudiger type fakkel (open fakkel).
- Het zwavelgehalte (H₂S en mercaptanen e.d.) van in de fakkel te verbranden biogene gassen mag niet meer dan 50 ppm (0,005 %) bedragen. Indien deze waarde niet haalbaar is, kan worden volstaan met een zwavelverwijderingsrendement van ten minste 98%.

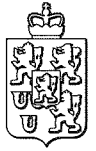
8.17. Logboek

De bedrijfstijd van de in werking zijnde fakkelinstallatie dient in een logboek te worden geregistreerd.

Keuringen en inspecties

8.18. Onderhoud en controle van de WKK- installatie

- a. Een warmtekrachtinstallatie moet minimaal eenmaal per kalenderjaar vakkundig worden onderhouden en afgesteld en tenminste eenmaal per kalenderjaar worden gereinigd, zonder dat roet of ander vuil zich daarbij buiten de inrichting kan verspreiden.
- b. Een warmtekrachtinstallatie moet vóór ingebruikname en vervolgens eenmaal per twee kalenderjaren worden gecontroleerd op goed functioneren door een SCIOS (Stichting Certificatieregeling voor inspectie en onderhoud van Stookinstallaties) gecertificeerde instantie aan de hand van de "Veiligheidsvoorschriften voor aardgasmotoren" van de Commissie Veiligheid Installaties voor het stoken van Aardgas (VISA, deel C, uitgave 1994).
- c. Het gehele uitlaatsysteem van de warmtekrachtinstallatie, bestaande uit rookgasleidingen, primaire en secundaire geluidemper, wordt ten minste eenmaal per kalenderjaar geïnspecteerd en zonodig inwendig gereinigd zonder dat roet of ander vuil zich daarbij buiten de inrichting kan verspreiden.
- d. Onderstaande documenten of een kopie moeten gedurende vijf jaar na dagtekening binnen de inrichting aanwezig zijn:
 - Onderhoudscontract(en) van de installatie;
 - Certificaten of bewijzen van periodiek onderhoud of keuring van de installatie.

8.19. Gasdetectiemetingen

- a. In de inrichting dient een (draagbaar dan wel mobiel) gasdetectiesysteem voor methaan (CH_4) en zwavelwaterstof (H_2S) aanwezig te zijn. Op strategische en tactische en overige daarvoor in aanmerking komende plaatsen (vergistingsinstallatie, leidingen biogas e.d.) moeten met het gasdetectiesysteem de concentraties van methaan en zwavelwaterstof worden gemeten zodra er een vermoeden bestaat dat methaan en/of zwavelwaterstof vrijgekomen kan zijn.
- b. De resultaten van de gasdetectiemetingen dienen in een logboek te worden bijgehouden.
- c. Uit de onder b genoemde rapportage moet blijken welke maatregelen en/of voorzieningen eventueel zijn vereist om het risico van explosiegevaar en/of gevaarlijke situaties afdoende te beperken. Indien deze rapportage daartoe aanleiding geeft kan het afdelingshoofd nadere maatregelen en/of voorzieningen opleggen.

8.20. Keuring

Alle met biogas in aanraking komende onderdelen moeten voordat deze in gebruik worden genomen, door een deskundige worden gekeurd. Na de keuring van de installatie moet de deskundige een verklaring afgeven waaruit goedkeuring blijkt. Deze verklaring moet binnen de inrichting aanwezig zijn.

8.21. Inspectie

Inspectie naar conditie en goede werking van installatieonderdelen die met biogas in aanraking komen moet periodiek door een deskundige plaatsvinden. Eenmaal per jaar moet dit voor bewegende delen, zoals gasmeters en membranen etc. en eenmaal per vier jaar moet dit voor de gehele installatie gebeuren. De inspectierapporten moeten binnen de inrichting aanwezig zijn.

8.22. Controle fakkelinstallatie

De fakkelinstallatie dient jaarlijks door een deskundige te worden gecontroleerd op goede werking.

8.23. Warmtebelasting terreingrens

De warmtebelasting aan de terreingrens veroorzaakt door de fakkelinstallatie, mag niet groter zijn dan 1 kW/m^2 . De warmtebelasting op het grondoppervlak mag niet groter zijn dan 10 kW/ m^2 . Het gebied dat aan een warmtebelasting van 3 kW/ m^2 wordt blootgesteld moet worden aangemerkt als veiligheidsgebied waarbinnen zich geen brandgevoelige objecten of personen zonder bijzondere bescherming mogen bevinden.

Veiligheid

8.24. Elektrisch licht

Geen ander kunstlicht mag worden gebruikt dan elektrisch licht. De lampen en de lampenhouders moeten zich bevinden in vast aangebrachte verlichtingsarmaturen. Deugdelijk uitgevoerde explosieveilige silo-schijnwerpers (bijvoorbeeld met PTB-goedkeuring) zijn toegestaan. Natriumlampen en verlengsnoeren zijn verboden. De

oppervlaktetemperatuur van apparaten en verlichting mag niet meer bedragen dan 200°C (temperatuurgroep T3, overeenkomstig NEN-EN-50014).

8.25. Blikseminslagbeveiliging

Gebouwen, silo's en dergelijke waarin zich ruimten bevinden met gasontploffingsgevaar, moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd met afleiderinstallaties overeenkomstig de norm NEN 1014. Van dit voorschrift mag worden afgeweken indien de commandant van de brandweer van de gemeente Bergen schriftelijk heeft verklaard dat een bliksem afleiderinstallatie niet nodig is. Een afschrift van deze verklaring dient ter stond aan het bevoegde gezag te worden gezonden.

8.26. Werkvergunning

Reparatiewerkzaamheden aan de biogas-installatie of WKK-installatie waarbij open vuur wordt gebezigd of vonken kunnen ontstaan, zowel door derden als door eigen personeel, mogen alleen worden uitgevoerd wanneer hiervoor, door of namens de bedrijfsleiding voor het betreffende werk, schriftelijk toestemming is verleend door middel van een 'vergunning brandgevaarlijke werkzaamheden'.

In deze werkvergunning, die niet langer dan 1 dag geldig mag zijn, moeten tenminste zijn vermeld: de plaats, de tijd en de aard van het werk en de veiligheidsmaatregelen voorafgaand, tijdens en na afloop van het werk.

9. GELUID EN TRILLINGEN

Representatieve bedrijfssituatie

- 9.1.** Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moeten plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.

Representatieve bedrijfssituatie

- 9.2.** Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt (*)	Beoordelings- hoogte [m]	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$) in dB(A)		
		Dag (7.00-19.00 u)	Avond (19.00-23.00 u)	Nacht (23.00-7.00 u)
1 westzijde	5	43	44	44
2 oostzijde	5	48	47	47
3 zuidzijde	5	46	44	44
4 noordzijde	5	38	36	36
011 woning Veenweg 1b	1,5	35	32	32

* De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven in figuur 2 van het akoestisch rapport uit bijlage 16 van de aanvraag.

- 9.3.** Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt (*)	Beoordelings- hoogte [m]	Maximale geluidsniveau (L_{Amax}) in dB(A)		
		Dag (7.00-19.00 u)	Avond (19.00-23.00 u)	Nacht (23.00-7.00 u)
1 westzijde	5	51	53	53
2 oostzijde	5	49	51	51
3 zuidzijde	5	47	49	49
4 noordzijde	5	38	40	40
011 woning Veenweg 1b	1,5	43	44	44

* De ligging van de beoordelingspunten is aangegeven in figuur 2 van het akoestisch rapport uit bijlage 16 van de aanvraag.

- 9.4.** Binnen drie maanden na het in werking brengen van de locatie Meersenhof (Veenweg 5) moet door middel van een controlemeting aan het bevoegd gezag worden aangetoond dat aan de geluidsvorschriften wordt voldaan. De resultaten van dit akoestisch onderzoek moeten binnen die termijn schriftelijk worden gerapporteerd. Het bevoegd gezag moet vooraf geïnformeerd worden over datum en tijdstip waarop de geluidmetingen ten behoeve van bovengenoemde rapportage plaatsvinden.

10. GEUR

Onderzoeksverplichting bij gevalideerde geuroverlast

- 10.1.** Indien op basis van gevalideerde geurhinderklachten hiertoe aanleiding bestaat, kan het bevoegd gezag een onderzoeksverplichting opleggen. Dit geuronderzoek dient te zijn gericht op:
- het vaststellen van de geuremissie (bronsterkte) van de inrichting;
 - het bepalen van de hedonische waarde;
 - de toetsing aan voorschrift 10.5;
 - het vaststellen van de immissieconcentratie ten aanzien van geur rond de inrichting tijdens representatieve bedrijfsvoering;
 - het uitwerken en rapporteren van de mogelijke maatregelen (varianten) welke kunnen worden getroffen om te komen tot een reductie van de geuremissie.
- De resultaten van het geuronderzoek dienen binnen drie maanden na dagtekening van een verzoek tot onderzoek te worden overgelegd aan het bevoegd gezag. Het geuronderzoek moet voldoen aan het 'Document Meten en Rekenen Geur', nr. 115 van het Ministerie van VROM.
- 10.2.** Het bevoegd gezag kan indien blijkt dat de geurhinder een aanvaardbaar niveau overschrijdt vanwege het slecht functioneren van de ontgeuringsinstallatie, onvoldoende verspreiding van afgezogen dampen, geuremissies die niet via de afzuiging worden afgevoerd of incidentele geurpieken, met inachtneming van de NeR maatwerkvoorschriften stellen met betrekking tot:
- a. de uitvoering en het onderhoud van een ontgeuringsinstallatie;
 - b. de situering van een afvoerpijp;
 - c. het voorkomen of beperken van diffuse geuremissies; of
 - d. het beperken van incidentele geurpieken tot specifieke tijdstippen.

Metingen en rapportages

- 10.3.** Geuremissiemetingen en verspreidingsberekeningen moeten worden uitgevoerd conform de NeR. De bijbehorende geurconcentratiemetingen moeten worden uitgevoerd volgens de geldende norm (NEN-EN 13725). De resultaten van de metingen en berekeningen moeten worden gerapporteerd in geureenheden. Het meetplan moet worden voorgelegd aan het bevoegd gezag.
- 10.4.** Bij ernstige geurhinder in de omgeving ten gevolge van een storing of een incident dient de procesvoering onmiddellijk te worden beëindigd en dient het bevoegd gezag hiervan onverwijld in kennis te worden gesteld.
- 10.5.** De geurconcentratie mag als gevolg van het in werking zijn van de inrichting ter plaatse van de verspreid gelegen woningen of op meer dan 200 meter afstand van enig tot de

inrichting behorende emissiebron niet meer bedragen dan 2 ouE/m^3 (20°C, vochtig) als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis.

11. LUCHT

Biofilter

- 11.1. De belasting van het biofilter mag niet meer bedragen dan 200 m^3 lucht per m^2 filteroppervlak per uur bij een filterdikte van tenminste 1 meter, tenzij uit een onderzoek blijkt dat een met afwijkende dimensionering een gelijkblijvend en zo minimaal mogelijke restuitworp gegarandeerd kan worden, zulks ter beoordeling van het bevoegd gezag.
- 11.2. Het verwijderingsrendement van het biofilter voor geurcomponenten dient tenminste 90% te bedragen, met uitzondering van de eerste drie maanden bij het opstarten van het filter.
- 11.3. Bij inklinking van het filtermateriaal moet dit filter worden aangevuld met nieuw materiaal tot de ontwerphoogte van het filterbed.
- 11.4. Het filtermateriaal dient in zijn geheel te worden vervangen zodra uit metingen duidelijk een verminderd verwijderingsrendement is gebleken.
- 11.5. De relatieve vochtigheid van de aan het filter toegevoegde afgassen dient 98% of meer te bedragen; zonodig dient de toevoerlucht te worden bevochtigd.
- 11.6. Toevoerleidingen naar het filter welke blootstaan aan de buitenlucht dienen zo kort mogelijk te worden gehouden dan wel afdoende te worden geïsoleerd ter voorkoming van condensatie.
- 11.7. Het filter dient maandelijks op een goede werking te worden gecontroleerd. Tenminste de volgende aspecten dienen daarbij te worden beschouwd:
 - vochtgehalte filtermateriaal (meting);
 - eventuele inklinking;
 - eventueel scheuren en kanaalvorming in het filtermateriaal;
 - eventuele aangroei op en in het filtermateriaal;
 - eventuele scheuren in de omkasting van het biofilter.Van de bedrijfsvoering van het biofilter dient een registratie te worden bijgehouden, waarin naast de in het vorige voorschrift genoemde controle-aspecten tenminste de volgende gegevens moeten zijn vermeld:
 - datum van het aanbrengen, omwerken en vervangen van het filtermateriaal;
 - datum en omschrijving van uitgevoerd onderhoud;
 - voorgenomen storingen met vermelding van de datum, de oorzaak en de remedie.De vergunninghoudster is verplicht dit register tenminste 3 jaar te bewaren.

Incidentele emissies

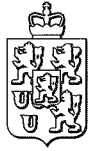
- 11.8.** Tijdens het gepland uit bedrijf nemen van de vergister 1 en/of vergister 2 voor de periodieke inspectie, onderhoud en keuringen, mag/mogen de vergisters op jaarbasis maximaal 16 uren de biogassen rechtstreeks naar buitenlucht afblazen;
Van de bovengenoemde gebeurtenissen moet aantekening gemaakt worden, inhoudende datum, tijdstip, tijdsduur, oorzaak en de gemeten of berekende hoeveelheden geëmitteerde gassen. Deze aantekeningen moeten voor de bevoegde ambtenaren ter inzage liggen en tenminste 3 jaren worden bewaard.

Diffuse stofemissies

- 11.9.** Indien in de onmiddellijke nabijheid van de bron visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding optreedt, dienen adequate maatregelen ter voorkoming hiervan te worden getroffen.
- 11.10.** Opslag van (afval)stoffen behorende tot de stuifklasse S4 en S5 mogen buiten worden opgeslagen mits door afdekken (vooral kleinere opslagen en opslagen van korte duur), door besproeiing of door andere geëigende (in de NeR genoemde) maatregelen stofvorming en stofverspreiding wordt voorkomen.
- 11.11.** Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden. Indien besproeiing vanwege weersomstandigheden (bijvoorbeeld: vorst) niet mogelijk is, moeten andere maatregelen getroffen worden om stofverspreiding te voorkomen.
- 11.12.** Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat stofverspreiding buiten de inrichting te allen tijde wordt voorkomen.
- 11.13.** Indien stofhinder, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofhinder niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.
- 11.14.** Indien de inrichting niet in bedrijf is, moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.

Intern transport en verkeer

- 11.15.** Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in en - indien

noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagen die zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.

- 11.16.** Verkeersbewegingen binnen de inrichting dienen plaats te vinden op de daartoe aangelegde verharde wegen.

12. OPSLAG VAN VLOEIBARE KOOLDIOXIDE (CO₂)

- 12.1.** Een opslagtank wordt ten hoogste voor 90% gevuld.
- 12.2.** Een bovengrondse stationaire opslagtank met kooldioxide wordt op ten minste 3 meter van de erfscheiding geplaatst.
- 12.3.** Een bovengrondse stationaire opslagtank met kooldioxide wordt geplaatst op een ondergrond die uit onbrandbaar materiaal bestaat. Op plaatsen waar kans op verzakking bestaat, is een doelmatige fundering aangebracht. Een eventueel aangebrachte fundering of draagconstructie is vervaardigd uit materiaal dat een brand niet onderhoudt.
- 12.4.** Een bovengrondse stationaire opslagtank met kooldioxide, de leidingen en het vulpunt zijn doelmatig tegen aanrijding beschermd.
- 12.5.** Een bovengrondse stationaire opslagtank met kooldioxide, de leidingen en het vulpunt zijn ontoegankelijk opgesteld voor onbevoegden.

13. VOORSCHRIFTEN LOZINGENBESLUIT BODEMBESCHERMING

- 13.1.** a. Binnen drie maanden na het van kracht worden van de beschikking moet een onderzoeksrapport aan het bevoegd gezag worden overlegd waarin de samenstelling van de vloeistof van de wasplaats die in de bodem wordt geloosd, is onderzocht. Het onderzoek richt zich ten minste op de aanwezigheid van minerale olie, BETX, chroom, zink en pesticiden.
- b. De lozing in de bodem dient door middel van een werk plaats te vinden.
- c. Binnen drie jaar na het van kracht worden van deze vergunning dient een rapportage aan het bevoegd gezag te zijn gezonden waarin onderzoek is gedaan naar de mogelijkheden van definitieve beëindiging van de lozing in de bodem.

BIJLAGE: BEGRIPPEN

**** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM, ...:**

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

- PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.vrom.nl

- DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

- BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

- InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.

www.infomil.nl

AFGEWERKTE OLIE:

afgewerkte olie als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Eural;

AFVALBEHEER:

de gehele keten van afvalscheiding aan de bron, inzamelen, vervoeren, opslaan, bewerken, nuttig toepassen en verwijderden van afvalstoffen;

AFVALBEHEERSPLAN:

het afvalbeheersplan als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

AFVALSTOFFEN:

afvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

AFVALWATER:

afvalwater als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

AI-25:

"Preventie van zware ongevallen door gevaarlijke stoffen". Uitgegeven door de Directeur Generaal van de Arbeid (DGA).

BEDRIJFSAFVALSTOFFEN:

bedrijfsafvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSAFVALWATER:

bedrijfsafvalwater als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

BEDRIJFSRIOLERING:

Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbare riolering of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

BEHEER VAN AFVALSTOFFEN:

inzameling, vervoer, nuttige toepassing of verwijdering van afvalstoffen;

BEOORDELINGSHOOGTE:

De hoogte van het beoordelingspunt boven het maaiveld.

BEOORDELINGSPUNT:

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

BESTRIJDINGSMIDDEL:

een stof of mengsel van stoffen zoals gedefinieerd in artikel 1 van de Bestrijdingsmiddelenwet (Stb. 1962);

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BEWERKEN:

veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methode ten behoeve van hergebruik, nuttige toepassing of verwerking;

BODEM:

het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare (onder andere grondwater) en gasvormige bestanddelen en organismen (verhardingslagen, worden, indien ze voor meer dan 50% uit bodemvreemd materiaal bestaan, niet als onderdeel van de bodem beschouwd);

BODEMBEDREIGENDE STOF:

stofgroepen I t/m VII zoals vermeld in het eindrapport van de Commissie Bodemsanering in gebruik zijnde bedrijfsterreinen van 1991, alsmede de stoffen zoals vermeld in lijst 2 van bijlage 1 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming van juli 2001;

BODEMBELASTING:

het proces waarbij verontreinigde stoffen op of in de bodem terecht komen;

BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL:

Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING:

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

BODEMINCIDENT:

Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna middels lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB:

Publicatie van het ministerie van VROM, SDU uitgeverij Den Haag (1993).

BODEMRISICO(CATEGORIE):

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

BODEMRISICOCATEGORIE A:

Verwaarloosbaar bodemrisico.

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/ of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

BRANDBARE (VLOEISTOF):

een (vloeistof) die aan lucht van normale samenstelling en druk onder vuurverschijnselen blijft reageren, ook nadat de ontstekingsbron is weggenomen;

BREF ESB:

Referentiedocument betreffende de beste beschikbare technieken voor op- en overslag van bulkgoederen (Reference Document on Best Available Techniques on Emissions from Storage) juli 2006;

BREF SA:

Referentiedocument betreffende de beste beschikbare technieken voor slachthuizen en de productie van dierlijke bijproducten (Reference Document on Best Available Techniques in the Slaughterhouses and Animal By-products Industries) mei 2005;

BREF WT

Referentiedocument betreffende de beste beschikbare technieken voor afvalbehandeling (Reference Document on Best Available Techniques for the Waste Treatments Industries) augustus 2006;

BRL:

door het KIWA bindend verklaarde beoordelingsrichtlijn waarin de eisen zijn opgenomen, die door KIWA worden gehanteerd als grondslag voor de afgifte en instandhouding van certificaten;

BSB:

Bodem Sanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen;

CPR:

uitgaven van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, uitgegeven door het Directoraat Generaal van de Arbeid (DGA), te verkrijgen bij SDU Uitgeverij te 's-Gravenhage;

CUR/PBV:

Stichting Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving / Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

DIFFUSE EMISSIES:

Niet gekanaliseerde emissies.

DOELMATIG BEHEER VAN AFVALSTOFFEN:

doelmatig beheer van afvalstoffen als gedefinieerd in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

DRAAGBAAR BLUSTOESTEL:

toestellen die voldoen aan het "Besluit draagbare blustoestellen 1986" (Stb. 1986, 553);

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EURAL:

Europese afvalstoffenlijst zoals op 1 mei 2002 in werking is getreden;

GASFLES:

Een voor herhaald gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder, die voorzien is van één aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter;

GELUIDSGEVOELIGE BESTEMMINGEN:

Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

GELUIDSNIVEAU IN DB(A):

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989.

GEUREENHEID (GE):

1 geureenheid (1 ge) is een dusdanige hoeveelheid van een gas of een gasmengsel dat na opmenging van de hoeveelheid geurvrije lucht tot een volume van 1 m³ het verkregen mengsel door de helft van de leden van een geurpanel wordt onderscheiden van geurvrije lucht;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

GFT-AFVAL:

Groente-, fruit- en tuinafval;

INRICHTING:

Laarakker Groenteverwerking B.V. te Well zoals beschreven in de aanvraag van 27 maart 2009.

INTERVENTIEWAARDE:

waarde waarmee voor verontreinigde stoffen in grond en grondwater het concentratieniveau wordt aangegeven waarboven sprake is van ernstige vermindering of dreigende vermindering van de functionele eigenschappen die de bodem heeft voor mens, plant of dier;

KIWA:

KIWA n.v., Instituut voor certificatie, keuringen en advisering integrale kwaliteitszorg voor bouw- en, water- en milieusector, gevestigd te Rijswijk;

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU (LAr,LT):

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

LOZING IN DE BODEM:

het definitief in de bodem brengen of doen brengen van vloeistoffen.

MAC-WAARDE:

Maximum Admission Concentration. De concentratie van een stof die op de arbeidsplaats niet mag worden overschreden, uitgaande van een blootstelling gedurende 8 uur per dag. De MAC-waarden zijn vastgelegd in de Nationale lijst van MAC-waarden en gebaseerd op het advies van de nationale MAC-commissie.

MAXIMALE GELUIDNIVEAU (LA_{max}):

Het hoogste A-gewogen geluidsniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m. De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

MENGEN:

het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentratie niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen;

MINIMUMSTANDAARD:

minimale hoogwaardigheid van de wijze van be- of verwerken van een afvalstof of categorie van afvalstoffen. De minimumstandaard legt de maximaal toegestane milieudruk van een be- of verwerking vast;

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NORMAAL m³ (m₀³):

Concentraties, de betrokken zijn op droog afgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 K);

NPR:

Nederlandse praktijkrichtlijn, uitgegeven door het NNI;

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

NULSITUATIE:

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

NUTTIGE TOEPASSING:

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

NVN:

Nederlandse VoorNorm, uitgegeven door het NNI, vooruitlopend op een NEN-norm;

ONBRANDBAAR:

het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, uitgave 1991;

OPSLAAN:

het tijdelijk in bezit hebben van afvalstoffen, alsmede het samenpakken, samenvoegen of sorteren hiervan ten behoeve van dat in bezit hebben;

PARTIJ:

een hoeveelheid afvalstoffen, die uit het oogpunt van (deel-)proces van oorsprong en uit het oogpunt van wijze van opslag als eenheid wordt beschouwd;

PERCENTIELWAARDE:

geeft het percentage van de tijd aan, dat een zekere concentratie niet wordt overschreden;

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak.

RIOLERING:

een gesloten leidingsysteem voor het transport van afvalwater, percolatiewater en al dan niet verontreinigd hemelwater;

RISICO:

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

RM 1992:

(Bouwtechnische) Richtlijnen Mestbassins 1992;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

SCIOS:

Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud aan Stookinstallaties;

TERUGVERDIENTTIJD:

De verhouding tussen het investeringsbedrag voor de maatregel na aftrek van eventuele subsidies en de jaarlijkse opbrengsten van de maatregel ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing en andere besparingen.

In geval van een investering in een installatie voorzien van afzonderlijke energiebesparende componenten moet in plaats van het totaal investeringsbedrag worden gerekend met de meerinvestering ten opzichte van een installatie zonder de energiebesparende componenten.

Voor de berekening van de financiële opbrengsten ten gevolge van de met de maatregel samenhangende energiebesparing moet worden gerekend met de op het moment van het besparingsonderzoek geldende kosten (tarieven) voor de betrokken inrichting. Er wordt geen rekening gehouden met de eventuele kosten van het (vervroegd) uit bedrijf nemen van een installatie en niet met rentekosten.

TRILLINGSTERKTE:

De effectieve waarde van de gewogen trillingsgrootheid, gemeten en beoordeeld overeenkomstig de meet- en beoordelingsrichtlijn Richtlijn 2 "Hinder voor personen in gebouwen door trillingen" uit 1993 van de Stichting Bouwresearch Rotterdam (SBR).

VERKEERSBEWEGING:

het aan- of afrijden met een personen-, bestel- of vrachtwagen;

VERWERKEN:

het nuttig toepassen of verwijderen van afvalstoffen, alsmede de handelingen die daartoe leiden;

VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING:

Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

WARMTEKRACHTINSTALLATIE:

installatie toegerust voor het gelijktijdig opwekken van warmte en kracht waarbij de warmte nuttig wordt aangewend;

WONING:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruik wordt of daartoe is bestemd;